Ne ergo mundus me mergat ſine te gu-
bernatore. et carcer me claudat ſine te ꝯſo-
latore. ne fuger in exiliū: vt te nō ſentiā in
auxiliū. ne in mortis bello ſine duce dāner
ſine te luce. Iħu mihi pijſſime iuxta te da vi-
uere. et poſt hoc temp⁹ pauoris de s ꝑmiū
huius laboris. Fac ergo o dn̄e Jheſu me
ſemꝑ viuere in te: et ſine te noli me dereli-
quere vt cū dies aduenerit mei clamoris
mea merces ſis hui⁹ laboris. ac virgo bea-
tiſſima aſſit ſemꝑ ꝑcata: vt cuꝫ Franciſco
ſeraphico ſempiterno fruar ꝑmio Amen

Regiſtrum de euangelioꝝ et epiſtolaꝝ
thematibꝫ atqꝫ introductiōibꝫ: tam domi-
nicalium qꝫ ⁊ feſtorū ꝑ anni circulum iu-
xta rubricam romanā Et primo de dn̄icis
ſecundo de feſtis incipit feliciter

De dominica prima aduentus dn̄i
de epiſtola.

Abijciamus ope-
ra tenebrarū ⁊ iduamur arma
luc̄. Roꝝ xiij. Albumaſar in li-
bro ſuo de motibꝫ planetarū dicit: ꝙ ſi cor-
pus opacum ſcꝫ luna inter nos ⁊ ſolem re-
cto dyametro tanqꝫ quoddā obſtaculū po-
natur defectū cauſabit nobis radioꝝ ſolis
in capite vl' cauda draconis et fit eclipſis
recedente vero luna ſol ad iſta inferiora ra-
dios ſuos mittit Et algaſel hoc idem atte-
ſtatur in ſua ꝑhia ꝑte tercia de elementis.
dicēs: ꝙ cum luna a ſole remouet̄ totalis
eclipſis remouet̄. et lumē ſol' ſubito deſcē-
dit ſine drn̄tia Sic peccatū in aīa quod-
dam obſtaculū ponit inter nos ⁊ deū q̄ eſt
ſol iuſticie: ꝙ de⁹ eam lumīe ſue gr̄e illu-
ſtrare nequeat Nā lux pura. i. gr̄a ab illūi-
nādis ſcꝫ puris excipit̄: vt d̾. i. q. i. ſi iuſt⁹
fuerit Quare yſa. lviij. peccatori d̾ Si ab-
ſtuleris d̾ medio tui cathenam. id ē de cor-
de pctūm: qḋ peccatū ligat aīaꝫ q̄i cathena
et tenet eā dyabolo. ſequit̄: orietur lux tua
id ē gr̄a. et dn̄s ſplendoribꝫ. i. gratijs dono-
rū implebit animā tuā. Ad aduentū ergo
filij dei ⁊ eius gr̄e abijciamus. iuxta exhor-
tationē apl'i opa tenebrarū In qbus vo-
bis hortamur ſpecialiter ad duo neceſſaria
ad aduentū filij dei: et dignā eius ſuſcepti-
onem. ſcꝫ vt

Viciorū ſordes expurgem⁹. cum d̾ Abij-
ciamus. Virtutū veſtes prepemus. cum
ſubdit. et induamur arma lucis Primo
debem⁹ lauare peccatorū ſordes ꝑ aquā ꝯ-
tritionis: et ſcobam ꝯfeſſionis. De quibꝫ
xxviij. lib J k L. Scd̄o debem⁹ indue-
re vtutū veſtes. xxix. M. xlvi. G. Et no-
tanter apl's nomīat vtutes arma: qꝛ ſicut
arma defendūt corp⁹a mal' iaculis ne vul-
neretur. ſic vtutes cardinales defendunt
hominē ne ſuccumbat. et ſūt quatuor ꝯtra
q̄tuor malas ꝑſuaſiones Nota. xxij. L.

De euāgelio

Erunt ſigna in
ſole et luna ⁊ ſtellis L. u. xi.
Habemus ex iure ꝙ iudex
ordinarius nō debet ſententiā diffinitiuaꝫ
ferre contra reū: niſi prius ſeu primo reus
fuerit legitime āmonit⁹ ⁊ citatus Eſt eni
citatio fundamētū ordinis iudiciarij. extra
de conſti. eccl'ie ſctē. in gloſa. Nam vt ha-
betur. ff. de re. iudi. l. de vnoquoqꝫ. Sentē-
tia contra abſentē lata nulla eſt ipo iure. ſe-
cus ſi ꝓ cōtumacia ſit Sic ſpūaliter gene-
ralis iudex viuorū ⁊ mortuoꝝ xp̄s veniēs
ad iudiciū non dictabit ſententiā diffiniti-
uam vite vl' mortis eterne: niſi primo or-
dinarie per ſigna patentia et manifeſta. ad
tribunal eius maieſtatis omēs citauerit. q̄
ante iudiciū erūt in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis vt
teſtatur Lucas in vbis thematis. Nam
primo omnes admonuit ꝑ ꝓphetaꝝ dicta
⁊ ꝓpria verba. vltimo citabit in voce ⁊ tu-
ba et per ſigna In qbus vbis ꝓmittit̄
nobis aduentus xp̄i formidabilis ad iudi-
cium: vt quos exhortatio apl'i in epiſtola
hodierna: et amor dei ad debitā p̄eꝑatio-
nem nō excitat. ſaltem timor et tremor ſig-
norum extremi iudicij terreat ⁊ concutiat
quo ad duo ſpecialr̄. ſcꝫ Vt iuſti iudicis
caritatē penſem⁹. cum d̾. Erunt ſigna
Eius imutabilē equitatē formidem⁹. cum
dicit̄. in ſole ⁊ luna ⁊c̄. Debem⁹ nanqꝫ pri-
mo penſare xp̄i iudicis magnā caritatem:
qui ad noſtram āmonitioneꝫ multa ſigna
fecit. facit et faciet. de quo. xxvij. k. Vel ꝑ
hec ſigna poſſumus timere iudicium eſſe
prope. v. A. B. C. Debemus ſecūdo eius

equitatē formidare. nā nulli pcit. diuitē ⁊ pauperē in equitate iudicabit. ſolē et lunaꝫ et ſtellas. id ē papā: impatorē. ſpūales et ſeculares. nō ſolū opa: etiā cogitata ⁊ locuta ꝯ deū iudicabit De qbꝰ nota. xi. I

De dñica ſcda ſermo de epl'a

Deus autē ſpei repleat vos o gaudio Roꝫ. xv. Naturaliter vnū mēbꝝ ꝯpatit̄ alteri mēbro leſo. Sic hō tribulatiōe leſus dꝫ ab altero conſolari. Vñ. vij. q. i. cū pcuſſio Afflictō nō ē danda afflicto ſed conſolatio. ⁊. ff. de offi. pſi. l. diuus. Afflictō nō ē dāda afflicto: ſꝫ potiꝰ eꝰ miſerie miſerandū. exēpluꝫ huiꝰ hēmꝰ Iob. c. ij. qui dū affligeret̄ in poſſeſſione et corpe: ꝙ a planta pedis vſqꝫ ad v̄ticē ſanitas in eo n̄ eēt: venerunt tres amici eiꝰ vt eū ꝯſolarent̄. Quare augꝰ. ſr̄ hūc paſſum loqt̄. d. ſi paupꝑtas angit: ſi luctus meſtificat: ſi dolor corpis inqetat: ſi vlla calamitas noſ ꝑturbat aſſint boni amici q̄ nō ſolū gaudere cū gaudētibꝰ ſꝫ eē flere cū flentibꝰ didicere: ⁊ tūc aſꝑa leuiant̄. aduerſa ꝯpant̄: ⁊ g̃uia inſup releuant̄: qđ aduertens doctor eccl'ie ad ꝯſolatōem fideliū in agro dñico afflictōe laborātiū: vt ſingularis amicꝰ volēs nos ꝯſolari dicit. deꝰ āt ſpei. In quibꝰ v̄bis ꝑmittit duo in aduentu regis ſcꝫ

Debilibꝰ ſuſtētatōnem. cū dic. deꝰ āt ſpei Scđo triſtibꝰ ꝯſolatiōeꝫ: addens. repleat vos. Primo eī nos debiles totā ꝯfidentiā ⁊ ſpeꝫ debemꝰ ponere in deū: qꝛ potēs ē ꝑmptꝰ et clemēs d̄ qbꝰ nota. vi. A Scđo triſtibꝰ ē mag̃ ꝯſolatō noſcere ſuos labores nō ꝑire ſine fructu: ſic et nos ſcire debemꝰ nr̄os labores acq̄ſituros magnū gaudij fructū cum omibꝰ ſctis et electis dei. Unde. i. Iohānis. i. qđ audiuimꝰ. nota xxvi. A

De euangelio ſermo

Ceci vident et claudi ābulāt Mat. xi. Areſtoti. di. i. metha. dic ⁊ noctem a ſole cauſari. diē ſcꝫ p eiꝰ p̄ſētiā ſup emiſperiū noſtꝝ. noctē deniqꝫ p remotōeꝫ ſol': Ido. vi. thopi. c. v. dꝛ ꝙ dies ē latio ſolis ſup terrā Sic ſpūal'r ante aduentū ſol' iuſticie. homīes ī tenebris ignorātie ambulabāt: ſꝫ oriente luce mētes illūinabat: ⁊ affectꝰ rectificabat. q̄re Apl's ad ephe. v. di. et de peni. di. iiij. §. hanc ſocietatē. Eratis aliqñ tenebre. nūc āt lux in dño. dꝛ igit̄ hn̄ ꝙ illa luce ceci vidēt. In qbus v̄bis duo notant̄. Ignorantis illuſtratio cum dꝛ ceci vident. Errantis informatio: cū additur: claudi ambulant. Primo nāqꝫ volēs deus cecū illumīare et ad agnitōem v̄itatꝭ ordinare: exagitat grā preueniendo. expurgat et īformat. de q̄. xxvi. C. Scđo claudū errantē in tribꝰ informat ꝯ tres errores de quo. xli. G

Dominica tercia Sermo de epl'a

Gaudete in dño ſemꝑ. Philipē. vlt. Auicēna li. de alchamia d. ꝙ ſi ferꝛum miſceat̄ auro nunqꝫ ab eo ſepatur: neqꝫ decoctione nec aliqua re Sic ſpūaliter homines qui de ſua natura ferrei. frigidi et tardi ſunt ad ſuperiora. ad diligendū deum et appetenduꝫ celeſtia ſi ſemel igne caritatis ꝑfecte deo coniūcti fuerint nulla vnqꝫ aduerſitatis vel mūdane conſolationis decoctione poſſunt ſeparari Figuratur Ezechiel'. i. in animalibus pennatis q̄ cum incederēt vltra nō reuertebant̄. ſic qui a terꝛenis actibꝰ ad ſpūalia tranſeunt et deo p dilectōem coniungunt̄ ad ea que reliquerāt nullatenus reflectūt̄. Quare apl's ad philipē. iij. que retro ſunt oblitꝰ: ad ea q̄ ſunt anteriora extēdens me ipm ad deſtinatū ꝑſequor brauiū ſuperne vocatōis dei Iheſu xp̄i: de quo dꝛ de pe. di. ij. pennata. Que retro ſunt oblitus fuerat qꝛ tpalia deſpiciens q̄ ſola ſunt eterna reqrebat Hic q̄ iunctꝰ deo inſepabili amore gaudebat cupiēs ⁊ nos ad hanc pueniꝛe gl'iam. hortat̄ terꝛena gaudia deſpicere: et in ſolo deo gaudere. In qbus v̄bis duo ſpecial'r notant̄ ſcꝫ mentis interna leticia. cum dꝛ gaudete. Leticie debita materia. addens in domino. Debemꝰ pmo gaudere delectabili obiecto beatitudīs ad qđ nos deus ordinauit fruenduꝫ eternal'r. de quo nota. x. P. Secundo debemꝰ gaudere in dño. ⁊ h ꝑpter tria. xliiij. O

Sermo de euangelio

Dirigite viam dñi. Jo
hãnis. i. Vñ gl'
iij. ſen. di. xxxviij. dic. ꝙ error
maxĩa cura cauendus ē in acq-
ſitione veritatis. quia vt habet' extra de he
reti. Qui alios ab errore non reuocat ſeip
ſum errare demõſtrat. Et di. lxxxiij. cõſen
tire videt' erranti qui ad reſecanda q̃ corri
gi debẽt nõ occurrit. Doctor igit' melliflu
us volens ſe oñdere in nullo errare nec er
roribus falſitatis cõſentire viã ſanctitatis
docuit dicẽs. dirigite viam dñi. ¶ In q̃
bus verbis duo ſpecialiter notant'. ſcilicet
penitentie exhortatõ ibi. dirigite. xp̄i
vite imitatio. ibi viaꝫ dñi. Debemus pri
mo corda noſtra ad deuꝫ dirigere ⁊ ad eũ
recurrere. xvij. q. Secundo debem⁹ xp̄m
imitari: ⁊ quantũ poſſibile ē viaꝫ eius am
bulare. xxx. v. R.

¶ Dominica q̃rta ſermo de Epiſtola

Nichil mihi conſci⁹ ſum
ſed non in h' iuſti
ficatus ſuꝫ. i. corint. iiij. Autor
de diſciplina ſcolarium dicit
Oportet ꝙ magiſter pri⁹ addiſcat q̃ doce
at. Et. ff. in p̄hemio. Oportꝫ pri⁹ animas ⁊
poſtea linguas fieri eruditas. Nulla nãqꝫ
candela illuminat niſi prius igne accẽdat'
ſic nec doctor docere p̄t ſi ñ fuerit pri⁹ ſci
entia imbut⁹ ⁊ accenſus. Volẽs igit' aliũ
de ſanctitate et puritate docere: pri⁹ debet
eam addiſcere ⁊ eã habere exemplariter. qꝛ
vt dicit'. ij. q. vij. cũ paſtoris. Vita docto
ris vel paſtoris dꝫ eſſe exemplaris. malo
enĩ exemplo multos trahunt ad inferos.
di. xl. c. ſi papa. Idcirco ap̄ls volens doce-
re mundiciã ſeruare. imunitatẽ ⁊ exempla
ritatem ſuam p̄monſtrauit di. Nichil mi
chi conſcius ⁊c. ¶ In quib⁹ verbis duo
notant' ſcꝫ forma viuendi ſaluatiua. ibi ni-
chil mihi conſci⁹. Via merẽdi diſpoſitiua
ibi. ſed non in hoc. Dico primo ꝙ debem⁹
viuere in puritate conſcĩe: ⁊ ideo debem⁹
eam freq̃nter examinare. viij. i. xviij. O
Secundo debemus grãm petere p iuſtifi
cationẽ: quia ſine gratia iuſtificari ñ poſſu
mus. Nam ſcõm richar. iiij. ſup magiſtrũ
Nota. xvi. poſt F. ¶ Sed querit' vtrum
infuſio grẽ ſit prior ordine nature remiſſio
ne culpe. xvi. D

¶ Sermo de euangelio

Videbit omĩs caro ſa
lutare dĩ nr̄i:
Luce iij. Sicut ſol indifferẽs
eſt omne illumiabile illumina
re et viuificabile viuificare. ſic ſol iuſticie
dei filius vult radio ſue miſcõie et gratie
omnes ſuſceptibiles viuificare et ſaluare
Unde de peni. di. i. deus diſtinctõem non
facit qui miſericordiã ſuam omĩb⁹ p̄miſit
glo. Deus diſtinctõem vel exceptionẽ p̄ſo
narum non facit: q miſcõiam ⁊ remiſſiõeꝫ
peccato⁊ a ſe ꝯferendam omĩb⁹ vere peni-
tentibus p̄miſit. Nullũ enim vere penitẽ
teꝫ a ſe excludit vt habet' xxix. q. ij. §. i. Di
cit ergo bñ euangeliſta: videbit omĩs caro
⁊c. ¶ In qb⁹ vb̄is duo notãt' ſcꝫ. Profec
tus vñis p̄miſſionis. ibi videbit omĩs ca
ro. Effectus totalis remiſſionis ibi. ſaluta
re dei noſtri. Nam cũ peccante primo ho-
mine omĩs hõ poſterior culpam ꝯtraxit ⁊
mortuus ē. Sic pariformiter p xp̄ꝫ dei fi
lium ſolũ innocentẽ oĩs caro redempta ē.
quia ſol⁹ potẽs fuit ad liberandũ: p̄mpt⁹
ad iuuandũ et clemens ad indulgendum
vi. poſt A. Scd̄o notat' effectus totalis re
miſſionis ⁊ ſaluatõis noſtre: qꝛ homineꝫ
ſaluauit a culpa p remiſſionẽ: a pugna per
defenſionẽ. a patris ira p ſui traditõeꝫ. xx
ix. V

¶ In die natiuitatis xp̄i.

Habitantibus in
regione vmbre mortis lux or
ta ē eis. Iſaie. ix. Queritur
quare in hac nocte natiuitatis miſſa cele-
bratur cum alijs feſtiuitatib⁹ tantũ in die
celebrare liceat. Rñdet thelesforus a petro
papa q̃rtus: vt habet' d̃ conſe. di. i. c. nocte
ſancta. Nocte ſancta natiuitatis dñi ſal
uatoris miſſas celebrent p̄ſbiteri. et hym-
num angelicũ ſcꝫ Gl'ia in excelſis ī eis ſo
lenniter decantẽt: quoniã et eadẽ nocte ab
angelo paſtorib⁹ ē nũciat⁹: et ſubito facta
eſt cum angelo multitudo milicie celeſtis
laudantiũ et dicẽtiũ Gl'ia in excelſis deo
ſup quo dicit glo. ꝙ hec vba tantũ dicta
ſunt ab ãgelo: ſed alia ſcꝫ et in terra pax ho
minibus addidit hilari⁹. ¶ Querit' ſecundo

quare tres miſſe celebrant᷑. Reſpondet ber
nard⁹ in glo. extra de cel. miſ. c. Cōſuluiſti
ꝙ celebrant᷑ ꝓpter miſterium: qm̄ ꝑ illas
tres miſſas repñtat᷑ triplex ſtat⁹. ſ. ſtat⁹ añ
legē ſub lege ⁊ ſtat⁹ grē. Nā illa q̄ cantatur
in nocte repñtat ſtatum illoꝝ qui fuerunt
ante legē: quoniā omēs erant in tenebris.
Et ideo in aliq̄bus eccl'ijs dicit᷑ in prima
miſſa. Populus q̄ ambulabat in tenebris
Scōa miſſa d̄r in aurora: et ſignificat tp⁹
ſub lege in quo iam incipiebat ex pte ſcire
xp̄m. ſed nō plene ꝓpter dicta legis ⁊ pro
pheta⁊: et ideo cantat᷑ inter diem ⁊ noctē
et introit⁹ d̄r Lux fulgebit. Tercia d̄r in
die: ꝑ quā deſignat᷑ tp⁹ grē ſcȝ pñs in quo
orta eſt lux xp̄us dñs noſter Et ideo in of
ficio miſſe d̄r Puer natus ē nob̄. De illa
ſacratiſſima nocte ꝓphetauit yſaias dicēſ
ꝑ verba theātis ¶ In quib⁹ v̄bis duo no
tantur ſcȝ Incōſolabilis indigentia ex par
te dei: cum d̄r habitantib⁹ in regione. In
enarrabilis clemētia ex pte dei cū additur
lux orta ē eis Nam ex pte hoīs fuit ma
gna indigētia et meror incōſolabil' quē ſo
lus deus poterat in gaudiū ꝑmutare per
egreſſum ei⁹ in mūdum De q̄ abacuc. iij.
Egreſſus es in ſalutē populi tui Eſt enim
triplex egreſſus filij dei. vij. O. Secundo
mō ex parte dei notat᷑ inenarrabil' ei⁹ cle
mentia: ꝙ h̄itantib⁹ in tenebris ꝑ moduȝ
lucis voluit oriri. ꝟ. Johānis viij. Ego ſū
lux mūdi. hoc eteni ꝯueniēter dicebat ꝓ
pter mirabilē ꝓductionē. inſepabilē vnio
nem: et delectabilē opatōȝ Nota. xx. G
¶ Dñica infra octauā natiuitatis de epl'a.

Miſit deus filiū ſuū factuȝ ex muliere: factum ſub lege: vt eos qui ſub lege erant redimeret. Gala. iiij.

Habet᷑ extra de offi. lega. c. excōmunicatis
in glo. ꝙ legatus a latere miſſus ſcȝ cardi
nal' q̄ ē ps corpis pape: ex eo ꝙ ad lat⁹ e⁹
ſꝑ aſſiſtit ꝯſiliādo. h̄ i legatōe ſua eundo ⁊
redeūdo p̄t oēs excōmunicatos ꝓ violen
ta manuū iniectōne in eccl'iaſticas pſonas
abſoluere ⁊ beneficia conferre. Sic ſpual'r
dei fili⁹ q̄ ē ꝯſubſtātial' dei patris: ſedens a
dextris eius q̄i ligatus ab eo qui ē in hūc
mundū miſſus ad abſoluendū peccatorem
excōmunicatū ꝓ violentia deo facta: cōtu
lit hoībus nō ſolū redēptionis remediū
verum etiā informatōis bñficiū: ⁊ grē ſue
ꝑhenne ſubſidiū. Quare apl's dixit miſit
deus ⁊c. ¶ In q̄bus v̄bis duo tangūtur:
ſcȝ Plaſmatoris legalitas: cum d̄r: miſit
deus. Pctōris neceſſitas. addens vt eos
qui ſub lege ⁊c. Dico primo ꝙ magna fuit
legalitas dei patris mittēs filiū ſuū in mū
dū: et maxima filij pietas volētis nobiſcū
habitare: nos gubnare ⁊ conſeruare De q̄
bus nota. xxx. M. Dico ſcōo ꝙ magna fu
it neceſſitas peccatoris qui ſub lege erat: et
ī lege peccauerat: lege etiā redimeret᷑. Nā
vt deuſ hoīem errantē ad viam rectitudīs
dirigeret vt eum redimeret. dedit ei ſcōm
tres ſtatus tres legeſ in ſtatu innocentie le
gem rōnis. de q̄bus nota. xxvij. F.
¶ Sermo de euāgelio

Non diſcedebat de templo ieiunijs et obſecratiōi bus ſeruiēs die ac nocte. lu. ij.

Dum puerulus tenell⁹ eſt pl⁹
alio tpe indiget ſolicita cura: q2 ſi ꝑ negli
gentiaȝ pentum ꝑdicitatur. debent pentes
grauiter puniri. nam vt d̄r extra ꝟ bis qui
fi. occi. c. de infantib⁹ in glo. ⁊ in textu In
fans ſi oppſſus vl' ſuffocat⁹ fuerit. ſponte
a ꝑntibus debet eis grauiſſima pnīa imponi
et maior q̄ꝫ ꝓ alio homicidio ſcōm Can.
vij. vl'. ix. annoꝝ ſcōm leges in foro conten
tioſo: vt. C. eo. le. vna. debet inſui ī culeo
id ē ſacco de coreo: qui culeus d̄r. cum ca
ne gallo gallinatio. i. caſtrato: vipera et ſy
mea et inter ferales anguſtias. i. in ſiluam
inter feras dȝ poni: vt ſerpentū ꝯtubernijs
miſceat᷑. vel ſi regionis q̄litas tulerit in vi
cinū mare: vl' in amnē ꝓijciat᷑ Et ſi neutrū
ꝓximum eſt: ſubijciat᷑ beſtijs vt omniū ele
mentoꝝ vſu carere incipiat: ⁊ vt ei celum
ſuperſtiti. terra mortuo auferat᷑. Et dicunt
doc. ꝙ canis fugat ſymeā. ſymea gallum.
et gallus vipam. et vipera inuenit refugi
um et intrat in corp⁹ illius. Si vō ñ ſpon
te oppreſſus fuerit infās ſcōm Canones.
culpa grāui p̄cedente. puta quia ī medio pō
fuerūt infantē: tunc ſcōm canones pnīa eſt
imponenda. vij. vel. v. ānoꝝ. Si vō leuis
culpa p̄ceſſit q2 forte in eodē lecto: tamen

longe poſuerūt: poſſit imponi penitētia tri/
um annoꝝ. Si autē nulla culpa ꝓceſſerit vl'
negligentia: et forte ꝓpria morte defūctus
licet de iure nō ſint puniēdi: qꝛ tamē n̄ ſunt
ſecuri. ad cautelā ꝓpter ambiguū duplicita
tis: debet eis imponi penitētia ſcōꝫ diſcreti
oneꝫ pietatis ad arbitriū imponētis. qꝛ vt
dicit extra de obſua. ieiu. c. conſiliū et. v.
di. ad eius vo. Bonarū mentiū ē ibi cul
pam timere vbi culpa non eſt. Hec ad ma
iorem cautelā dicta ad ꝓpoſitū applicādo
quia enī puulus Ihesus virgis filius na/
turaliter in cordibꝰ deuotoꝝ ꝑ illud feſtuꝫ
ſpūaliter conceptus et natus ē ſolicitā vlt
habere curam: ⁊ vtutū exercitiū: qꝛ ſi ne/
gligentes et accidioſi ad delectatōnes car
nis nos poſuerimꝰ: in his ſine timore ob/
dormientes natū in lecto cordis peccatis
noſtris oppꝛimimꝰ et ſuffocamꝰ: ⁊ ad eter
nas penas grauiſſimas nos obligamꝰ: quare
quilibet ſolicitā curam ad ihesum puuluꝫ
habeat: nec de eccl'ia ieiunijs et orōnibus
diſcedat: ſed ei ſolicite ſeruiat die ac nocte
cum hac vidua q̄ non diſcedebat d' templo
⁊c. In quibꝰ vbis duo notant' ſcꝫ Loci
aptitudo: cum dꝛ non diſcedebat: ſeruicij
ꝓmptitudo. addens: ieiunijs ⁊c. Hebꝫ nā
q̄ꝫ primo quelibet vidua inſtar huiꝰ vidue
vt ihesu digne ſuiat. hoc hēe. xxix. I. Se
cundo dꝫ q̄libet deo ſeruire. xv Q. .I. .R. ꝓ
pter h. xlviij Q. ⁊c.

De circumciſione dn̄i

Poſtquaꝫ ꝯſummati ſunt dies
octo vt circūcideret' puer: voca
tum eſt nomē eiꝰ ihesus lu. ij.
Areſtotiles. i. de aīa dicit: ꝙ accidētia ma
ximā ꝑtem ꝯferūt ad cognoſcendū ſubſtā
tiam. ꝑ accidentia enī res cognoſcimꝰ: iō
vt earū meliorē cognitōem habeamꝰ iuxta
earum ꝓprietates nomina imponimꝰ. No
mina eī ſunt ꝯueniētia rebus. Inſti. d' do.
.§. eſt ⁊ a. Quare donatus diffiniendo no
men dicit. Nomen ē pars orōnis ⁊c. In
cuius ſignū dominꝰ deꝰ: vt dꝛ Geneſis ij
poſtq̄ꝫ creauit ⁊ formauit omnia: duxit in
ſpū cuncta animātia ad Adam: vt videret
quid vocaret ea. Qui tūc ſcd̄m conditōem
et ꝓprietatem vnicuiq̄ꝫ nomē impoſuit vt
et reruꝫ differentia haberet'. Sic in baptiſ
mo cuilibet nomē imponit' ꝓprium. vt eiꝰ
cognitō inter alios habeat'. Sic etiā in ve
teri lege iudei octaua die circūcidendo in/
fantem aliq̄ nomīe nominabāt vt noſceret'
ſic ꝑformiter poſtq̄ꝫ cōſummati ſunt
In quibꝰ vbis duo notant' ſcꝫ congruen
tia circumciſionis: cū dꝛ poſtq̄ꝫ. Reueren
tia noīationis: addens. vocatū eſt nomē eꝰ
ihesus. De primo videmꝰ ꝙ q̄ndo homo
vult emere caſtrū: agrum vl' aliq̄d tale: de
eodē dat arram de q̄ debet eſſe ꝓcium in
firmitatē emptōis vl' venditōis. Unde di
citur inſti. de emp. vel ven. emptō. §. nam
Quod dare noīe dat': argumētum ē empti
onis vl' venditōis. Ihesus ḡ volens eme
re hominē captū a ſeruitute dyaboli ꝑ ſan/
guinem ſuū ꝓcioſum: in principio de eodē
arram dedit: iuxta illud apl'i. Empti enim
eſtis ꝓcio magꝰ ſcꝫ xp̄i ſanguine precioſo
Sed q̄ritur an in ſanguīe ſimus redempti
a reatu peccatoꝝ noſtroꝝ. nota. xxiij. D
Secundo rōe purgatiōis ſicut eniꝫ philo
ſophi dicūt. Omnis humoꝛ purgat' ꝑ ſan
guinē et ꝑ ſanguīs minutōem. Et ideo ad
purgādū peccata que ex humore corrupto
contraximꝰ voluit ihesus circumcidi ⁊ ſan
guinē fundere. Sꝫ querit' quō omēs homi
nes poſſunt purgari ꝑ ipius ſanguīs effuſi
onem. Reſpondet' ꝙ ſicut totū corpus pur
gatur ꝑ vnā venā brachij cū apit': eo ꝙ oīa
membra ſint colligata ad inuicē ꝑ neruos
et ꝑ cordas. ſic ꝑ effuſionē ſanguīs nr̄i re/
demptoris ⁊ ſaluatoris q̄ eſt caput omniuꝫ
fideles omnes q̄ ſunt ei coniūcti ꝑ fidem ⁊
dilectōem recipiunt purgatōꝫ. Tercio rōe
legis impletōis. videmꝰ eniꝫ ꝙ omēs qui
ſubſunt impio: legibus artant' impialibꝰ
ſic cum totū genꝰ humanū ſubſit deo arta/
bitur lege ipius: ſed qꝛ nos inſufficientes
eramꝰ. pius pater vt nobis ſubueniret mi
ſit filium ſuū vt hoc onus reciperet: et ꝓ no
bis legem impleret: iuxta illd' Mathei. v
Non veni ſoluere legē ſed adimplere. Sꝫ
quō potuit ipe vnꝰ ꝓ nobis oībus adim
plere. Reſpondet' ꝙ ſicut adam peccante
omēs peccauimꝰ: qꝛ in eo radical'r eramꝰ.
ſic ſaluatoris nr̄i ſatiſfactōe. cui ꝑ caritatē
ꝯiuncti ſumus legem etiā adimplemus:

ita ꝙ vlterius ſup nos ꝟtutem coactiuā
nō habeat. Quarto in ſignū vere īcarnatio
nis. Nam multoꝝ hereticoꝝ opinio erat
ꝙ ihesus non habuiſſ; verā carnē ſed fan‑
taſticam vt manichei dicebāt: aliqui aūt
ꝙ eēt ꝯſubſtātiale deitati ſicut apollinar;
aliqui ꝙ detuliſſet de celo: ſicꝰ valētiniani
qui omēs falſificant̄ ꝑ eiꝰ circumciſionē
q̄ ſi habuiſſet corpus tale fantaſticū: non
in carne circūciſus fuiſſ; nec ſanguinem ef
fudiſſet: cum ſpūs carnē ⁊ oſſa nō habeat.
Nec fuit ꝯſubſtātiale deitati q̄ h̄ pati eēt
impoſſibile: ſed illud grauiter patiebatur.
Nec celeſte fuit q̄ n̄ ſumpſiſſet ꝑegrinas
impſſiones: ſicut illō in circumciſiōe. Sꝫ
querit̄ quare octauo die ⁊ nō altero volu‑
it circūcidi. Reſpondet̄ ꝓpter tria. Primo
modo vt dicit rabbi Moyſes magnꝰ phi
loſophus iudeoꝝ. q̄ ante diē octauū puer
talem teneritudinē h; ſicut ī ventre m̄ris.
Jdeo ꝓpter ꝑiculum nō ante octauū diē
circumcidit̄. Jn octaua aūt die cōſolidata
ſunt mēbra pueri: ⁊ ideo tunc p̄t circūcidi.
Scḋo quia homo ꝯponit̄ ex q̄tuor elemē‑
tis et q̄tuor humoribꝫ. ex quoꝝ inclinatōe
homo multiplex peccatū incurrit. Naꝫ ſan
guis inclinat ad luxuriā. colera ad iracun
diam. flegma ad pigriciaꝫ. melancolia ad
triſticiā: cum ḡ circūciſio data fuerit in re‑
mediū peccati: ⁊ ex illis octo homo incur
rerat peccatū ꝯueniēs fuit vt in illarū die
rum numero circūcideret̄ ad demonſtran
dū ſe velle expellere effectꝰ ab illꝰ ·viij. cau
ſatos. Tercio ad ſignificādū ꝙ octaua eta
te reſurgentiū d; ab electis oīs ſupfluitas
reſecari. Secundo notat̄ reuerentia noīa
tionis: quia vocatum ē nomē eius ihesus
et bene. ihesus enī ſaluator d̄r. et ille puer
hodie circūciſus potens erat ad ſaluandū
vi. A ⁊ patrem placandum

Jn feſto epiphanie dn̄i ſermo

Apertis theſau
ris ſuis obtulerunt ei mūera
aurū thus ⁊ mirrā. Math. ij.
Ordo rōis exigit vt ſcḋm ḡdū dignitat;
excellētie et valoris. alicui cultus exhibea‑
tur honoris et reuerentie. Extra de maio‑
ri. ⁊ obe. c. ſtatuimꝰ. Cum ḡ magnꝰ cultus

honoris in munerū oblatōe ꝑpendat̄ ma‑
gnis ⁊ dignis ꝑſonis n̄ vilia: ſed nobilia
et mag̃ donaria ſunt offerenda. Nā vt d̄r
extra de ſymo. c. etſi queſtiones. Jn accipi
endis vel dandis muneribꝫ: ꝑſone dantis
vel accipientis q̄litas attendēda eſt. vicꝫ
vt a quo et cui: an paupi vel diuiti vl̄ econ
uerſo a diuite vel locupletante datū fuerit
nota xiij. C Cum ḡ qualitatē attendimus
pueri ihesu: fuit altus in excellentia ⁊ dig
nitate. q̄ rex regū et dn̄s dominātiū. Apo‑
calipſ. xix. Clarus in ſapientia: quia in xp̄o
oēs erant theſauri ſapie ⁊ ſcīe abſconditi.
Col. ij. Potenſ in celo et in terra. Math.
xxviij. Data eſt mihi oīs ptās in celo ⁊ in
terra. Etiam ꝯſiderata q̄litate dantiū ⁊ of
ferentiū. reges fuerūt: p̄s. Reges tharſis
et inſule munera offerent: reges arabuꝫ et
ſabba dona adducēt p̄s. lxxi. Et ſapientes
ideo d̄r. magi venerūt iheroſolimā. Cōgru
it tam ex ꝑte accipientis q̄ȝ donantiū mag
na reuerentia ⁊ digna munerū oblatō. Et
ideo aptis theſauris ſuis. ¶ Jn qbꝫ ꝟbis
duo notant̄ ſcꝫ. Ordinata regalis oblatio
cuꝫ d̄r aptis theſauris. Miſtica et doctri
nalis ſignificatō. addēs: aurū: thus: ⁊ mir
ram. Dico primo illam oblatōem cōueniē
ter factam diña ordinatōe: ꝙ illa tria opti‑
ma q̄libet in genere ſuo reges offerebant.
Primo aurū qḋ eſt potioris valoris īter
metalla. Scḋo thus qḋ eſt potioris odoꝝ
inter aromata. Tercio mirrā que ē potioꝝ
vigoris inter vnguenta. et illa tria mūera
obtulerunt ad releuandū triplicē iacturaꝫ
et ad explanādum triplicem figurā. Pri
mo obtulerūt illa ad releuandū triplicem
iacturaꝫ occurrentē in illa ſacra natiuitate
ſcꝫ matris parientis neceſſitatē: pro cuius
releuatōe obtulerunt auꝝ. Erat enī dn̄a no
ſtra valde paup et indigēs: cum tn̄ eēt mē
dei et regina celi ⁊ mundi. hic nota de ſup
bia ⁊ ornatu mulierū. Scḋo fetoris occur
rentis magnitudinē. ꝓ cuius releuatōe ob
tulerunt thus boni ⁊ ſuauiſſimi odoris.
Erat enī locus fetidꝰ: quia natus erat ī ſta
bulo. et in p̄ſepio iuxta bouē ⁊ aſinū collo‑
catꝰ. Tercio vagiētis teneritudinē: ꝓ cꝰ
releuatōe obtulerūt mirrā ad vnguenduꝫ
membra illius debilia ⁊ tenera ⁊ delicata

pueri iheſu:q̃ noſtras penalitates ⁊ infir/
mitates aſſūpſit. Scđo reges obtulerūt
ei tria illa munera ad explanandā triplicē
figurā In hiſ enī trib⁹ muneribꝫ ꝓteſtati
ſunt in puero iheſu tria fidei noſtre ꝯſona
ſcꝫ in auro excellam ei⁹ autoritatē:qꝛ maie
ſtatem regiaꝫ. fuit enī de genere regio da/
uitico: q̃ ꝓmiſſus erat in lege ſup̲ iſrael re
gnatur⁹. In thure vo deitatē. thus enim
in dei ſacrificio iubebat̃ inferri. Et ille pu/
er verus de⁹ erat:et deus erat vbum:et v
bum caro factū eſt. Joh̄. primo In mirra
noſtram hūanitatem paſſibilē ⁊ mortalem
aſſumptā ꝓ nob. Nam cū mirra corꝑa cō
diunt̃ mortuorū. patet igit̃ illa ordinate et
regulariter eſſe oblata. Scđo notat̃ miſti
ca ſignificatō et doctrinal̃. ſcꝫ vt apiamus
corda noſtra ⁊ regi xp̄o munera offeram⁹
Primo de corde dilectōem et adheſiōem
in auro. Scđo de ore laudatōem et orōem
in thure. Tercio de corꝑe afflictōem ⁊ ma
ceratōem in mirra. primo inſtar regum de
ſcrinio cordis offeramus deo cordialē di/
lectōem et caritatē Nam ꝑ aurū bene cari
tas deſignat̃:qꝛ ſicut aurum ē valore ma
ximum. vigore ſtupidū in tenore ſolidum
ſic inter omēs vtutes caritas principatū
tenet. Et qui hꝫ plus:pl⁹ valet. et qui ni/
chil:nihil valet. ymmo nihil eſt:nec opera
ſua valent. teſte aplo. i. cor. xiij. Si liguis
hominū loquar ⁊ angelorū. q. d. ſi linguis
hoim ſapientū et angelorū loq̃r. caritatem
autē nō habeā. factus ſum velut es ſonās
qđ inutiliter ſibi ꝯtundit̃ ⁊ aliiſ ſignificat.
aut cimbalū tinniēs quod ſibi nō ꝓdeſt et
alios delectat. Scđo aurū ē reſtauratiuū
ꝑditi. et eſt ꝯſeruatiuū iam habiti ⁊ ꝯfor
tatiuum emortui cordis ⁊ debilis q̃circa
ponitur in electuariis infirmoꝝ ⁊ caritas
adueniēs reſtaurat oīa ꝑcedentia merita q̃
erant deꝑdita. et ꝯſeruat iam hīta et cōfor
tat corda nr̄a debilia ad oꝑandū inſtāter
oꝑa vtuoſa. ad reſiſtendū potenter ⁊ viri
liter temptatōibus mal̃. ad ſꝑerādum cōfi
denter bona ꝓmiſſa. Quare Johā. apocal.
iij. Dicis quia diues ſum et locupletatus
⁊ null⁹ egeo ⁊ neſcis:qꝛ tu miſer es miſe
rabilis paup̲ cecus ⁊ nud⁹. et ſubdit̃:ſua/
deo tibi emere a me aurū ignitum vt locu

ples fias ⁊ habeas quod offeras deo tuo.
In q̃ innuit̃ ꝙ qui caritatē nō hꝫ:eſt infir
mus cecus ⁊ nud⁹. Iſtđ aurum caritatis
emit ſanct⁹ Paulus dū oīa terrena arbi
trabatur vt ſtercora: vt xp̄m lucrifaceret.
ſicut enim calor ſolis facit hominē ſe expo
liare:ſic feruor caritatis facit oīa relinq̃re.
Tercio aurum rōe tenoris ſolidi multū
durat. Hic enī incipit. et in patriā vadēs
nunq̄ deſinit. eſt enim q̃i vas auri ſolidū
Eccliaſ. l. Sed q̃rit̃. ſi caritas in via q̃ ad
habentē poſſit amitti. Circa qđ reſpondē
dum recitat magiſter. iij. ſen. di. xxxi. opi/
nionem q̃rundā dicentiū. caritatem ſemel
habitam nō poſſe excidere: et hoc ꝓbat ꝑ
dictum aplī dicentis. Caritas nunq̄ exci
det. Dicendū ſcđm Bonauen. vbi ſupra.
ꝙ hec poſitio nō eſt opinio nec rationalis
ſententia. ymo error et inſania potius ē di
cenda. qꝛ ſacre ſcripture. ratiōi ⁊ exꝑimē
to fidei noſtre repugnat. Nā ſcribit̃ pria
corint. x. Qui ſtat videat ne cadat. et apo
cal. ij. Habeo aduerſū te pauca. quia ca/
ritatē ꝑmam reliquiſti. ergo caritas ſemel
habita ꝑdi poteſt et deleri. Probat̃ etiam
rōne:quia etiā a recta rōe diſſonat ſi quis
bene attendat. ꝓ eo ꝙ recta rō dictat:ꝙ ca
ritas vie nō tollit a libero arbitrio vertibi
litatem ad malū. ſicut nec cupiditas tollit
abilitatē ad bonum. ſimul ergo ſtat vtibili
tas ⁊ caritas:ſed vbi eſt vtibilitas ibi ꝑt
eſſe culpa:et vbi ē culpa ibi tam caritas q̄
gratia ꝑt abeſſe Reſtat igit̃ ꝙ ſcđm dicta/
men recte rōnis caritas perdi ꝑt in via. pꝫ
etiā ex exempl̃ veterū ⁊ noue legis Conſtat
ꝙ Saul caritatē hūit. cuꝫ de eo ſcribit̃ ꝙ
nō erat vir in iſrl̃ melior eo. ſilr ⁊ Dauid
caritatē habuit cū de eo domin⁹ dixit. in/
ueni eū ſcđm cor meū: et ꝯſtat ꝙ vterq̄ p⁹
mortaliter peccauit. Saul in ꝑſeq̄ndo da
uid. Dauid vo in cōmittendo adulteriū
⁊ homicidiū:ergo hoc idē oſtendit̃ ꝑ exem
pla noui teſta. qꝛ diſcipuli domini carita/
tem hūerunt et aplī:ſed multi de diſcipul̃
abierunt retrorſum ſcđm qđ dr̄ Johānis
vi. et multi aplī dubitauerunt in fide. Ma
thei. vltio Marci ⁊ Lu. vlt. et ergo carita
tem habitā ꝑdiderunt. igit̃ ⁊c. Dicit̃ ergo
ad argumētum. ꝙ aplꝰ oſtendit dignitatē.

caritatis.di.ꝙ nõ excidet:qꝛ hic et in futuͦ
erit neceſſaria ad btitudinem q̄ ad habitū
et quo ad actum Nã fides ſpes ⁊ ſciencia
euacuabunt̃.⁊ tanq̄ imꝑfecta nõ reqꝛun
tur ad ſtatum btificum ſiue beatitudinẽ:in
qua ſuꝑma nature rõnalis ꝯſiſtit ꝑfectio.
ſed caritas nõ euacuabit̃.nec quo ad btitū.
nec q̄ ad actū cū in ea principaliter btitudo
conſiſtat Dixi ſcdo ꝙ inſtar regū demus
deo offerre thus vocalis laudatõis et orõ-
nis:qꝛ ſcriptū eſt ꝑs.xlix.Sacrificiū lau
dis honorificabit me.et Dirigat̃ oratio
mea ſicut incenſum in ꝯſpectu tuo:vt de q̄
libet nr̃m dici poſſit illud Eccl'ia.l.Quaſi
thus ardens in igne poſitum.Hoc primo
inflãmat̃.ſcdo eleuat̃:tercio dilatat̃.vltio
ſerenatur.Inflãmat̃ nanq̄ primo deuota
pſona ⁊ orat iam interi⁹ dum accenſis ꝑ-
cordijs orat ꝓ peccãribus ⁊ peccõꝝ remiſſio
ne.Poſtmodū eleuat̃ ſupius dum orat ꝓ
ſuꝑnorū adeptõe.Deinde dilatat̃ vlteri
us dum orat ꝓ primorū ſaluatõe.poſtre-
mo ſerenat̃ ⁊ ꝯſumitur ac deficit in gratia
rumactõe pro donorum et beneficioꝝ colla
tione ſeipm̃ ꝑuipendens.dū nihil dignū
apud ſe repit qd̃ domino retribuat.quemad-
modū ꝓpheta ait.Quid retribuã domino
ꝓ oib⁹ q̄ retribuit michi.vt ſit de numero
illoꝝ de quib⁹ dr̃.Omnes de ſaba veniūt
aurū ⁊ thus deferentes ⁊ laudẽ dño ãnun
ciãtes.yſa. Dixi tercio:ꝙ inſtar ⁊c.mir
ram carnal' afflictõis et maceratõis mirrã
penitẽtie ⁊ mortificatõis:qꝛ q̄madmodū
mirra material' habet ſaporẽ acidū ⁊ pun
gitiuū.vigorẽ placidū ⁊ allectiuū.vigorẽ
intimū et ꝯſeruatiuum.odorẽ optim̄ ⁊ dif
fuſiuū.Sic pnĩa habet ſaporẽ pungitiuū
et acidum.nã eſt amara valđ in ꝑſenti oĩs
diſciplina.qꝛ nõ ẽ gaudij ſed meroris.can
ticoꝝ.iiij.Ibo ad montẽ mirre.omĩa peccã
delet ⁊ reddit pſonam pulcrã et placidam
Faſciculus mirre dilect⁹ meus mihi inter
vbera mea ꝯmorabit̃.Cant.i.Habet etiā
vigorẽ ſeruatiuū ⁊ intimū:ꝑſeruat enī a
putrefactõe peccatorū.ꝓpter qd̃ dic ſponſa
Meſſui mirrã meã cum aromatib⁹.can.v
Et hꝫ nichilomin⁹ odorẽ diffuſiuū ⁊ opti-
mum Multū enī redolet deo.angel' et hoi-
bus pſona penitens ⁊ mortificata.vt iam
dicere poſſit.qꝫ mirra electa dedi ſuauitatẽ
odoris.Eccl'.xxiiij.

Dñica infra octauã epiphie ꝯ ep'la

Nolite cõforma
ri huic ſeculo.Roꝛ.xij.ſcdm
philoſophū ꝯtraria nõ poſſunt
ſimul ſtare:ſed mutuo ſe expellūt et deſtru
unt.ſicut nigrū album.⁊ frigidū calidum
Sic etiã rõne ꝯrietatis.vt habet̃ xiij.q.i.
eccl'ias.Mus in pera.ignis i ſinu.ſerpẽs
in gremio.male ſuos remunerãt hoſpites.
q̄re dr̃ in ꝓuer.Qui ſerpentẽ i ſinu ſuo nu
trit patiet̃ ab eo.hac rõne etiam xpianis ꝓ
hibet̃ ſub pena excõmunicatiõis:cū iudeis
et alijs infidelib⁹ hitare.nec ſub alendorū
pueroꝝ ſuorū obtentu:neq̄ ꝓ ſeruicõ:nec
aliq̄ alia cã.extra ꝯ iudeis.c.Iudei.quia
ſepe malorū ꝯſortia etiã bonos corrumpūt
xxviij.q.i.ſepe.Quia autẽ mund⁹ mal' ple
nus ẽ:ne homies iuſti ab iniuſtis munda
nis corrūpant̃.ꝑcipit ap'ls oib⁹:di.nolite
⁊c.In q̄bus vbis duo notantur.ſcilicet
Prohibitio retractiua:cum dr̃.noli.cõfor
mari.Explicatõ infectiua.addens huic ſe
culo.Primo ei ꝓhibitõe mali hortamur
ſocietatem ⁊ ꝯuerſatõem infectiuã fugere
vi.N.Scdo ne inficiam̃ in ſeculo mūdū
relinq̄re ꝓpter h.x.F.G

Sermo de euãgelio

Ihesus pro ficiebat ſa pientia ⁊
etate ⁊ gratia apđ deum ⁊ ho
mines Luce.ij.Scdm natu
rales.irrigatio aq̄ pluuial' magis cõuenit
fructificationi arborū ⁊ herbarū q̄ aq̄ fon
tis.Cui⁹ rõ eſt:qꝛ aqua pluuialis imedia-
tius ꝓcedit a celo:qd̃ eſt cã prima omnis
vbertatis in iferiorib⁹ Scdo quia ipa eſt
ſubtilior:et ꝑ ꝯñs facilius a venis arboꝝ
imbibit̃.Sic ſpũaliter gratia q̄ eſt princi-
piū oĩs ꝓfectus ſpũalis.ſubito ꝓueniens
a longinq̄ ꝑ ſolã mẽtis ad deum ꝯuerſiõẽ
ſubtiliter totã aĩam irrigat.implet ⁊ fecun
dat.Unde dñs ꝑ ꝓphetam Malachiã.iij
et de peni.di.i.§.porro.§.ꝯuertimini i glo.
Conuertimini ad me in toto corde veſtro.
⁊ ego ꝯuertar ad vos ſcꝫ grãm pnĩã infun
dendo Tali pluuia grẽ Ihesus ab inſtãti

conceptõis fuit totaliter irrigat⁹. ꝗ ꝓficie
bat ſapientia ¶ In q̄bus ꝟbis duo notãr
ſcꝫ Singularis augmentatio. cum dr̄ ihe
ſus ꝓficiebat. Uirtualis fecūdatio. addēs
ſapientia. etate ⁊ gr̄a. De pmo ē notandū
ꝙ ſicut radix in terra occulta irrigata plu/
uia creſcit. et tandē terram apit. ⁊ germen
ꝓducit. ſic iheſus puerul⁹ in vtero virgi/
nis latebat nouē menſib⁹ abſconditus. no
ta. xlij. L. Secūdo notar̃ ꝟtualis fecūda/
tio. Nam gratia pueniens eſt pncipiū om
nis fecundatiõis hoīs. Dum enī peccator
aridus longe eſt a deo: nec vllū fructū me
ritorium facere pt. deus eñ gr̄a pueniente
reſpicit. nota. xvij. M

¶ Dñica p⁹ octa. epipha. d̄ epl̄a

Odientes malū adherentes bono Ro. xij. Areſto. vij. politi. dic̄ ꝙ q̄nto
aliquid eſt peius: tāto maiori indiget cau
tela. q̄nto enī q̄s magis timet hoſtis gla/
diū. tāto magis armat ſe in aduerſis Sic
cum malū culpe ſit peius omī gladio anci/
piti cum habeat aīam occidere. iuxta illud
Ezechiel. xviij. et. i. q. iiij. iam itaq̄. Aīma
que peccauerit: morietur. Debem⁹ igit̃ pecca
tum cauere et ꝟtutib⁹ adherere Ad quod
hortatur apl̄s in ꝟbis thematis ¶ In q̄/
bus ꝟbis duo notant̃. ſcꝫ Mali deteſtatō
cum dr̄. odiētes malū. Boni affectatō: ad
dens: adherentes bono. Debem⁹ nanq̄ p
mo deteſtari malū peccati ꝓpter h: q2 bōis
gratuitis ſpoliat ⁊c. xxxiij. A Secundo de
bem⁹ adherere bono ꝟtutis cū nihil virtu
te ſit melius. xxxix poſt. M.

¶ Sermo de euangelio.

Nuptie facte ſūt in chana galilee ⁊c. Johis. ij. Scd̄m ph̄ꝫ ij. phiſicoꝝ Ad
omnem factione naturalē q̄tuor dn̄t cauſe
cōcurrere. ſcꝫ efficiens. material. formalis
et finalis: ſicut patꝫ in factōe dom⁹ vbi do
mificator eſt cā efficiēs. ligna et lapides et
hmōi cauſa materialis. diſpoſitio longitu
dinis latitudīs ⁊ magnitudīs cā formalis
et habitatō ſiue defenſio ꝯſeruatō cā final
Sic cum in formatōe ⁊ ꝯiunctione viri et
mulieris omīa illa concurrūt. Primo. cā
efficiens. ſ. de⁹ a q̄ prīo incepit: vt dr̄ extra
d̄ frigi. ⁊ malefi. c. lr̄e. Deus eſt auctor ⁊ i
ſtitutor matrimonij Dixit eī deus creſcite
et multiplicamī. Gen̄. i. Hoc aūt de⁹ bina
vice dixit. Primo ī ꝑadiſo añ peccatū: in
ſtituens m̄rimoniū ad officium vt eēt tho
rus immaclat⁹ ⁊ nuptie honorabiles: in q̄
bus ſine ardore conciꝑent. ⁊ ſine dolore
parerent. Scd̄o poſt diluuiū extra ꝑadi/
ſum filijs Noe de arca egredientib⁹. vt
dr̄ Gen̄. ix. iteꝝ dixit: creſcite ⁊ multipli/
camini: ſed hoc ſcd̄m indulgentiā ad illici
tum motū deuitandū: et non ſcd̄m impiū
Cauſa material eſt vir et mlr̃. de q̄ ꝓphe/
tauit Adam dicēs. hoc nūc os ex oſſib⁹ me
is: et erūt duo in carne vna. ¶ In q̄bus
verbis ſcd̄m mgr̄m ſentē. in. iiij. diſt. xxvi.
ꝓbauit m̄rimoniū. Cā formal ē ſponſi ⁊
ſpōſe fidelitas: iō dic̄ mgr̄ in. iiij. di. xxvij.
Matrimoniū continet indiuiduā vite con
ſuetudinē Concordat illō de p̄ſump. c. illō
vbi dicit̃. Matrimoniū eſt maris ⁊ femi
ne legitima ꝯiunctio indiuiduā vite ꝯſue
tudinē retinens. Cauſa finalis ꝓles et vi
tatio fornicatiōis. Et q2 ille cauſe ꝯcurrūt
in inſtitutōe m̄rimonij: ideo bñ dicitur: ꝙ
nuptie facte ſunt. In q̄b⁹ ꝟbis duo notar̃
primo quō. ſcꝫ Temꝑaliter cōiugati debe/
ant viuere. ibi Nuptie facte. Spūalr̃ co
pulati xp̄o poſſint perſiſtere. addens. ſunt
Dico primo ꝙ tꝑaliter ꝯiugati: dn̄t ſacra
mentū ſui ordīs inuiolabilr̃ ſeruare ꝓpter
tria. ſ. xxiij. X. Scd̄o xp̄o ſpiritualr̃ copl̄a/
ti den̄t ſe p̄cipue a pctō cauere q2 peccando
ſponſa xp̄i aīma fidē ꝑimit. nota. xxiiij. M

¶ Dñica ſcd̄a de epl̄a.

Nolite eſſe prudētes apud vos metipſos. ro. xii. hr̄. C. Ne q̄s
in ſua cā iudicet: ꝙ null⁹ p̄t eē
iudex in ꝓpria cā. C⁹ rō pōt eſſe. q2 amore
et familiaritate quā q̄s hꝫ ad ſe naturali/
ter poſſet trahi ad falſuꝫ iudicium. Ami/
cicia enī et familiaritas reddūt iudicē ſuſpe
ctum. extra de of. iudi. dele. inſinuāte ī glo.
Nā familiaritatis affectio et amor carnal
veritatē impediere ſolēt. plerumq̄ ſenſus
hebetant humanos et ꝑuertūt opiniones

.iij.q.v.accuſatores ¶ Sic ad ꝓpoſitū null⁹
ꝓpria eſtimatōe dꝫ ſe iudicare ⁊ pſūptuoſe
extollere ne ꝓpria affectōne decipiat̄ ¶ Et h̄
hortat̄ aplus ¶ In q̄bꝫ v̄bis duo notan̄t
ſcꝫ Ne nos ſupbe iactem⁹.ibi nolite eſſe.
Ne primos temerarie iudicem⁹. addēs
apud vos De primo hoīes iactāt ſe ſu⸗
perbe de tribus.xij. D E F.vel ō v̄tutibꝫ
xxxvij.M. Secundo nō debem⁹ temere iu
dicare.xviij.poſt. Z vel.xxvij.X

¶ Sermo de euāgelio

Filij regni eijcient̄ i tenebraſ
exteriores ibi erit flet⁹ ⁊ ſtri⸗
dor dentiū Math.viij. Boe
cius.iiij.de ꝯſolatōe Nullū malū impuni
tū:n͡c bonū irremuneratū:cum ḡ vnicuiqꝫ
iuxta merita vel demerita ius ſuū tribuat̄
ſiue pēa ſit afficiēd⁹ ſiue p̄mio remūerād⁹
di.iij.c.vltīo. ſic boni et iuſti aſcendūt ad
eterna tabernacula gaudij ⁊ conſolationis
et filij h⁹ mundi pctōres ꝓpter eoꝝ deme
rita eijcient̄ in tenebras exteriores ¶ In
quibꝫ v̄bis duo notan̄t.ſcꝫ Fatuitas mū⸗
danorū.cum dicit̄ filij regni. Penalitas
dānatoꝝ.addens in tenebras exteriores.
Dico primo ꝙ fatuitas maḡ ē mūdanoꝝ
ꝙ mōm vanū p̄ponunt celo Nā vanitas
mundi pꝫ in tribꝫ.nota xlvi. P Dñt ſper
nere mundū ꝓpter hec.x.E G. Scđo pꝫ
penalitas damnatoꝝ quā ꝯſiderare dēm⁹
et cauere.v.M N.

¶ Dñica tercia ſermo de eplā.

Non adulterabis.ro.
xiij. Larue
in ſegetib⁹ ⁊ agris erecte ter
rent volucres ne ſemina aufe
rant et deſtruant:⁊ patibula fures terrore
cōcutiunt. Sic pena dānatoꝝ erecta in no
ſtra cognitōe. cohibere dꝫ a delectatōnibꝫ
carnis:ne ſemina v̄tutū nob̄ inſpirata de⸗
ſtruamus:qꝛ q̄s amor diuin⁹ a malo non
reuocat ſaltē pena tp̄alis cohibeat a pctō.
extra de vi.⁊ ho.cle.vt clericorū.dꝫ nanqꝫ
tranſgreſſionis vltio hoībꝫ pctōribꝫ eſſe
interdictio delinq̄ndi.cuꝫ pena vni⁹:met⁹
ſit alterius.extra de iudeis.ad liberādam
in gloſa. ſic conſideratiōe pene quā minat̄
deus adulteris:q̄ eos etiaꝫ grauiſſime pu
niuit.debent coniugati terreri ne adulterē
tur.ad qđ hortat̄ aplſ ¶ In q̄bꝫ v̄bis duo
notan̄t.ſcꝫ Omnis mali abnegatio.cuꝫ d̄r
non Adulterij ſpecificatō.addens.adulte⸗
rabis. Dico primo ꝙ oē maluꝫ eſt cauen
duꝫ:qꝛ n̄ manet impunitū.xiiij. Y Z. Se
cundo adulteriū eſt ſpecialr̄ horrendum ꝓ
pter hec.xxiij.T

¶ Dñica q̄rta

Domine ſalua nos perim⁹
Math.viij. Pla
to in thimeo dic̄. In oīb⁹ ſiue
maximis ſiue minimis dꝫ diuinū auxilium
implorari. Nam q̄ndā rome talis fuit lex.
ꝙ qui met⁹ cā ad ſimulacrū ſeu imagineꝫ
impatoris ꝯfugeret hūit emunitatē ꝙ nul
la violentia debuit iudicari. ſic mō eſt ō e⸗
munitate ecclaꝝ Vlā .C.de his q̄ ad ſtat̄.
ꝯfugi.qui ad ſtatuā vitandi cā metus cō⸗
fugiūt:ſi certas habuerūt cās q̄bus confu
gere ad impatoria ſimulacra debuerūt:iu⸗
re ac legibꝫ vendicet̄.i. defendan̄t:ſic qui
timore filiali in aliq̄ neceſſitate vel aduerſi
tate ad deū ꝯfugiunt. filius dei q̄ ē ymago
patris:eū inuocātes defēdit et ſuſcipit ad
miſcđiaꝫ. q̄re Criſo.de repatiōne lapſi.⁊
alle.de peni.di.iij. Talis eſt erga hoīes
pietas dei ꝙ nunq̄ꝫ ſpnit penitentiā.ſi ei
ſinceriter offerat̄. Cū igit̄ ſum⁹ in piclis
conſtituti:ne pctā noſtra nos ḡuitate ſub⸗
mergāt ad ꝓfunda inferni ꝯfugere dꝫ muſ
ꝯtritione cordis ad dei filiū ⁊ eum ꝓ libe
ratōe inuocare ⁊ dicere dñe ſalua ¶ In qui
bus v̄b̄ duo notan̄t ſcꝫ Affluentia bonita
tis.cū d̄r:dñe ſalua. Refluentia tēpeſtatꝫ
addēs:piimus. Dico pīo ꝙ de⁹ hꝫ afflluen
tiam bonitatis:idō debem⁹ eum inuocare.
nota vi.A vel.xxij.S. Scđo mundus hꝫ
refluentiā tempeſtatis:et iō piimus trib⁹
piculis.iij.V X Y

¶ Dominica q̄nta de eplā

Pax chriſti exultet in
cordibus
veſtris Col.iij. Autor ō cāis
dicit ꝙ v̄tus vnita fortior ē
ea diſpſa: Sic aplſ pace vnit⁹ eſt fortiſſi
mus ⁊ fortunat⁹ ⁊ filius dei vocatus iux
ta illud Math.v.⁊ xiij.q.i.noli.beati pa
cifici quoniā filij dei vocabun̄t. ſi autē pax

hũana tã dulcis eſt ꝑ tempali ſalute quãto
dulcioꝛ eſt diuina ꝑ eterna ſalute angelorũ
quã pacẽ apl's nobis adoptat. dicẽs: pax
xp̃i: vbi ſup̃ ¶ In q̃bus v'bis duo notã-
tur ſcȝ Pax xp̃i amãda. ibi pax xp̃i Pacis
federa ↄſeruanda. addens: in cordibꝫ vr̃is
Nam xp̃s ꝑ tres ↄmotões triplicem pacẽ
dedit. nota xxix. B. Secundo triplicis pa
cis federa dẽ m⁹ ſeruare. nota. xviij. J

¶ Sermo de euangelio

Seminauit ſemen bonum in agro ſuo Math. xiij. Doc.
deuotus Bonauen. ij. ſup ſen.
di. i. ꝑbat oĩa a deo eſſe bñ ꝑducta. ⁊ h' ſic
Quanto ꝑducens eſt prius et ꝑfectius: tã
to plus et ꝑfecti⁹ influit in ſuũ effectuȝ: ſȝ
deus ẽ ꝑfectiſſimũ ꝑducens ſiue agens: ꝰ
ꝑfectiſſime ꝑduxit omĩa. et ſemen bonum
et ꝑfectũ ſemĩauit ĩ agro ſuo. Quare apo
ſtolus. i. corint. iij. et habet' de deci. c. cum
non ſit: neq; qui plantat neq; q̃ rigat ẽ ali⁹
qd: ſed q̃ incrementũ dat deus: ſeminauit
ergo bonũ ſemen ¶ In quibꝫ v'bis duo
notant'. ſ. Abilitas agentis. cum d': ſemia
uit bonũ ſemen. Mutabilitas ſuſcipientis
addens. in agro ſuo. Deus enĩ ẽ agẽs abile
ad ſpirandũ ſemen bone inſpiratõnis. xvi.
A. x L. Scõo coꝛ hoĩs qd eſt ager ſuſcipit
qñq; a dyabolo zizaniã male cogitatõis ra
tione ſue mutabilitatis. xlvij. B. vel ziza-
niaȝ heretice prauitatꝫ. xxvi. F

¶ Dñica ĩ ſeptuageſima de epiſtola

Castigo corpus meum ⁊ in ſeruitutẽ redigo.
ꝑme Corint. ix. Regula iuris
eſt libro. vi. ꝙ qui ſemel ẽ malus: ꝑſumit'
ſemꝑ mal⁹: et ideo qui ſel' in aliq̃ deliquit
videt' ꝑnioꝛ ſꝑ in eodẽ ad delinq̃ndũ. Cũ
ergo latro peſſim⁹ domeſticus nr̃ inimic⁹.
ſcȝ corpus. ↄ dei p̃ceptum in ꝑadiſo ſel' deli
querit ⁊ aĩam occiderit guloſitate: ꝑſumi
tur ſꝑ inclinatũ et preceps eſſe. et ꝰ cauen
dũ ẽ ne iterũ aĩaȝ occidat. ad c⁹ rei memo-
riam ſancti patres ſeptuaginta dies vſq;
ad paſca numerãt: in q̃bus lugere dẽmus
et cantica leticie d'ponere ⁊ ade pr̃is noſtri
et eue matris ãniuerſariũ fletu et ieiunio
celebꝛare: vt ſicut ip̃i guloſitate de ꝑadiſo
fuerunt expulſi terreno. ita nos abſtinẽtia
et caſtigatõe reuocemꝰ ad ꝑadiſum celeſtẽ
Vnd' Gratianus di. xxxv. ſexto die. Gu-
la a ꝑadiſo regnantẽ expulit. ſed abſtinen
tia ad ꝑadiſum reuocat errantẽ. In ſignuȝ
huius ꝑ iſtam ſeptimanã legitur hiſtoria.
li. Geñ. d' creatione mũdi et p̃uaricatõne
primi ꝑntis: vt eo cautiores ſim⁹ ad pec-
candũ: et ꝑniores ad carnis caſtigationẽ
Dicat igit' q̃libet caſtigo ⁊c. ¶ In quibus
v'bis duo notant' ſcȝ Quõ eſt corpus caſti
gandũ maceratõe. cum d'. caſtigo corpus
meum. Deſideriũ aĩe eleuandũ deuotiõe
addens. et in ſeruitutẽ redigo. Debemus
ergo corpus caſtigare ꝑpter tria. i. C. F.
fletu. xxviij. J. Scõo dẽmus mentem ad
deũ eleuare oꝑatõe. ij. Y vel. xxxix. A

¶ Sermo de euangelio

Voca operarios: ⁊ redde illis mercedẽ Math. xx. Eſt
regl'a iuris: ꝙ qui ſentit on⁹
ſentire dȝ et ↄmodũ. et qui ad onus eligit'
non debet repelli a mercede. Dignuȝ igit'
et iuſtũ eſt: vt q̃ in p̃nti vita in agro dñico
laborãt v'tutibꝫ in celis ꝑ mercede eterna
liter reficiant' diuinis dapibus: ꝑ quibus
mittens deus pr̃ dicit filio. voca oꝑarios
¶ In q̃bus v'bis duo notãt'. ſcȝ Dei ma
gna curialitas iubens oꝑarios vocare. ibi
voca oꝑarios. Filij dei equitas volens pre
miare. addens. et redde illis mercedẽ. Di
cit ergo p̃mo voca oꝑarios. q. d. Non ex
pecta vt te rogent et infeſtent. operarios:
non ocioſos platearios. tabernarios. Ta-
les enĩ nõ vocant' ad p̃miũ beatitudĩs ſed
damnatõis. Vocant' aũt conſulares q̃ bñ
laborant regendo. milites defendendo. po
pulares deo ſeruiendo. xliij. N. Vel deus
vocat qui oꝑant' terrena abdicãdo. xp̃o ſer
uiendo. et ↄſtanter deo adherẽdo. xxij. B
Secundo merces oꝑantiũ ſtat in viſione
beatitudĩs. x. B

¶ Dñica in ſexageſima d' ep'la

Virtus in infirmitate ꝑficitur. ij. Corint. xij.
Querit mgr̃. iiij. ſent. di. iiij

Quare poſt baptiſmū ēmāeat penalitas ho
minis: vtputa fames: eſuries. ſitis et hu/
iuſmōi: cū tñ culpa original' deleat̃. Rñdz
di. ideo vt ſit fideli certandi materia. et
vicendi occaſio. q̄ nō vinceret ſi nō pugñret
Et dicit Aug. in libro de baptiſ. puulorū:
vt allegat̃ de ꝯſe. di. iiij. p baptiſmū xp̄i il/
lud agit̃. vt caro pcti euacuetur. nō ſic aūt
euacuat̃ vt in carne ꝯcupiſcentia innata. ſ.
anime ñ ſit: ſed ne obſit. glo. imo etiam vt
ꝓſit. de peni. di. iij. ille rex. Ubi maior pu/
gna ibi maior corona. bene igit̃ dr̃ ꝙ ꝟtus
in infirmitate pficit̃. In qb⁹ ꝟb duo
notant̃. ſcz. Poſſeſſio ꝟtutis quā de
bemus feruenter amare. cum dr̃ . ꝟtus.
Afflicctio carnis quā dēm⁹ patienter por/
tare. addens. in infirmitate pficit̃.
Debem⁹ eī primo ꝟtutes amare: ⁊ vicia
ſpernere. nota. xxix. M. Secūdo debem⁹
aduerſa patienter portare ꝓpter hec xxix.
Z. Sermo de euang.

Semen cecidit

in terram bonā Lu. viij. De
conſe. diſ. ij. qui bene. habet̃
ꝙ ſacerdos q̄ nō bñ cuſtodierit ſacrificiūz
et mus vl' aliqd̓ aliud anīal comederit. dz
xl. dies penitere: ſed ne illud malū contin
gat ordinauit ecclia: vt hr̃ extra de cel'. miſ.
c. Sane. ⁊ de cuſto. eukariſ. i. c. ꝙ eukari/
ſtia a ſacerdotib⁹ in loco ſingulari mundo
et ſignato fidelib⁹ clauib⁹ honorifice et de/
uote ſeruet̃. Sic cū ꝟbū dei nō ſit minus
ymo pl⁹ videt̃ eē: ex eo ꝙ p̄dicatio plures
ꝯuertit ⁊ pl⁹ facit ꝯpungi hoīem. ita ꝙ oīa
peccata p eam tollūt̃: ſz p corp⁹ xp̄i tm̄ ve/
nialia tollunt̃. de cōſe. di. ij. iterat̃. deb₃ cū
ſumma diligentia audiri ⁊ in corde ſerua
ri ne cadat a cord̓. iuxta illd̓ Lu. xi. Beati
qui audiūt ꝟbum dei ⁊ cuſtodiunt illud
Unde auguſtin⁹ ⁊ recitat̃. i. q. i. Interro/
go vos frēs ⁊c. nota. xxxv. F. Hoc quilibet
attendere debet āmuente xp̄o in euāgelio q̄
habet aures audiēdi: audiat. et ſemen ꝟbi
dei ſic ſuſcipiat. ꝙ vt bona terra fructūz fa
ciat: vt de eo verificari poſſint ꝟba thema
tis. In quibus ꝟbis duo notantur. ſcz
Malorū piculoſa negligentia cum dicit̃
Semē cecidit. Juſtorū fructuoſa dili/
gentia. cum dr̃. in terrā bonam.
Dico primo ꝙ negligentia ꝟbi dei ē mul
tum piculoſa. ideo dz maſticari et in cor
mitti. Criſoſtom⁹. qui nō maſticat ⁊c. no/
ta. xxv. F. Scdo diligentia iuſtoꝝ ē bona
audiendo ꝟbum dei. Debet enim talis eē
xxv. F
Dñica in q̄nq̄geſima de ep̄la

Nunc autē ma

nēt fides ſpes ⁊ caritas. tria
hec. maior āt hoꝝ caritas eſt
prime Corint. xiij. Sol inter planetas eſt
maior. et ideo ſcd̄m ph̄m. ij. meth. pl⁹ cale
facit ⁊ fecundat q̄ȝ alij. et ꝓpter ſui elōga/
tōnem ⁊ a ꝓximatōz eſt cauſa generatōis
eorum q̄ fiunt naturalr̃ ⁊ corrumpūt̃ in re
bus inferiorib⁹. ideo ph̄i dicunt ꝙ regio
ſubiecta artico eſt inhītabil'. ⁊ ſb antartico
ꝓpter nimiū frigus. q2 ſol ſemp ē remot⁹
ab illis regionib⁹. ⁊ p ꝯſeq̄ns ibi non ē ha
bitatio: cū nichil poſſit ibi generari nec ꝯ/
ſeruari. Sic ſpūalr̃ inter oīa dona dei q̄
hominē fecundāt in ꝟtutib⁹. excellenti⁹ eſt
caritas ſine q̄ homo viuere ſpūalr̃ nō pōt.
ideo dicitur radix oīm bonoꝝ. de peni. di.
ij. c. q2 caritas. Hec enī nūq̄ȝ excidet in fu/
turo. ibi enī fides ꝯuertet̃ in ſcientiā. ſpeſ
in rem. caritas autē augebit̃. ideo bñ dicit̃
his maior. In quib⁹ ꝟbis duo notant̃
ſcz Uirtutis ingreſſus. cum dr̃. Nunc aūt
manet. Salutis ꝓgreſſus. cum addit̃. ma
ior autē hoꝝ. De primo notandū ꝙ volēs
ſaluari: debet habere p ſtatu pñti ingreſſū
p fidem que eſt ianua et fundamētum om
nis boni nota. ij. L. Secundo volens habe
re ꝓgreſſum et complemētum ſalutis dz
habere caritatē. hec enim facit hominem
cūcta tranſitoria contemnere. integraliter
deo coniungere ⁊ cordialiter ſuperna appe
tere. nota. xxv. A.

Sermo de euangelio.

Domine vt videā lu. xviij
Inter oīa nociua
pulueres terre ſolēt ocl'm ledere
⁊ hoīez excecare. ꝓpter qd̓ nat̃a ꝓuidit pal

pebrã q̃ ſcõꝫ ↄmẽtatorẽ ĩ de ſenſu ⁊ ſenſato
eſt poſita in ocul' hoĩm ad ↄſeruatõem a re
bus extrinſecis. ſic vagina gladij Vñ dicit
Plinius li. iiij. ꝙ qñ aquila venat̃ ceruum
puluerẽ mltũ colligit. ⁊ ſedens ſup cornua
cerui. eũ quẽ collegit p alas ad oclm excu/
tit. donec ipm in rupem p̃cipitat. Sic ocu
lum ↄgnitõis nihil pl⁹ ſolet ledere ꝗ̃ pul
ueres terrene affectõis. Volens igit̃ dya
bolus cape hoĩem. p̃mo oculũ cognitõnis
terrenis affectib⁹ obnubilat vt lumẽ vita
tis nõ ↄſideret. ⁊ ſic in rupem peti cadat.
ſap. ij. Excecauit eos malicia ſua: ⁊ tal' me/
rito dr̃ cecus: quia vt dr̃. xlix. di. §. hinc et/
enim. Cec⁹ q̃ppe eſt. q̃ ſupne ↄtemplatõis
lucem ignorat. q̃ p̃ñtis vite tenebris p̃ſſus
dũ venturã lucez neq̃ꝗ̃ diligendo ↄſpicit
et quo greſſus op̃is dirigat neſcit. hic igit̃
niſi p xp̃m illũinet̃: nunq̃ꝗ̃ lumẽ celi ⁊ bea
tudinis videbit Quẽ igit̃ xp̃s interrogat
quid velit vt ſibi faciat. merito rñdet. dñe
vt videam. ¶ In q̃bus ṽbis duo notant̃
ſcꝫ ¶ Neceſſitas inuocatõis. cũ dr̃ dñe.
Ig̃bilitas excecatõis. cũ addit̃. vt videaꝫ
Nã peccator in cognitõe cecus neceſſario
deũ inuocat. p illumĩatõe: quia dñs ingre
diendo animã p grãm p̃ficientẽ eã infor/
mat et illuſtrat. nota. xxvi. G. Secundo
notat̃ ignobilitas excecatõis: p̃didit enim
hõ p peccatũ triplicẽ viſionẽ cognitionis.
nota. xxviij. B.

¶ Dñica prima poſt feſtũ Paſce.

Hec eſt victoria q̃ vincit mũ
dum fides noſtra. i.
Iohãnis. v. Miles õ armatura
qua cũcta tela triump̃hat merito
gloriatur ⁊ letat̃. ſicut ĩ cronicis francorũ
legitur de karolo magno ĩpatore: q̃ gladio
ſibi a deo p angelũ miſſo omĩa vicit ⁊ ſupe
rauit. Sic miles xp̃i merito gl'iari dꝫ de fi
de q̃ eſt armatura potens oĩa tela neq̃ſſimi
dyaboli ignea extinguere. Eph̃. vi. Nã cũ
oẽ qd̃ non eſt ex fide ſit pctũm. extra de re/
ſcrip. qm̃ omne. ⁊. xxviij. q. i. §. i. Aduerſa
rius hũani generis p̃nceps mũdi h⁹. infi/
nitis telis et iaculis ↄſueuit nos impugñre
gula. luxuria ⁊ ſic de alijs. quẽ nͨ vincere
nec ſupare poſſumus niſi fide reſiſtamus.
quia ſi ſagitta gule q̃s p̃cutit̃. fides vincit

ſobrietate. ſi iaculo luxurie. vincit fides ca
ſtitate. Si autẽ ſuperbia. vincit fides hu
militate. ſi auaricia fides vincit largitate.
Ideo dic̃ ap̃ls Heb̃ xi. Sctĩ p fidẽ vice
runt regna: op̃ati ſũt iuſticiã. q̃re Iuſtinia
nus xp̃ianiſſim⁹ ṽtutẽ ↄgnoſcẽs fidei dic̃
. C. de ſũma trinita. in principio. Cũctos
p̃p̃los q̃s clemẽtie nr̃e regit impiũ. in tali
volum⁹ religione. ſ. fidei verſari: qm̃ hec ẽ
vita ⁊ victoria q̃ vincit mõm. ¶ In q̃b⁹
ṽbis euãgeliſta xp̃i militib⁹ duo ſpecial'r
oñdit. ſcꝫ ¶ Triumphũ viciorꝫ nobiliſſi
mum. cũ dr̃. Hec ẽ victoria q̃ vincit mõm
Gen⁹ armorꝫ ſecretiſſimũ. cũ addit̃. fides
noſtra. Primo enĩ triumphã m⁹ q̃tuor vir
tutib⁹ cardinalibus. xxxij. k. L. Secundo
debem⁹ induere armaturã fidei. p̃pter hec
ij. L ¶ Sermo de euang

Infer digitum
tuum huc. et vide manus me
as et affer manũ tuã ⁊ mitte
in latus meum et noli eſſe incredul⁹. Io.
xx. Volens puulũ informare digito ſuo lit
teras libri ad oculũ ſibi dmonſtrat vt cer
tius cognoſcat. quia ſcd̃o de aĩma. Tactus
in homĩe eſt p̃fectiſſimus ſenſus. quod pꝫ
quia ſcd̃m hũc ſenſum cognoſcuntur inge/
nioſi. Molles carne enĩ ſm philoſophum
ſunt apti mẽte ⁊ duri carne inepti. qd̃ enĩ
viſu ignorat̃ p tactũ certificat̃ Volẽs igĩ
dñs noſter diſcipulo incredulo reſurrectõ
nem ſuã quaſi inſcio puerulo mõſtrare di
gitis ſuis lr̃as vulnerũ libri dei viui ap/
plicauit: ⁊ nõ ſolũ tactu: ſed etiã viſu ⁊ au
ditu q̃ teſtimoniũ in iure admittit̃. extra õ
teſti. cum cãm: ⁊. iij. q. ix. teſtes in glo. p̃ba
uit dicẽs ei. infer digitũ. ¶ In q̃bus ṽb
duo notant̃. ſcꝫ ¶ Liber vite intus ⁊ fo
ris ſcriptus lr̃is amoris. cũ dr̃. infer digitũ
Dica iuſticie ſignata p totũ materia timo
ris addens. noli eſſe incredul⁹. Primo
hunc libruꝫ debem⁹ inſpicere ⁊ conatũ no
ſtrũ infigere. et ſtudem⁹ in eo lr̃as ↄpaſſio/
nis. amoris. ⁊ timoris. et hoc qñ deuote at
tẽdim⁹ quõ fuit in p̃ſepio mirabiliter va/
giens. xxxviij. K. Scd̃o hi digiti ↄtinent 38 f.
materiam timoris rõne. nr̃e ingr̃itudinis
vi. T.

¶ Dominica ſcđa de ep̄la.

Christus paſſus eſt ꝑ no
bis: vob relin/
quēs exemplū vt ſeq̄mini ve
ſtigia ei⁹. i. Petri. ij. Viato/
res vbicunq̄ ꝑ viā ignotā vadunt ducto
rem ſcientē dirigere ſūme deſiderant. In
principio eīn vie ꝑuus error maxim⁹ fiet
in fine: vt dr̄. i. celi. Spūales igīt̄ ꝑlati
hn̄t ductorē q̄ dz eē pudic⁹: vt morib⁹ et
verbis pudorē indeſinenter exhibeat: diſ.
xliij. c. pudicus. Seculares v̄o regē q̄ dz
etiā eſſe ꝯpoſitus more et vita q̄ vt dr̄. xi.
q. iij. ꝓcipue. diſponit̄ orb̄ regis ad exem/
plum. xp̄iani v̄o generalr̄ oēs vnū hn̄t du
ctorem vite eterne q̄ eſt xp̄s quē ſequi de
bem⁹ vt hortam̄ in v̄b thematis. ¶ In q̄
bus duo notantur. ſcz. Preceſſoris neceſ
ſaria imolatio. cū dr̄. Xp̄s paſſus ē ꝑ nob̄.
Succeſſorū voluntaria imitatō. cū addit̄.
vt ſeq̄mi veſtigia ei⁹. Dico primo ꝙ xp̄s
neceſſario imolatus eſt vt. ſ. crimīa noſtra
expurgaret. ligamina diſſolueret. et here/
ditatem eternam nob̄ impetraret. xij. Z
Debem⁹ g̊ ſcđo volūtarie ſeq̄ in his. xxviij
X. xij. Q. xxiiij. T. xxj. P. O. R.

¶ Sermo de euāgelio.

Ego ſum paſtor bonus
et cognoſco
oues meas: et cognoſcūt me
mee. Jo. x. Lex dictat. ff. loca
ti et conducti. qui mercedē. ꝙ q̄ mercedē
accipit ꝑ cuſtodia alic⁹ rei. iſ rei h⁹ ꝑiculū
et cuſtodiā ꝓſtat. id ē tenet̄ diligentē cuſto
diam adhibere. qđ ſi nō fecerit ꝛ rez ex ne
gligentia perdiderit: tenet̄ ſatiſfacere. q̄re
dicit̄ extra de re. iur̄. q̄uis. ꝙ ſi lupus ouē
recipiat ignorātia paſtoris eū non excuſat
Sic paſtor eccl̄e ꝑlat⁹ q̄ mercedē ſuſcipit
tpalē honor̄ eccl̄ie: q̄ etiā ꝯduct⁹ ē ꝑ merce
de vite eterne curā ſolicitā ſup gregē xp̄i
fideliū hr̄e dz. ne lup⁹ rapax. i. dyabol⁹ gre
gē ſepet ꝛ oues deuoret. al̄as dabit animā
ſuā ꝓ ſ̄bditis. Vn̄ hiero. ad nepotianū: et
alle. xcv. di. c. eſto. Paſcite eū q̄ vob̄ ꝯmiſ
ſus ē gregē dn̄i: nō ut dn̄antes in clero. ſꝫ
forma fc̄i gregis ex aīo: vt cū appuerit prin
ceps paſtorū ꝑcipiatis imarceſſibilē glīe
coronā. q̄ eni h̄ facit merito dicit. ego ſum
paſtor bon⁹ ¶ In q̄bꝫ v̄b duo notant̄ ſcꝫ
Vita paſtoris diligens in regēdo. cum dr̄
Ego ſū paſt. bo. Vita inferioris obediens
in ſeq̄ndo. cū addit̄. ꝛ ꝯgnoſcūt me mee
Primo eni vita paſtor̄ i regendo dz eē ta
lis. xxxiij. L. Cl. Scđo vita iferior̄ dz eē
tal̄ in obediendo. xxv. N. O. xi. L

¶ Dn̄ica tercia. ſer. d̄ ep̄la

Obſecro vos tanq̄m adue
nas ꝛ ꝑegrinos.
abſtinere vos a carnalibꝫ deſi
derijs q̄ militāt aduerſus ani
mam. i. pe. ij. qui aliū hn̄ diligit: vie ſi no/
uit ꝓdicit diſpendia ꝛ diſcrimīa. Cū g̊ in
hac vita ꝛ miſabili ꝑegriatiōe: nihil peri⁹
et dānabilius ſit hoī ꝛ impeditiuū p̄mij
beatitudis: q̄ꝫ carnal̄ delectatō q̄ oēm car/
nis culpā adolet. i. nutrit. de pe. di. i. ꝑt ſie
ri. Petr⁹ ſinceriter diligēs nos. ꝓdicit e⁹
malū ꝛ hortat̄ abſtinere in verbis thema/
tis. ¶ In q̄bus v̄bis duo admonet. ſcꝫ
Ad habendam mortis memoriā. cum dic̄
Obſecro vos tāq̄ꝫ aduenas ¶ Ad domā
dum carnis laſciuiam. cum addit̄. abſti/
nere vos a carnalibus deſiderijs Prīo
eni ſicut ꝑegrinus ſemꝑ cogitat de termīo
ſic nos de morte cogitare debemus. xviij.
E. xxx. D. Secundo laſciuia carnis eſt do
manda ꝑ tria. nota. xxij. k. vl̄ per abſtinen/
tiam. xxxij. L

¶ Sermo de euang.

Modicum ꝛ iam
non videbitis me. Joh. xvi
Poſt ſerenitatē expectatur
tempeſtas ꝛ econuerſo. ſic poſt ꝓſꝑitatem
huius vite ſequit̄ tempeſtas valida mort̄
eterne. ſicut patet. Luce. xvi. in diuite epu
lone: qui hic induebat̄ purpura et byſſo ꝛ
quotidie epulabat̄ ſplendide. ꝛ ſequitur ꝙ
mortuus eſt ꝛ ſepult⁹ in inferno. Sic igr̄
diues dicit. habeo hic omnia ſolacia ꝛ mū
di gaudia. Reſpondet ſibi chriſtus. Mo/
dicum. ſcꝫ durabit: et non videbitis me ſcꝫ
eternaliter. Unde Claudian⁹ de peni. di.
iij. Quid ergo. in gloſa. Maligni tollūt̄ in
altū. ſ. ſtatū ꝓſꝑitatis vt lapſu grauiori ruāt
nec timeāt q̄ hic tribulāt̄ q̄m etiā xp̄s dic̄.

modicū.ſcꝫ durabit ⁊ videbitis me.ꝑ re-
muneratiōe eternaliter. Debem⁹ igiť hic
libenter aduerſa ſuſtinere.ne penaꝫ eternā
videamus.q2 modicū durabit ⁊c. ¶ In q
bus ꝟbis duo notanť.ſcꝫ ¶ Inſtabilitas
ꝓſperitatis.cum dič.modicū. Durabili-
tas penalitatis.cum addiť. et nō videbitꝫ
me. Primo enī ſtatus maloꝝ ē execrabil
ꝓpter inſtabilitatē.infidelitatē ⁊ anxietatē
x.F.G.xlvi.P. q2 facit piculoſe mori.
xiij.T. Scdo eſt reꝓbabilis ꝓpter acer
bitatē penarū.ij.G.v.P.et durabilitatē
xv.A.B.D.

¶ Dn̄ica q̄rta de ep̄la.

Abijcientes omnem immū
diciā ⁊ abū-
dantiam malicie.in mā ſuetudīe
ſuſcipite inſitū verbū quod pt ſal
uare animas veſtras. Jacobi.i. Homo ſo
licitus eſt purgare veſtes. man⁹ ⁊ faciem
ne macla ſcandalizeť.ſic ſolicite debet pur
gare cor a malis affectiōib9. corpus a ma
lis opibus: vt deo placeat. qui i ei habet ſu
am grām infundere:q2 alr̄ non infundiť:
xv.q.i.nec is. Cū interficiť impius xp̄us
infundiť:et vbi abomīatio aboleť id ē tol-
litur de terra.ſ. corde terreno ſanctificatō
conſecrať. Figurať Nūeri.iij.quādo de⁹
dixit filijs iſrael. In ea die q interfeci om
ne primogenitū egipti.i.vicia.ſanctifica-
ui mihi oē p̄mogenitū iſrahel.ſcꝫ ꝟtutes
⁊c. Unde.xxxij.q.i.Cū renunciať impro-
bitati ſtatim aſſciſciť virtus. Egreſſus enī
malicie virtutis opať ingreſſuꝫ.ſic abijci-
endo īmundiciā peccati.ſuſcipim⁹ ꝟbum
qd eſt xp̄s. ¶ In q̄bus ꝟbis duo notanť
ſcꝫ ¶ Quomō neceſſario purgamur a pec
catis.cū dr̄ abijcientes ⁊c. Gratia ſuſcipiť
a purgatis.cū addiť.ſuſcipite inſitū ꝟbū.
Primo debem⁹ nos a peccatis mūdare.xvi.
L.et.iij.A. Secūdo debem⁹ grām poſtu
lare.xiij.H.

¶ Sermo d̄ euāg.

Vado ad eum q miſit me.
Johīs.xvi. Legat⁹
viſitata ꝓuincia reconciliata
patria peracto negocio redire
ad curiā ꝯſueuit. Nā vt dr̄ de ꝯſe.diſt.i.
null⁹ ep̄us.qui ponit pncipiū ſupplere dꝫ
vſqꝫ ad finē. Magis enī delinq̄t q inter-
ruptā cām dimittit q̄ꝫ qui nūqꝫ ad cām ꝑ
uenit.in auten.d̄ litigioſ.§.oīne. coll.viij
Sic dei fili⁹ a deo prē miſſus inceptum ne
gociū nr̄e redemptiōis: ſine interruptiōne
fidelr̄ ꝯpleuit.peracto aūt negocio recōcilia
tionis.volēs ad curiā celeſtis patrie redi
re dixit ſuis diſcipulis. Vado ad eum
In q̄bus ꝟb duo notanť.ſ. ¶ Termin⁹ a
quo ē relinq̄ndū.cū dr̄. vado. ¶ Terminus
ad quē eſt appetendū.addēs.ad eū q miſit
me. Dico p̄mo q mō⁹ q ē termin⁹ a q re-
linq̄ndū ē ꝓpter hec.x.F.G. Scdo termi
nus ad quē.ſ.btītudo eſt appetēd⁹.xiij.L.

¶ Dn̄ica q̄nta ſer. de ep̄la.

Huiuſ vana eſt
religio. Jaco.i. Sicut vide⁹
q homo depictus nō eſt hō ſꝫ
quoddā repn̄tatiuū hoīs:q2 ſcd̄m regulaꝫ
topicalē ⁊ maximā Areſto. cui nō ꝯuenit
diffinitō nec diffinitū.ſed homo depictus
nō eſt aīmal rōnale:ḡ nec hō:ſicut nec hō
dr̄ religioſus ꝓpter hitum.ſed ꝓpter regu
larem obſeruantiā.habitus enim nō facit
monachū:ſed profeſſio . extra de regul.c.
porrectum.et.C.de ſacroſan.eccl.l.qui ſub
p̄textu:nec pfeſſio oris facit xp̄ianū:ſꝫ ope
ris execucio. Fides enī ſine opib⁹ mortua
eſt:vt dicit Jacob9. Nec cohabitatio con
iugem niſi ſeruent fidem: nec continentia
viduam ſine ꝓpoſito de cetero in futurū
abſtinendi:nec corpalis integritas virgi-
nem.niſi aſſiſtat mentis integritaſ. Tole
rabilius eſt nanqꝫ mētem virgineꝫ q̄ꝫ car
nem habere.xxxij.q.v.tolerabilius. Homo
enim cuiuſcunqꝫ ſtatus:vite.regule ſit.ſi
ſacramēta ſui ſtatus nō ſeruat. hui⁹ vana
eſt religio ¶ In q̄bus ꝟbis duo notanť
ſcꝫ Laboris fictio damnabilis.cum dicit
Huius vana eſt. Honoris perditio ineui
tabilis.addens.religio. ⁊c. Debemus enī
in laboribus noſtris cauere fictionem:ſed
ſic ordinari q opa noſtra ſint ſuperius ele
uata.nota.ij.Y.vij.G.H. Secūdo debe-
mus ſacramēta religionis ſeruare. Cleric⁹
hec.v.C.religioſus.hec.xxiiij.X. Laicus
hec.xxv.K. Coniugatus.xxiii.Y. Vidua
hec.xxxix.L.

¶ Sermo de euangelio

Petite et accipietꝫ. io. xvi.
¶ Nebula aſcendēte
ſurſū expectatur pluuia. ſic deuo
ta aſcendēte ad deū orōe ex cor
dis ꝓfūditate mox ad nos deſcēdit pluuia
diuine grē ⁊ miſcdie. Figurat̃. iij. reg. xviij.
in helya: q̄ qñ dñs ꝓpter achab regē filioꝝ
iſrl̃: eo ꝙ ydolū adorauit baal clauſit celū
ꝙ tribꝰ ānis ⁊ ſex mēſibꝰ ñ plueret ſr terrā.
Aſcēdit helias in mōtē carmeli ⁊ ꝓnꝰ in
terra dñm adorabat: et dñs dedit pluuiaꝫ
ſup terrā. ſic qñ ꝓpter pctā hoīm deꝰ immit/
tit ſterilitatē ⁊ hmōi plagas. dūt iuſti aſcē
dere p deuotōem ad deū: ⁊ ex ꝓfundo cor
dis clamare ⁊ deꝰ placatꝰ ſtatī mittit plu/
uiā grē ⁊ miſcdie. Dignꝰ ei ē miſcdia qui
ſpūali labore. ſ. pctībꝰ q̄rit grām. ꝯ peni. di.
.i. quē penitꝫ. Hortat̃ igit̃ ordinatōe eccl̃e
illo tp̄e euangeliſta nos orare et petere d.
Petite ¶ In qbꝰ vbꝫ duo notāt̃. ſ. Hūa
ne nat̃e indigentia. iō petere debemꝰ. Diuine
nature clemētia qr accipiemꝰ. Dico pmo
quia indigemꝰ ex nat̃a. iō dēmꝰ tria petere
xiij. D. Scdo quia deus eſt clemēs. iō ac
cipiemus clementiā. xxij. Q. vij. H. xi.
H. x. D.

¶ In die aſcenſiōis dñi.

a Aſumptus ē
in celū. Marci vlt. c. Vide
mus ꝙ rex vel dux habita
victoria de ꝑlio aduerſarioꝝ inimicorum
redeundo ad palaciū. curia tota reſonat. fa
milia iubilat. organa cōcrepant ⁊ laude et
glīa ſblimat̃. Dignū nanqꝫ eſt ⁊ rōni cōſo
num ꝙ q̄ onere ſubijcit̃ ꝙ etiā oneris ho
nore coronet̃. Qui eni ad onꝰ eligit̃. nō dꝫ
ẽpelli a mercedꝫ. C. ꝯ offi. magiſ. offi. l. nēo
Necē gradꝰ ceteros antecellat quē ſtipen
dia meliora: ⁊ laborꝫ plixior fecerit anteire
Vñ in geſtis romanoꝝ legit̃ victores ho
norifice p eos introductos et glorioſe ſbli
matos eſſe. Sic ſpūalr̃ ſaluator noſter de
terra pegrinatōis triumphādo per mltos
labores ⁊ plixos: tandem ſe hūiliando ad
crucis mortē hoſte deuicto ad celi palatiū
rediens digne tota celeſtis curia ī voce tu
be ⁊ iubilo ei obuiā venit. iuxta illō ps. xl
vi. Aſcendit deꝰ ī iubilo ⁊ dñs ī vo. tube.
vñ Augꝰ. Aſcēdente xp̄o. pauet oē celum
mirāt̃ aſtra. plaudūt agmīa. tube ſonāt. et
letis ꝯmiſcēt. blanda modulamīa chori.
¶ Querit̃ an regni celoꝝ porta p peccatuꝫ
hoīs clauſa. p xp̄i aſcenſionē nob̄ fuerit ap/
ta. Et videt̃ ꝙ ñ. glo. ſup Geñ. v. dic. Q̄ꝫ
enoch tp̄e legis nat̃e aſſumptꝰ ē in celum
ḡ p illo tp̄e celū fuit aptū. Et. iiij. regū ij.
habet̃: ꝙ helyas tp̄e legis ſcripte fuerit in
curru igneo ſurſum ī celū vectꝰ. Ad illam
q̄ſtionē rñdendū: notādū. ꝙ illa q̄ſtio vnū
p̄ſuppōnit: ꝙ pctūꝫ hoīs clauſerit portā re
gni celeſtis. Et h̄ ꝓbat̃ Geñ. iij. vbi dicit̃
ꝙ ꝓpter pctūm dñs collocauit añ padiſuꝫ
voluptatis cerubin et flāmeū gladiū ⁊ ver
atilē: vt angelꝰ arceret dyabolū. et ignis
hoīem qō exponit̃ ſic. Deus miſteria ange
loꝝ poſuit añ padiſum: ignē qui nomīe gla
dij nō cuiuſlibet: ſed verſatilis dr̄. i. vtrobi
qꝫ ſecantis. qui iter clauderet ⁊ ingreſſum
Ergo mgr̄ ſen. di. xxix. c. iiij. dic. ꝙ p mi/
niſteria angeloꝝ ignea cuſtodia ibi conſti
tuta fuit. ad denotanduꝫ ſpūalr̃: ꝙ nullus
omīno poterat intrare in vitā eternā: dum
taxat ꝓpter peccatū ppetratū. Sꝫ ad que/
ſitum rñdendū dico. Dato ꝙ xp̄us paſſus
mortuꝰ ⁊ ſepultus fuiſſet. et ſctōꝝ patrum
aīas de limbo extraxiſſet. adhuc celi porta
ſi non aſcendiſſꝫ ⁊ viā nobis feciſſet cum
ſanctis animabꝰ patrū nō fuiſſet apta quā
ip̄e ſolus p ſuā aſcenſionē nob̄ apuit. Hoc
etiam ꝓbat̃ exemplo. Nā ſolus clauicula
rius. ſ. hñs clauē claudendi et apiendi ſo
lus claudit ⁊ aperit. Sed xp̄us ſolus ē et
fuit clauicularius: qui habuit poteſtatem.
Apocalipſ. iij. Habet clauē Dauid: clau/
dit et nemo aperit. apit ⁊ nemo claudit.
Ideo chriſtus aſcēdendo in celum nobis
ianuam apuit. Ad argumentū dicitur: ꝙ
enoch ⁊ helias; nō in celum nec in paradi
ſum ethereum ſunt tranſlati. ſed vtute di
uina ad padiſum terreſtrem qō celum q̄n
doqꝫ appellatur propter altitudinem: ma/
gnitudinem et alias conditiones ¶ Sed
queritur: an chriſtus ſubito aſcenderit vl̃
ſucceſſiue. Reſpondet Franciſcus de ma
ronis ꝙ ſucceſſiue: et hoc ꝓbat ſic: motꝰ
ſubitaneus non poteſt percipi: ſed apoſto/
li viderūt xp̄i aſcenſionē: vt dr̄ Actuū. i.

Videntibꝫ illis eleuatus ē: ⁊ nubes ſuſce
pit eum ab oculis eorū. Dicunt tñ alij ꝙ
aſcendendo mōtem motꝰ eius aliq̄liter fu
it ſucceſſiuꝰ: ſꝫ poſtq̄ȝ ſuſceptus eſt a nube
in momēto et ſubito ꝑ oēs. vij. orbes fuit
aſſumptꝰ ꝟtute diuina. cuius rō eſt: qꝛ q̄nto
maior ⁊ fortior eſt potentia agentis: tanto
minus req̄rit de tp̄e in q̄ agit. Si q̄s enī
aliquid facit vel facere pt̄ in vna die. q̄ hꝫ
potentiā duplicatā. hoc idē pt̄ facere in me
dia die. Cum igiꝛ deus hēat potentiā infi
nitam. et de ꝟtute ꝓpria aſcenderit: ſicͭ pꝫ
yſaie. Gradiens in multitudīe ꝟtutis ſue
videtꝛ ꝙ nō ſucceſſiue ſed ſubito aſcēderit
ſeptem orbes ſuꝑ celos. ſcilicꝫ lune martis
mercurij. ⁊c. Unde refert rabi moy. ꝙ qᷓ
libet celū habꝫ in latitudine tantū ſpaciū
quātum cōtinue ꝑtrāſiret hō ꝺ via plana
in q̄ngentis annis. ⁊ diſtantia inter celū
et terrā eſt ſimiliter vt dicit q̄ngentorū an
norum. et idͦ cū ſint. xij. celi erunt ſcd̄m ipꝫ
a centro terre vſq̄ȝ ad ꝯcauū celi ſaturni.
qᷓ eſt celū ſeptimū ſeptem milia annorū.
et ſeptingentoꝝ annorū. i. tantum ſpacium
q̄ntū de via plana aliquis iret in. vij. mili
bus ſeptingentis ānis ſi tantū viuerꝫ Ita
tamē ꝙ q̄libet ānus ſit. ccclxv. dieꝝ. ⁊ iter
cuiuſlibet diei q̄tuor miliariū: et quodlibet
miliare. lxij. miliū paſſuū ſiue cubitoꝝ. hec
rabi moy. Utꝝ autē hoc verū ſit. ſcit deꝰ
qui omia hec habet imponere et mēſura.
Suꝑ hoc eſt opinio cuiuſdā aſtrologi. ꝙ
completis iſtis annis a creatiōe mundi. ſ.
ſeptem milibꝫ ſeptingētis annis: tūc moꝰ
deficiet: quia ſicͭ xp̄us compleuit curſū ſuū
dum fuit in celo ꝑ tantū ſpaciū tranſeūdo
ſic ꝯpletis p̄dictis annis deficiet mundus
Et ita a creatōe mundi vſq̄ȝ ad diem aſcē
ſionis fuerūt anni q̄nq̄ȝ milia ducentitrigi
taduo. Nam xp̄us aſcendit tēꝑe quo erat
trigintatriū annorū ſcd̄m Augu. de mira/
bilibus ſacre ſcripꝛe. Nunc āt ſcd̄m Oro
ſium a creatiōe mūdi vſq̄ȝ ad vrbem ꝯditā
fuerūt anni q̄tuor milia q̄dringenti. lxxxiij
Ab vrbe cōdita vſq̄ȝ ad natiuitatē xp̄i an
ni ſeptingēti quindecī: q̄n regnauit ī iudea
rex achab: et xp̄s vixit. xxxiij. ānis. Sic cō
putando ab āno incarnatōis. M. cccclxiij
in quo ſcripſi hūc libꝝ. tranſierūt anni. vi.

milia. vi. c. xliij. In ꝟbis p̄miſſis in the
mate duo magna p̄conizant. ſcꝫ
Potētia deitatis: qꝛ aſſumptus ē.
Congruentia moralitatis: addēs in celū.
De p̄mo ꝙ magna p̄conizatꝛ potentia dei
ꝙ vltra oēm ꝟtutem naturalē xp̄m ſic ex/
altauit ſubito ꝑ. xij. manſiōes celi. xxix. G
Congruit xp̄m ſic in celum aſcendere poſt
labores: vt inſtrueret moralꝛ volentes pꝰ
mortē celos aſcendere. ꝙ hic primo aſcen
dāt ab inferioribꝫ ꝑ affectū in deū. xvi. F
y. ¶ Dn̄ica infra oct. aſcen. ꝺ ep̄la

Eſtote prudētes

⁊ vigilate in oratōibus. i. pe.
iiij. Procurator diligēs quod
vult citius impetrat q̄ȝ ꝺſidioſus ⁊ piger
quia vt dꝛ extra de ꝯſuetu. ex ꝑte in gloſa.
vigilantibꝫ et non dormiētibꝫ ſubueniunt
iura. Cū igiꝛ ignorātia ſimꝛ et negligentia
multis p̄ſtent ruinā. hortatꝛ ap̄ls nos eſſe
prudentes et vigilare ⁊c. ¶ In q̄bus ꝟb
duo facit. ſcꝫ ¶ Reddit nos ꝓuidos in
agendis. cum dicͭ. eſtote prudentes
Facit nos ſolicitos in cauendis. addens.
et vigilate in orōibꝫ. ¶ Primo debēꝰ
eſſe ꝓuidi in agendis. Mat. x. Eſtote pru
dentes ſicͭ ſerpentes. nam prudentia cauet
falſas ꝑſuaſiōes. xxij. P. facit caute am
bulare. xxxi. C. Secūdo demus eſſe ſolici
ti in cauendis. xxxi. C. Et fit vigilādo. iij
R. ¶ Sermo ꝺ euangelio

Mittā vobis a p̄re ſp̄m
veritatis Io
hānis xv. Quibꝫ bona vinde
mia ꝓmittiꝛ maiori. cum dili
gentia mūdāt et parāt vaſa ad vinū vaſan
dum. Sic cum ſp̄uſſanctus fidelibus ꝓ/
mittatꝛq̄ dulciter ſolet inebriare ⁊ cōſolari
deuotos ſua gr̄a: deñt diligentiꝰ corda et
habitacl'a ſp̄uſſancti mūdare ad eius ſuſce
ptionē. vn̄ de pe. di. i. c. porro. §. hinc etiā
ꝑ eundē. Si cor noſtrū vndiq̄ȝ a malo cō
uertitꝛ. mox ſue ꝯuerſatōis fructū meretur
ſcꝫ ſp̄uſſcti quē dn̄s ꝓmittit. di. ¶ In qui
bus ꝟb duo notātꝛ. ſcꝫ ¶ Habilitas ꝯue
niens ad ſp̄uſſancti ſuſceptionē. cum dicit
Mittam vob a p̄re ¶ Utilitas ꝓueniens
ꝑ eius inhitatōem. addēs. ſp̄m ꝟitatis.

Primo de͞mus nos diſponere ad recipie͞
dum ſpm̄ſanctū et cor purgare a ſordibus
iiij. A. Scd̄o de͞mus eius vtilitate͞ ꝯſide/
rare. dum enī ſum⁹ purgati recipim⁹ grãꝫ
ſpūſſancti. xvij. L.

¶ In die Penthecoſtes

PAraclitus ſpi
ritusſctūs q̄ꝫ mittet pr̄ ī no
mīe meo. ille vos docebit
omīa. Jo. xiiij. Queritᷣ vtꝝ
ſpūſſanctus ſolū a patre mittatᷣ tempalᷣ
Et videtᷣ ꝙ ſic ex ꝟbis thematis. In op
poſitum et ꝓ ꝟitate eſt magiſter. i. ſente͞.
di. xv. qui ſic inq̄t. cum ſpūſſctūs detur ho
minibꝫ a patre ⁊ filio. q̄ᵭ eſt ip̄m tpaliter
ꝓcedere ab vtroqꝫ vel mitti. ⁊ qꝛ ſpūſſctūs
eſt vnus de⁹ cū pr̄e ⁊ filio: dat ſe: et datur
ſiue mittit ſe: ⁊ mittitᷣ. Dat q̄dem ſeipſum
inquãtum deus. et datᷣ inquãtum donūꝫ.
et rō magiſtri p̄t ſic formari. Omīs opa/
tio dei ad extra cōmunis eſt tribꝫ: ſed do
natio ſiue datio ſpūſſcti eſt q̄dam operatio
ad extra. g̊ eſt cōmunis tribꝫ. maior patet
ꝑ beatū Aug. quia opa trinitatis ad extra
ſunt indiuiſa. Ad argumentū ꝟbi thēatꝫ
Dico ꝙ miſſio patris nō excludit miſſiōꝫ
filij: licet filius dicat que͞ pater mittet ī no
mine meo: ſed ſignificat ſolū principalita
tem autoritatis et origīs. ¶ In q̄bus ꝟb
duo notari p̄nt. ſcꝫ ¶ Patris eterni ſin
cera dilectio. cum d̄r. Paraclitus que͞ pa
ter mittet. Spiritusſancti fructifera rece/
ptio. cum additᷣ. ille vos docebit omnia.
Dico primo q̄ de⁹ pater tam feruēter ho
mine͞ diligit. ꝙ ſpūmſanctū mittit ei: q̄ to
taliter cūcta tranſitoria cōtemnit. nota. xx
xv. A. Dico ſecundo ꝙ receptō ſpūſſancti
eſt fructifera ꝓpter tria. ix. J. k.

¶ De ſancta trinitate

GAudete in domino et ſe
curi eritis. ſcd̄i
palipo. xx Nota introductōeꝫ
ſermonis et pſecutione͞ de ſctã
trinitate. viij. A.

Dominica p̄ma poſt trinitatis

DIligamus deū: q̄m
ip̄e pri
or dilexit nos. p̄me Jo̅is. iiij

Cycero p̄hs dicit ꝙ verecundū eſt bonis
non reddere vices ſuis bn̄factoribꝫ. vnde
quãto alicui plura bona ꝯmunicantᷣ: tanto
magiſ diligere dꝫ. ar. ij. q. iiij. q̄nto. ⁊ ᵭ pe
nitētia di. iij. §. ꝙ autem. et infra ſepties.
Et plus obſeq̄ tenetᷣ. et plus puniri dꝫ. cū
ſi fuerit obſecut⁹. ar. C. de ꝯdu. ⁊ pcura. l
ꝯducto in fi. li. xi. Cum igitᷣ dilectōne qua
deus dilexit: nos multa recepimus. puta
bona creatōis. recreatōis. reconciliatiōis.
merito vices reddere debem⁹ ⁊ deū dilige
re quoniã prior dilexit nos ¶ In quibus
ꝟbis duo notantᷣ. ſcꝫ ¶ Exercitiū gl̄ioſuꝫ
q̄ᵭ exprimitᷣ in caritate cū d̄r. diligamus
deum. Beneficiū copioſum q̄ᵭ colligitur
ex amoris prioritate addens. quoniã p̄or
⁊c̃. Primo debem⁹ habere exercitiū gl̄io
ſum ⁊ ᵭū diligere xxxvi. O. P. Secūdo
conſiderare de͞m⁹ eius bn̄ficiū fructuoſuꝫ
ꝙ prior nos dilexit. xli. J.

¶ Sermo de euangelio.

EStote miſericordes ſic
pater veſter
miſericors e͞. Lu. vi. Omne
age͞s quod in actiōe ſua p̄t de
ficere indiget regula dirigente: quia g̊ nos
in miſerando poſſum⁹ deficere et ꝯpatie͞do
qꝛ nimia miſcd̄ia ducit ad vacuitate͞ ſiue
fatuitate͞: et nimis p̱ua ad rigiditate͞: ſed
mediocris ⁊ diſcreta in veritate͞ ⁊ ſancti/
tatem. Debem⁹ igitᷣ inſpicere regulaꝫ diri
gentem q̄ eſt de⁹ q̄ libenter ignoſcit et ꝓm
pte indulget. vn̄ Ambro. in li. de p̱adiſo.
et alle. ᵭ peni. di. i. libenter. loq̄ns in pſona
dei dic̄. Libenter ignoſco. ꝓmpte īdulgeo
miſcd̄iam volo q̄ꝫ ſacrificiū: qꝛ ꝑ ſacrifici
um iuſtus commēdatᷣ. ꝑ miſcd̄iam id eſt
ꝑ opa miſcd̄ie pctōr redimitᷣ. Eſtote ⁊c.
¶ In q̄bꝫ ꝟbis Lucas duo oſ̄dit
Preceptum inſtructiuū q̄ᵭ ſit exequen/
dum. cum dicit. Eſtote miſericordes.
Exemplū directiuū q̄ᵭ eſt intuendū. ad/
dens. ſicut pater veſter. Primo enī de͞m⁹
eſſe miſericordes ⁊ vn⁹ alteri compati ꝑ
tria. xiij. O. xiij. k. Secūdo debem⁹ inſpi
cere miſcd̄iam dei. qui ex miſcd̄ia clemen
ter indulget. nota. vi. D. ¶ Scꝫ q̄ritᷣ an oī
bus petentibꝫ miſereatᷣ. xxxiij. P.

¶ De corꝑe xp̄i.

Accipite ⁊ manducate hoc ē corp⁹ meū Mat. xxvi. Introductõez et ꝓſecutionem totius ſermonis de corꝑe xp̄i hēs xliij. G. L. U. X. Y.

¶ Dominica ſcd̄a de ep̄la

Qui odit fratrem ſuū homicida eſt prime Iohis. iij. Scd̄z leges. ff. ad legem Corneliā de ſicarijs. Non ſolū homicida reputat̄ qui iterficit gladio: ſed etiā qui parat potionez veneni: vt etiā habet̄ extra de hōi. ſi aliqs. ꝙ homicida eſt q̄ dat mulieri ſterilitatē. vel ꝙ abortiuum ꝑiat cā libidinis vl̄ odij Dicit io. an. Cauſa libidis. puta qꝛ eſt mľier quā nō decet eē grauidā: ⁊ vt libidini liberius vacet. Cā odij: qꝛ forte nō vult illum vl̄ illā habere filios vl̄ filias. vt ſit ingrata ꝯiugi vl̄ vt illa ſuccedat ab inteſtata Sz quid de illo q̄ dedit mulieri mala medicamenta amoris cā: nō vt interficeret ⁊ mortua eſt. Dico ꝙ punit̄ ſimiľr ac ſi occidiſſz quia dabat operā rei illicite. ff. de penis. l. ſi aliquis. Sic ad ꝓpoſitū: cū odiū ſit venenifica potio vñ oīa mala ꝓueniāt: ⁊ freq̄nter mors ſpūalis ⁊ corꝑal̄ qui hāc potōem alicui pat ⁊ frēm ſuum odit: homicida eſt vt hic dicit̄. ¶ In q̄bus v̄bis duo ap̄l̄us oñdit. ſcʒ ¶ Inuidiā abhorrendā ad modum veneni. cū d̄r Qui odit. Homicidiū execrandū inſtar gladij. addēs. hōicida ē. Primo debem⁹ inuidiā cauere ꝓpter hec. xx. L. Secūdo homicidiū abhorrere ꝓpter hec. xxxviij. F ¶ Sermo d̄ euāge.

Homo quidā fecit cenā magnam ⁊ vocauit multos. Lu. xiiij. Magni regis ⁊ potentis eſt facere liberale conuiuiū principibꝰ ⁊ ſeruis ſuis. ſic legim⁹ Heſt. ꝑmo: de rege medoꝝ Aſſuero. q̄ regnās ab india vſq; ad ethiopiā ſuꝑ. cxxvij. ꝓuincias. tercio anno imꝑij ſui iuſſit parari in veſtibulo orti ſui: quod regio cultu et manu conſitū erat: magnū cōuiuiū principib⁹ ⁊ ſeruis. bibentes aureis pocul̄ ⁊ alijs vaſis ꝑcioſis. ſic dei fili⁹ rex celi ⁊ terre. c. iij. ān o id eſt tꝑe grē a deo ordinato. ꝑauit in vtero v̄ginis. partim ſuꝑnatural̄r. ꝑtim naturaliter. ꝯuiuiū magnū omibꝰ ſeruis ſuis q̄d durabat vſq; ad cenā dñi: in q̄ poculis aureis. i. feruentis caritatis ſanguīe ſuo precioſo ſunt potati. quo poculo nihil ꝑcioſius de ꝯſe. di. ij. Nichil in ſacrificijs mai⁹ eē poteſt q̄ʒ corp⁹ ⁊ ſanguis xp̄i: nec vlla oblatio hac potior eſt. ſed hec oēs ꝑcellit: q̄ pura conſcīa dño offerenda eſt. ⁊ pura mēte ſumēda atq; ab omibꝰ venerāda. Dicit̄ igitur merito ꝙ hō quidā. ſcʒ xp̄s fecit cenam magnā ⁊c. ¶ In q̄bus v̄bis duo ſpecialiter notant̄. ſcʒ Conuiuij ſolēnitas ex nobilitate ꝑparantis: qꝛ hō quidā Conuiuij liƀalitas ex curialitate inuitantis. qꝛ vocauit multos. Dico nanq; p̄io ꝙ ſolēnitas hui⁹ ꝯuiuij notat̄ ex eo ꝙ q̄dam hō illud ꝑauit: nō ꝯmunis hō: ſed ſingularis deus homo. iſte hō carnē in ara crucis aſſatam igne caritatis dedit iter agentibꝰ. xliij. E. Scd̄o notat̄ liberalitas ipſius inuitantis qꝛ vocauit multos nō omnes: qꝛ vos mūdi eſtis: ſed nō oēs: ſʒ ſolū tal̄r diſpoſitos xviij. D. xliij. F. ¶ Dñica. iij. d̄ ep̄la.

Humiliamini ſub potenti manu dei vt vos exaltet. i. pe. vl̄t. Saltantes ꝯſueuēt ſe inclinare ⁊ incuruare vt alti⁹ ſaltēt. ſic qui ſurſuʒ ad dignitates ſpūales ⁊ tꝑales exaltari petunt. primo ſe ꝑ hūilitatē incuruent. Vñ v̄go glorioſa ī cantico ſuo d̄ hoc gl̄iat̄ ex hūilitate dignificatiua di. Reſpexit hūilitatem ancille ſue: ecce eni ex hoc beatā me dicēt oēs generatōes. Quare etiam d̄r. di. xl. c. multi ſacerdotes Quicūq; deſiderauerit primatū in terra inueniet ꝯfuſionem in celo. nec feſtinet q̄s quomō appeat alijs maior: ſed primo quō omibꝰ inferior videatur. ſi igit̄ cupitis exaltari ſurſū ad celum: hic hūiliamini. ¶ In q̄bus v̄bis ap̄l̄us duo oñdit. ſcʒ Profunditatis ꝓfūdam inclinationem. cū dicit. Humiliamī ſub potenti. Hūilitatis iocundā eleuatiōz addēs. vt vos exaltet. Primo d̄bem⁹ nos tripliciter hūiliare. xij. k. L. Scd̄o humilitas hʒ ꝓ hōmis exaltatōne tria pare. ij H

¶ Sermo de euangelio

Hic peccatores
recipit. Lu. xv. Medicus debi
te infirmũ curare incipit qñdo
morbũ peccantẽ expellit. Nichil ei valeret
medicia cũ gladius pſiſteret in plaga. Cũ
igit' vt dr extra de peni ⁊ re. cũ infirmitaſ
Cum corpalis infirmitas qñq3 pueniat
ex aĩe infirmitate ſicut ex pctõ. ſic diſcipu
li xp̃m interrogabãt de ceco nato. Rabbi
quis peccauit. hic aut pentes eius vt ce-
cus naſceret'. putantes omnẽ infirmitatē
corpalem ex peccato puenire. Qui enĩ in-
firmũ recte vult medicare et curare: debet
incipe a cura aĩe. a quo pendiculariter
pẽdet cura vicij corpis. ⁊ hoc ſtatuit eccle
ſia: vt dr vbi ſup: q medici corpo᷑ ad in-
firmos vocati. ante oĩa debent illos ad
pfeſſionẽ inducere: nec debent p ſalute cor
poris aliqđ pniciosũ aĩe conſulere. Sic
ſaluator noſter medicus animarũ ⁊ corpo
rum cepit primo peccata ab infirmis pctõ-
ribus expellere ⁊ curatis peccatis corpus
ſanare. igit' recepit pctõres vt eorum aĩas
curaret: ſicut hic dr. In quibus verbis
duo notant'. ſc3 Saluatoris grata mi
ſeratio. quia hic ſc3 filius dei. Peccato
ris magna conſolatio: q2 eum recipit.
Primo dico q miſericordia dei ẽ magna
quia occurrit. amplerat' ⁊ dotat pctõrem
venientẽ. xvij. M. Secundo peccator d3
gaudere q de' eſt ita miſericors: et debet
ad eum recurrere. xvij. B. C.

Dñica q̃rta de epl'a

Exiſtimo q nõ ſunt cõdi
gne paſſiones
huius tpis ad futurã gloriā
que reuelabit' in nobis. ro viij
conſueuit homo p parte ſua accipe quod
plus ponderat in ſtatera. Sic in ſtatera
eq̃tatis dei ſunt poſita duo. ſc3 aduerſitas
et pſperitas huius mũdi. Si ergo volu-
mus eligere qđ plus ponderat. debemus
aduerſitatẽ eligere. et poſtea habebim' ali
am pſperitatẽ et eternam qđ plus ponde-
rat. Si autẽ hic elegerimus pſpitatem q̃
modica eſt et nulli' ponderis. pdemus p
ſperitatem eternã Quare dicit Johãnes
chriſoſtomus: et allegatur de peni. di. iij.
quid ergo. Nemo videns malignos pſpe
ritate gaudere turbet'. quia ſcdm Claudia
num in glo. ſup illo v̄bo. maligni tollunt'
in altum vt lapſu grauiori ruant. Debem'
ergo aduerſitates ⁊ paſſiones huius tem
poris eligere vt habeam' eternam gl'iam ⁊
pſperitatẽ. quia nõ ſunt cõdigne paſſiões
In quibus v̄bis aplus in ſtatera duo
ponit ſc3 Preſentem tribulatõem ſu
ſtinendo dicẽs. exiſtimo. eternā remune-
ratõnem eligendo. addens ad futurã glo-
riam. Primo debemus pñtem tribulatio
nem ſuſtinere pter tria. xix. Z. Secũdo
debem' appetere beatitudinẽ. xiij. L.

Sermo de euãgelio.

Relictis omibus ſecuti
ſunt illum. luc.
v. Bernard' in florib' ſuis di.
q ſicut vmbra abſcõdit hoĩem
a lumine ſolis materiał. ita mũdana ⁊ ter-
rena abſcondũt homi grãm et dilectionem
Et ideo qui vult deũ diligere: neceſſe eſt
vt diuicias et terrena odiat. qui voluerit
amare diuicias et terrena. neceſſe ẽ vt deũ
odiat. hec ille. Cui ſententie alludit neca-
tor viciorũ Seneca epiſtola. liij. pcipiens
in hec v̄ba ad Lucillũ. Nemo ali' dign'
eſt deo: niſi q opes ptemnit. c' ratõ aſſigt'
di. xlvij. c. omnes. Quia dilectores diui-
ciarum fortes ſunt in terrenis: et debiles
in celeſtibus Hoc diſcipuli attendentes:
vt deum ſumme diligerent his terrenis re
lictis ſecuti ſunt eum In quibus v̄bis
duo notantur neceſſaria volẽti ſaluari. vt
ſc3 Relinquat ſupflua trãſitoria. ibi.
Relictis omibus Imitet' oĩmoda pe
nuria. addens. ſecuti ſunt illũ Primo
d̄bemus diuicias ſupfluas abijcere pter
hec. i. L. M. tpalia ſpũalibus poſtponere
vij. k. xiiij. P. xij. A B. Secundo debe
mus ſeq xp̃m in penuria ⁊ paupτate. xiij.
P.

Domica v. ſer. de epl'a.

In hoc vocati eſtiſ vt be
nedictionẽ here
ditate poſſideatis. pme pe. iij.
Loquit' clauiger celi ad modũ
patriſfamilias. diſcernens liberos a ſeruis
naturales a ſpurijs. Illi enim vocant' ad
officiũ cõtumelie. iſti ad hereditatẽ gl'ie

Sermo de euã. Eſtote miſericordes. hr in fo° precedenti.

Nam vt habet̃ extra de here. c. Si quis.
Epiſcopus nõ dꝫ inſtituere hereticũ here
dem ſiue paganũ ſiue excõmũicatũ niſi pe
nituerit. Sic xp̃s pontifex futurorũ bono
rum non vult aliquẽ excõmunicatũ pecca
torem hr̃e heredẽ regni celeſtis: niſi ꝯuer
ſus fuerit ⁊ penitentiã egerit de peccatis.
Debetis igit̃ peccatores deo reconciliari p̱
penitentiã: ut hereditatẽ regni eiuſ capere
poſſitis ad quod vocati eſtis.
¶ In quibus verbis duo oſtendit.
Gratioſam dei vocatõem. cum dic̃. In h̃
vocati eſtis. ¶ Amoroſam dei dilectio
nem. addẽs. vt benedictõꝫ hereditate ⁊c̃.
¶ Primo enĩ de⁹ nos vocat ad penitẽtiã
xxij. Q. Per tres nuncios. xvi. A. Se
cundo deus penitẽtib⁹ donat bñdictõem.
decimoſeptimo ante. P. Sed querit̃ an
deus etiam penitẽti reſtituat v̱tutes ami
ſas p̱ pctũꝫ. xvi. Q. ¶ Sermo de euãg.

Niſi abũdaue

rit iuſticia vr̃a pluſq̃ꝫ ſcriba
rum et phariſeoꝝ: nõ intrabi
tis regnum celoꝝ. Math. v. ¶ ff de pigno
raticia actione. Queritur an qui reprobos
ſoluit creditori nũmos habeat pignorati
ciam actõem q̃ſi ſoluta pecunia. dicit impe
rator Conſtatin⁹. neq̃ꝫ pignoraticia actiõe
agere: neq̃ꝫ liberari eũ poſſe: qꝛ reproba pe
cunia nõ liberat ſoluentẽ. habet̃. ff. vbi ſup̃
. l. elegant̃. §. q̃ re pbos. Sic ad ꝓpoſitũ cũ
iuſticia ſit mõeta dei. q̃ hꝫ talẽ ſupſcriptõꝫ
vt dr̃. ff. d̃ iuſti. ⁊ iu. §. i. honeſte viuere: al
terum nõ ledere. ⁊ cuiq̃ꝫ ius ſuũ tribuere.
honeſte viuere quantum ad ſe. alterum nõ
ledere: quantum ad proximuꝫ. et cuiq̃ꝫ ius
ſuum tribuere. ſcilicꝫ deo: ſibipi et proxi
mo. Quodcũq̃ꝫ igitur illoꝝ defuerit: ſuper
ſcriptio nõ eſt vera: ſed ficta ⁊ moneta dei
falſa. Non enĩ ſufficit primum nõ ledere
niſi quis etiã quãtum ad ſe honeſte viuat
et deo ius ſuum tribuat qui odit oẽm fictõ
nem. Sapie. i. Diligite iuſticiaꝫ q̃ iudica
tis terram. ſentite de dño in bonitate. ⁊ in
ſimplicitate cordis q̃rite illum. et ſequitur
Sanct⁹ enĩ ſpũs diſcipline effugiet fictũ.
et aufert ſe a cogitatõibus q̃ ſunt ſine intel
lectu. Quia autẽ phariſei in omibus hijs

erauerũt q̃ꝫtum ad ſe: ſine honeſtate viue
bant. q̃ꝫtum autem ad ꝓximos ficte d̃ uo
tos ſe oñderunt. nec qđ deo debebãt in ſim
plicitate cordis faciebant. Ideo redarguit
eos ſaluator in v̱bis thematis dicẽs. niſi
⁊c. ¶ In q̃bus v̱bis duo notant̃. ſcꝫ
Equitas p̱ quã iuſticia ſeruat̃. cum dicit.
Niſi abundauerit iuſticia.
Fallitas p̱ quã iuſticia dep̃uat̃. addẽs. pl⁹
q̃ꝫ ſcribaꝝ. ¶ Primo nãq̃ꝫ equitas iuſticie
per hec ſeruat̃. xii. Y Z. Secũdo iuſticia
p̱ hec deprauat̃. xxxvi. Y. xxvi. Y
¶ Dñica ſexta de ep̃la

Deſtruatur cor

pus peccati. vt vltra non ſer
uiam⁹ pctõꝛ. Romãoꝝ. vi.
Scdm̃ leges. C. de emendatõne ſeruoꝝ
. l. ſi virgis. Propter delictũ cauſa emen
datõis p̱t dñs ſeruũ ſuũ virgis vel frenis
caſtigare ⁊ vinculare: et mgr̃ diſcipulum.
Correctio tñ debet eſſe pia. quia vt dr̃. ff. d̃
patricidis. l. diuus. Correctio potius con
ſiſtit in pietate q̃ꝫ atrocitate. id ẽ q̃uitate:
Si enĩ quis immoderata fuſtigatõne aut
vulneratiõe dñs ſeruuꝫ ſuũ: aut mgr̃ diſci
pulum occideꝛꝫ: eſſet reus homicidij. quia
preceptoris nimia ſeuicia culpe aſſignatur
ff. ad. l. aquileaꝫ. p̱ceptoris. Sic homo dꝫ
corpus ſuũ ꝓpter inobedientiã ⁊ negligen
tiam abſtinentia caſtigare ⁊ macerare ra
tionabilr̃. non tñ ſeiſpum interficiat: qꝛ ſic
eſſet reuſ homicidij. nota. iiij. M. tali caſti
gatione reſtringit̃ corp⁹ a laſciuijs ⁊ a car
nalibus deſiderijs. eccl̃. xxxiij. Panis ⁊ di
ſciplina ſeruo. id ẽ corpi debet̃ abſtinentia
⁊ correctio. Ad hoc hortat̃ ap̃lus. ¶ In
quibus v̱bis duo oñdit. ſcꝫ
Veſtem carnis mortificandã. cum dicit
Deſtruatur.
Vitam ſanctã acceptandã. addens. vt vl
tra ⁊c. ¶ Debemus igit̃ primo corpus
mortificare. xxvij. S. Secundo ſanctam
vitam acceptare. i. Q.
¶ Sermo de euangelio

Miſereor ſuper

turbam. Marci. viij. ¶ Res
naturalis ab extrinſeco nõ im

pedita: ſtatim proruͤpit in opatōem ſibi ꝓ
priam et naturalē. ſicut leue ſtatiȝ aſcēdit
ſurſum. grue deſcendit deorſum: calidum
calefacit. frigidū frigefacit: ⁊ ſic de aliꝭ.
Cum igit̃ ꝓprium homis ſit compati ⁊ mi
ſereri paſſionatis: ex eo ꝙ eſt animal man
ſuetiſſimū. iiij. ethicorū. eſt enī homini na
turaliter amicū. Jdō homo dȝ compati ⁊
intereri alteri homi. quia q̄ clementiā nō
habet: nec indutus ē viſcera miſcdie. q̄m/
uis ſpūalis ſit. ideo ē faciat alia opa ſpiritua
lia. legē tamē ñ impleuit xp̄i di. lxxxvi. qui
clementiā. Volens igit̃ legem xp̄i implere
ꝯpatiat̃ miſeris hominibꝫ: ſicut xp̄c dicit.
Miſereor ſup turbā. Jn q̄bꝫ verbis duo
notantur ſciliȝ
¶ Effectus viſceroſus cōpatiētis. cum dicit̃
Miſereor.
¶ Defectus ignominioſus indigentiſ. addēſ
ſup turbam.
¶ Dico primo ꝙ deus oñdit effectū viſcero
ſum ſue compatiētie. Jn hoc ꝙ tamdiu ex
pectat peccatorē. xvi. G. xviij. C. vij. V.
¶ Secundo homo indigēs: debet ſuaȝ infir/
mitateȝ ⁊ ignominiā xp̄o oñdere. xiij. J. k.
¶ Dominica ſeptima de ep̄la.

Finis illoꝝ mors ē. Ro. vi.

Animalia bruta inſtinctu na/
ture abhorrent loca piculoſa. vbi mors ī/
minet Nam equus fortis paludem inuit⁹
intrat. vbi ꝑ odorem ſentit prioris caſum.
Nec mus muſcipulā ſi cruore prioris ſen
tit punctam. Multo magis homo rōnal̃.
abhorrere debet lutū peccati in quo omēs
priores infixi male finierūt vitam. Sentē
tia enī lata contra vnum ꝓiudicat alteri ꝓ
pter connexionē cauſarū Sic ſniā lata con
tra peccatores. Ezechiel̃. xviij. ſcȝ
Anima q̄ peccauerit. morietr̃. debet ſequen/
tes terrere ꝓpter connexionē peccatorum.
quia ſicut priores peccando mortē merue/
runt eternam. ſic et poſterioꝝ eadeȝ ſenten
tia finis mors eſt. vt hic dicit̃ ¶ Jn q̄bus
verbis duo notantur. ſcȝ
¶ Peccatorū fatua occupatio. cuȝ dr̄ Finis
illoꝝ. ¶ Criminū pauida conſūmatio. ad/
dens. mors eſt.
¶ Primo fatua occupatio gloriantiū de trāſi/
torꝭ quorū finis mors eſt. et ſunt tria ge
nera. xij. D. Secundo peccatū merito eſt
deteſtandū ꝓpter hec. xxxiij. B. xxx. J. x. D.
¶ Sermo de euang.

A fructibus eorum cogno/

ſcetis eos. Math. vij. Pirus
aut pomus folijs ⁊ fructib⁹ co
gnoſcitur. ſic homo v̄bis ⁊ opibus ꝯgno
ſcitur: an ſit bonus xp̄ianus vel hereticus.
iiij. ethicoꝝ Qualis vn⁹quiſq; ē: talia di
cit: talia opatur. et talr̃ viuit. Sic enī hon⁹
chriſtian⁹ conſiderat̃ ꝑ ſinceritatē ſermo/
nis. ſic hereticus ꝑ falſitatem oris et doc/
trine et detractōem occultā ſacramentorū
⁊ xp̄i v̄boꝝ. Quare Hieronim⁹ hortatur
vt recitat̃. xi. q. iij. nolite di. Dep̄cor vos
qui fideles eſtis: vt ita vitam veſtram et
conuerſatōem ſeruetis: ne in aliquo vel ip̄i
ſcādaluȝ patiamini. vl̃ alijs ſcandalū facia
tis. Et ſequit̃. Qui indigne audiūt v̄buȝ
dei: et cum audierint neq; vt fideles diſce/
dunt: neq; ꝑmanent vt fideles: ſed vt mi/
ſteriorum ꝑcepta licentia. et fidei noſtre ſe
cretioribus ꝑſcrutatis ꝯuerſi poſtmodum
impugnant nos et contradictōibꝫ ſuis cor
da noſtra dirūpunt. conculcantes verbi do
minici margaritaſ ⁊ ornamēta fidei macu
lantes. Huiuſmōi enim fruct⁹ faciētes: ⁊
impugnātes v̄itatem. ſunt heretici quos
a fructibus eorū cognoſcetis. ¶ Jn quibꝫ
v̄bis duo euangeliſta oñdit. ſcȝ
¶ Prauitatem ꝑuerſoꝝ exprobrandā. cū di/
cit. A fructibꝫ eoꝝ.
¶ Penalitatem peccatorū cogitandā. addēſ
ꝯgnoſcetis. ¶ Debemus ḡ ꝑuerſam pra
uitatem hereticorū exprobrare. quia ex tri
bus malis generat̃. xxvi. F. y. xviij. k.
Secundo debem⁹ hereticoꝝ penalitatē cō
ſiderare que erit eterna. v. P.
¶ Dñica octaua de ep̄la

Si ſecūdū carnem vi

xeritis mo
riemini ⁊c. Romāoꝝ. viij.
Scd̄m leges. ff. de offi. preſi
dis. illicitas. § ſicuti. Euent⁹ mortalitatis
medico imputari ñ debet. qui diligēs fuit
Debet enī medicus eſſe bñ peritus. ⁊ ſcd̄ȝ
artis traditionem habere diligentiam. vt

caueat a repugnantibꝫ ſanitati Alias ſi h
non facit et nõ eſt vigil circa infirmũ. ſi ſe
quitur mors dicit̃ cauſa mortis et homici
da. extra de homici. tua nos. Medicus er
go animarũ apl's conſiderãs infirmitatē
hominis. qua pronior eſt ad ſequendũ delec
tatões carnis ꝙ̃ virtutes. que tamē aīme
maxime ↄtrariant̃ et eam occidũt: ſe excu
ſando a vicio negligentie. vt peritus medic⁹
diligenter ãmonet abſtinere a carnalibus
deſiderijs que militant aduerſus aīam di.
Si ſcđm carnem vixeritis. ¶ In q̃bus
v̈bis apl's oñdit ſpecialiter duo. ſcꝫ
Sitim febrilem carnis omĩno reprimēdã
cum dicit. Si ſcđm carnē vixeritis.
Penam gehennalē mortis omĩno fugien
dam. addens. moriemini.
Primo eĩ debemus ↄ̃ſideria carnis repri
mere ⁊ frenare. quia impediũt penitentes
iij. S. Impedit animã ab ingreſſu ad celũ
vij. S. Interficit animã ⁊ mergit ĩ infer//
nũ. xxix. C. Secundo debem⁹ mortē gehē
nalem timere. Eſt enim triplex mors no//
ta. xxx. D.

¶ Sermo de euang.

Quid faciam ⁊c. Lu. xvi.
Communiter ↄ̃r: ꝙ
plus valet ars ingenij et pru//
dentia animi ꝙ̃ potētia ⁊ for//
titudo. q² ſcđm Boecium. ij. de ↄſolatiõe.
Prudentia rerũ exitus metit̃. Et ideo vt
dicit̃ ↄ̃ peni. di. ij. Sapiens nunꝙ̃ inanis
eſt: ſed ſemꝑ in ſe hñs amicũ prudētie. ꝑt
dicere iuſticiã induebã: veſtiebaꝫ iudiciũ.
Prudentia eniꝫ ſcđm Senecã eſt caput
regiminis. ſalus aīe. conſeruatrix virtutũ.
ſpeculatrix viciorũ. origo virtutũ et radix
omniũ bonoꝝ. ſic nõ facit fortitudo nec po
tentia. q² fortis et potens multũ de ſe con//
fidens. finem nõ ↄſpicit: nec attendit iuſti//
ciam: ſꝫ impetu aīmi ſui ad bonum ſiue ad
malũ ꝓrumpit. Deuotus igit̃ xpian⁹: dei
villicus ſuꝑ aīam q̃ eſt villa trinitatis cõ//
ſtitutus. prudenter reſpicere debet. nec rõe
iuuētutis ↄfidere fortitudini. nec potentie
q̃liter de villa ſibi cõmiſſa in extremo iudi
cio coraꝫ dño rñdeat et ratõem reddat. Di
cat ergo ſemꝑ intra ſe v̈ba thematis. quid
faciam. ¶ In quibꝫ v̈bis duo notantur
ſcꝫ Quomõ eſt optandũ ꝓbitatis exerci//
tium. cũ ↄ̃r. Quid faciam.
Formidandũ equitatis iudiciuꝫ. addēs. q²
dñs meus ⁊c. ¶ Primo exercitiũ ꝓbita//
tis eſt conſciam quotidie examinare. viij.
L. xviij. D. Eſt tripliciť defectuoſa. v. k.
An faciens contra conſciam peccet morta
liter ſemꝑ. vi. S. Secundo debem⁹ equi
tatē iudicij formidare: quia rõem dabim⁹
ↄ̃ hiſ. xi. J. De omĩ actu liberatiuo. vij. H
clerici. de illa vita. xxv. L. M. N. Conıu
gati de his. xxiij. Y.

¶ Dominica. ix. de epl'a.

Qui ſe exiſtimat
ſtare ⁊c. pme corin. x. Mundus
ideo a motu dictus eſt. q² omĩa
que in eo ſunt: tranſmutatõem hñt ⁊ mu//
tabilitatem. Vñ in auten. de alienatõe aut
ꝑmutatõe eccl'iaſti. re. col. i. §. vt nõ. quid
erit ſtabile inter homĩes ⁊ imobile vt nul
lam patiat̃ mutatõem cuꝫ oīs noſter ſtat⁹
ſub ꝑpetuo motu ↄſiſtat. Cum igit̃ nihil
immutabile ſit niſi deus. qui eſt pm⁹ mo//
tor ĩmutabilis. viij. phiſi. qui ſcđm boeciũ
iij. de ↄſo. ſtabilis manēs dat cuncta mo//
ueri. null⁹ ꝙ̃tumcũꝙ̃ ſanctus. fortis. pru//
dens. caſtus. de ſua firmitate et ſtabilitate
ↄfidere debet. quia ſicut freq̃nter accidit. et
multi p̃ores ſancti ⁊ fortes ceciderũt: ita
et nunc iterũ cadere p̃t. de vita enĩ tranſa//
cta p̃ſumit̃ de ſubſeq̃nti conuerſatõe. extra
de p̃ſump. c. mãdata. Nam ſi ſancti ⁊ viri
fortiſſimi ceciderũt. quis vnꝙ̃ poterit eſſe
ſecurus. vñ v̈ſus. Adam ſamſonē dauid
regem ſalomonē. Femĩa decepit q̃s modo
tutus erit. Qui ergo ſe exiſtimat ⁊c.
¶ In q̃bus v̈bis duo notant̃. ſcꝫ
Aliquorũ vana p̃ſũptõ. cũ ↄ̃r. Qui ſe exi//
ſtimat ſtare. ¶ Horũ cauta p̃uiſio. addēs
videat ne cadat. ¶ Primo nãꝙ̃ videtur
magna eſſe p̃ſumptio quorũdã ſpũalium:
quos dyabol⁹ ad ſpũalem ſuꝑbiam deijcit
et priuat bonis. nota. iij. Y. vel illorũ qui ſe
iuſtos putantes alios temerarie iudicãt.
xviij. Z Scđo homo debet eſſe in via cau//
tus: ꝙ caute ambulet. xxxi. C.

De eadem dñica de euãgelio

D Omuſ mea do

mus orōnis vocabit᷑. Lu. xix. Scd̄m leges. C. de palatinis vel palacijs ſacrarū largitionū. l. i. Dom⁹ imperatoris nō poteſt ↄuerti ad alios vſ⁹ ſpecialr̄ inhoneſtos. Sic nͨ dom⁹ ſummi īpatoris. ſcꝫ eccl'ia. d̄bet ad alios vſus cō uerti: ꝗꝫ ad honeſtos. vt eſt orare vel p̄di/ care ⁊ pſallere. Unde de reli. domi. c. ad hec dicit᷑. ꝙ locus religioſus nō debet mū danis vſibus mancipari. Nō enim ſemel deo dedicatū eſt ad humanos vſus ampli us redire nō d̄bet. xij. q. ij. Nulli liceat. In ſignū huius chriſtus intrans templū eos qui hoc ad mūdanos vſus deputauerunt: ſcꝫ venditiōem ⁊ huiuſmōi. expulit dicēs. Domus mea. ¶ In quibꝰ verbis duo no tantur. ſcꝫ ¶ Quomō chriſtus in eccl'ia vult habere dominiū amoris. cū dicit. do mus mea. ¶ Recipe ſeruiciū hono/ ris. addens. domus oratōis vocabit᷑.

¶ Primo eniꝫ vt xp̄us in eccl'ia pacifice dominet᷑ ſanctificatur. ix. Q. vl' vt domum anime ingrediat᷑ facit tria. xxvi. C. Secū/ do chriſtus vult in eccl'ia habere ſeruiciuꝫ honoris. et hoc in tribus. x. A. debet deuo/ te frequentari. viij. V. Eſt apta predicatō ni. xxvi. T. orationi. viij. B.

¶ Dominica decima de ep'la.

D Iuiſiones gra

tiarum ſunt. idem aūt ſpūs. i. Corin. xij. ¶ Areſtotiles ī libro de vegetabilibꝫ dicit. ꝙ terra eſt principiū materiale plante. a qua ſumit pācipiū ſui nutrimēti. principiū vero efficiens in gene ratione fructuū eſt calor ſolis. Quare pꝫi dicunt ꝙ terra eſt mater herbarū et plan/ tarū: et ſol pater. Sꝫ querit᷑ cuꝫ idem ſol ⁊ eadem terra ſit in aliquo territorio vl' or to. quomō flores diuerſorū colorum et di/ ſarum v̄tutum generant᷑. Dicitur ꝙ licet ſit idem efficiens ⁊ eadē terra. quia tamē illa terra nō eſt ſimplex: ſed compoſita ex quattuor elemētis. vnde habꝫ diuerſas q̄/ litates. hinc ē ꝙ quilibet portio terre ſcd̄m naturā et qualitatē predn̄antem. florem et fructū producit ꝓprie virtutis et coloris.

Sic ſpiritualr̄ in ꝑductione floꝝ virtutū anima ſe habet q̄ſi materiale principiū ſiue mater. et ſpūs ſicut efficiens qui ſcd̄m di/ uerſitatem animarū diſpoſitionū coopera tur ꝑ calorem gratie: et ſcd̄m merita vni⁹ cuiuſqꝫ diuerſitatē florum virtutū pl⁹ vel minus. Ideo dicit᷑ de peni. diſ. iiij. In do mo. ſuꝑ illo verbo: vado parare vobis locū. Hec eſt p̄paratio māſionis. quia ſic parat nos ſibi ⁊ ſe nobis: vt maneat in nobis. ⁊ nos in eo. quantū quiſqꝫ erit ꝑticeps eius vel plus vel min⁹ ꝑ diuerſitate meritorū. Cum igit᷑ merita noſtra ſint diuerſa: ſic etiam diuiſiones gratiarū. idem autēꝫ ſpi ritus. ¶ In quibꝫ verbis duo notant᷑. ſcꝫ

Diuerſitas gratie qua aīa adornatur. cū dicit. Diuiſiones.

Equalitas beniuolentie qua gr̄a preſentat᷑ addens. idem autē ſpūs.

¶ Dico p̄mo ꝙ donū gratie eſt ſeptuplex. quo anima decorat᷑ contra ſeptem iacturas. xliiij. Z. Secūdo beniuolentia ſpūſſancti eſt equalis. Nā quātum ē ad ſpūm ſanctū ſingulariter omnē animā diligit. ix. k.

¶ Sermo de euang.

D Eus propitiuſ

eſto michi peccatori. Lu. xviij. Plinius in libro d̄ mirabilibꝫ mundi dicit: ꝙ in india eſt quedam petra magna: q̄ nulla potētia vel fortitudine pōt moueri: ſed ſi paruo digito tangat᷑ ſtatim mouet᷑. Petra eſt xp̄us qui nulla ſuꝑbia ⁊ potētia ad pietatē moueri poteſt. qui ſi mo dica humilitatis affectiōe tangat᷑. ſtatiꝫ ad grām ⁊ pietatem commouet᷑. Iacobi. iiij. Deus ſuꝑbis reſiſtit: humilibꝫ autēꝫ dat grām. Quare de peni. di. i. Importuna d̄r Deus ipſe eſt qui nullius intra ſe ſuꝑari poteſt viribꝫ. publicani vero precibus mo/ tus eſt. ſcꝫ deus ꝓpitius.

¶ In quibus v̄bis duo notant᷑. ſcꝫ

Inuocatio diuīe pietatis. cum dic̄. Deus ꝓpitius eſto.

Allegatio vicij p̄uitatis. addēs. peccatori.

¶ Dico p̄mo ꝙ volens diuinā miſcd̄iam impetrare. debet deum inuocare ⁊ ad eum recurrere. xviij. C. xxij. L. Secūdo debꝫ ſe peccatorē cognoſcere. xxxviij. Q. iij. D.

¶ Dñica vndecima de ep̃la.

GRatia dei ſum &c. i. Corint. xv. Autoꝛ in li. de cauſis dicit: ꝙ cauſa p̃ma influit bonitatẽ ſuam oĩbus vna influxiõe. ſed res non recipiũt illam bonitatẽ omnes equaliter: ſed ſcđm capacitatẽ ſue nature. ſicut videmus ꝙ ſol ꝑ eundem radiũ ſimꝉ ⁊ ſemel diuerſos operat̃ effectus. iuxta diſpoſitõem materie. Nam ceram ⁊ pinguedinem liqueſcit. lutũ humidũ exiccat ⁊ indurat. Sic gratia diuerſos oꝑatur effect⁹ iuxta conditõem recipientis. quoſdã enim deus reſpicit ex gratia: ſꝫ malicia totaliter intenti grãm non recipiunt ſed excludũt et obſtinãtur carẽtia gratie. ſic coꝛ Pharaonis ⁊ iude. Quidã vo pulſanti gratie coꝛdis ianuam aꝑiunt ⁊ grãm ſuſcipiũt. hos reſpicit deus ſicut Petrũ. Gratia enĩ primo intellectũ illuminat ad cognitõnem et affectum inflãmat ad amoꝛeꝫ quã dilectõnem ſequitur contritio. vt dicit̃ de peni. di. i. c. magna in gloſa. Quidquid igit̃ talꝭ oꝑatur meritoꝛie fit. q2 ex gratia que om̃ia precedit. gratie enĩ omnia attribuenda ſũt de peni. di. i. Hoꝛto in glo. Dicit igit̃ merito talꝭ in gratia exiſtens cũ apoſtolo. Gratia dei ſum. ¶ In quibus vbis apoſtol⁹ duo facit. ¶ Ponit om̃is perfectõnis fundamẽtum. cum dic̃. Gratia dei ſum Oſtendit fundamenti edificiũ. addens. id quod ſum. ¶ Dico p2io ꝙ gr̃a dei eſt funmentũ om̃is ꝑfectõis. xvij. M. Sꝫ q̃ritur an requirat̃ in iuſtificatiõe. xxvi. F. Scđo totũ edifitiũ virtutũ ꝯſiſtit in gr̃a. Nam xp̃s ingrediendo aĩam tria facit: vt cã ꝑficiat. xxvi. C. ¶ Sermo de euang.

BEne omnia fecit. mar. vij. Ordo iuris expoſtulat vt qui alteri dat vitã. ꝙ et ſibi de neceſſarijs ad vitã prouideat ⁊ quib⁹ indiget. Nã idem iuris eſt ꝯneroꝝ. i. q. iij. Siqs obiecerit. ſic cui do oꝛtũ meũ. neceſſario do ſibi ſemitã ⁊ igreſſum. ff. de ſeruitu. ruſticoꝝ p̃dioꝝ. l. fi. qui habet oꝛtũ hꝫ ꝯmoditatẽ itineris. Cũ igit̃ deus ſcđm mgr̃m. ij. ſententiaꝝ di. i. hoĩem ad iſtum finẽ creauerit: vt ſummũ bonum intelligeret. intelligendo amaret. amando poſſideret. poſſidendo eternaliter frueret̃. Idõ neceſſario illis quibus indiget ad iſtũ finem ꝓuidit. q̃ ſunt tria bona. ſcꝫ ſuꝑioꝛa equalia ⁊ inferioꝛa. Superioꝛa q̃bus indigemus ſunt pater filius ⁊ ſpũſſanctus. qui nos beatos faciũt ſcđꝫ magiſtꝝ. i. ſen. di. i. Eq̃lia ſunt angeli q̃bus indigem⁹. vt nos adiuuẽt ãmonendo. cuſtodiendo. Inferioꝛa ſũt mũd⁹ ⁊ creat̃e q̃b⁹ indigem⁹ vt ea bñ vtam̃: vt ꝑ illa emundem̃ ⁊ adiuuem̃ ad illos ꝑuenire q̃ nos btõs faciũt eiſq̃ inherere poſſimus. Ideo merito dicitur ꝙ om̃ia bene fecit. ¶ In quibus vbis duo notant̃ ſcꝫ ¶ Creatoꝛis ſapiẽtia in rerum oꝛdĩatione. cum dicitur. Bene om̃ia. Conditoꝛis potentia in earũ gubernatione addens. fecit.

¶ Dico primo ꝙ creatoꝛ mundi om̃ia bene oꝛdinauit. ſed arguit̃ de tribus. xxxi. P. Secũdo deus om̃ia bene gubernat. xxxi. O. Sed quare nõ gubernat hominẽ ſine peccato. x. E. Secundo quare hominẽ non per ſe cuſtodiat abſq̃ angelo. iiij. V.

¶ Dominica duodecima de epiſtola.

SVfficientia noſtra ex deo eſt. ſcđe Corint. iij. Autoꝛ de cauſis. Quidq̃d eſt cauſa cauſe: eſt cauſa cauſati. Sol eſt cauſa fertilitatis ⁊ vbertatis terre. ⁊ terra fruct⁹ g̃ ⁊ ſol. Extra de regulꝭ iuris libro. vi. q̃d quis facit ꝑ alium. eſt ꝑinde ac ſi faciat q̃s per ſeip̃m. Cum ergo de⁹ creauerit hoĩem liberum q̃ libertate non p̃t bonũ facere: niſi adueniẽte gratia. Mgr̃. ij. ſent. diſt. xxiiij. Liberũ arbitrium p̃t ꝑ ſe eligere malũ: ſed bonum nõ niſi gratia adiuuãte. Et idõ cũ nichil boni meritoꝛij opemur ſine gratia: que a ſolo deo dat̃: merito dicim⁹ ꝙ ſufficientia nr̃a ex deo ẽ. ¶ In q̃b⁹ vbis duo notant̃. ſ. ¶ Defect⁹ hũane ĩfirmitatis cũ d̃r Sufficientia nr̃a. ¶ Profect⁹ diuine bonitatis. addẽs. ex deo ẽ &c. ¶ Dico p̃mo ꝙ magnũ defectũ hẽm⁹ infirmitatis ex originali. xxviij. B. Dico ſcđo ꝙ nr̃ ꝓfect⁹ eſt a ſolo deo ⁊ gr̃a. ſine q̃ null⁹ reſurgere p̃t. xxij. L. M.

¶ De eadẽ dñica ſer. de euãg.

Beati oculi q̄ vidēt q̄ vos vidē
tis. Lu. x. Dic̄ ꝯmēta-
tor. ij. de aīa. ad viſum tria requi
runt᷑. ſ. vtꝰ viſiua: obiectū ꝛ mediū Et ſm̄
autorē pſpectiuaꝝ li. ij. requirit᷑ debita diſ-
poſitō organi. ſ. ocłi: debita diſtātia ꝛ ꝓpor
tionabilitaſ obiecti: viſibił raritas ꝛ illūi-
natio medij: Sic ad viſionē ſpūalē q̄ deuꝫ
videmꝰ: reqrit᷑ ꝯſciā pura q̄ eſt ocłꝰ ſpūał
illa dꝫ eſſe abſqꝫ oī remorſu: qꝛ alias nullꝰ
dū vidēre p̄t: niſi cūcta terrena vicia ꝛ mor
talia deponat. de pe. di. i. Sūt q̄ arbitrant᷑
in glo. Obiectū viſibile ē deꝰ: q̄ ē ꝓportio
nabilis ſcd̄ꝫ vniuſcꝰqꝫ diſpoſitōnem. Me
diū illūinabile intellectꝰ poſſibił. q̄ bꝫ tri
plici lumīe illūinari. ſcꝫ natali. ſpūali. ꝛ ſu
pernatali. lumē natłe ē intellectꝰ agens. q̄
ſolū bꝫ illumiare fātaſmata: ꝛ ſpēs a ſenſi
bilibꝰ abſtractas: ꝛ ītellectui poſſibili im-
p̄ſſas. Illa viſiōe naturali nihil videmus
niſi natalia ſenſitiua. vel arguitiue ex ſenſi
bilibus deū ſub rōe primi principij vel pri
mi motoris. Sic etiā pħs vidit deū: quia
tali mō deum cognouit: vt bꝫ. viij. phiſic.
xij. metha. De illa viſione loqt᷑ Areſto. ij.
metha. di. Sic̄ ſe bꝫ oculus nocticoracis
ad radiū ſolis. ſic ſe bꝫ intellectꝰ nr̄ ad ma
nifeſtiſſima natē. ſ. deū ꝛ alia ſpūalia. Lu-
men ſpūale ē fides q̄ clarius intellectꝰ poſſi
bilis illuſtrat᷑. illo lūine n̄ videmꝰ natalia
ſꝫ credita. qꝛ fides ē d̄ rebꝫ n̄ viſis. iij. ſen
tētiaꝝ. di. xxiij. Et extra d̄ ſumma tri. ꝛ fi.
cat. c. firmiter. Sic vidēꝰ deū trinū ꝛ vnū
incarnatū. mortuū: ꝛ in cełł regnātē. De q̄
viſione dicit apłs. Videmus enī nūc per
ſpeculū in enigmate. Terciū eſt lumē glīe
q̄ ſup oīa natalia ꝛ credita ītellectus illu-
ſtrat᷑: ꝛ eleuat᷑ ad illa q̄ oculꝰ nō vidit: nec
auris audiuit: nec in cor hoīs aſcēdit. De
illo lumīe dic̄ p̄s. In lumīe tuo videbimꝰ
lumē. i. xp̄m. Et. i. pe. ij. De tenebris voca
uit nos in admirabile lumē ſuū. xp̄c ḡ lo-
q̄ns de illa delectabili viſiōe btitudis q̄m
diſcipuli eꝰ hūerūt fide ꝛ ſpe: ꝛ poſtea lūi-
ne glīe in re habituri erāt. dixit. Bti ocłi.
In quibus v̄bis duo notāt᷑. ſcꝫ. Stupen
diū cauſaꝝ. cū dicit. Beati oculi.
Exercitiū clarum. addens. qui vident.
Primo enī ꝓponit᷑ meritū q̄d nos ꝓmo
uet ad beatitudinē. q̄d ē in opatiōe v̄tutuꝫ
Nam q̄rundā pħoꝝ opinio fuit qꝫ hoīem
felicem faceret. nota. i. L. xxix. LM. Se
cundo ſubdit p̄miuꝫ quod conſiſtit in viſi
one dei clara. p̄mo P.

Dn̄ica. xiij. ſer. de ep̄ła

Lex propter trāſ
greſſores poſita ē Gala. iij.

Varietas morboꝝ petit diuer
ſitatem remedioꝝ. cū autē voluntates ho
minū varie ſint nec velle vniant᷑ vno. ido
nouis morbis noua ꝯuenit antidota p̄pa-
rari. In autentica. q̄bus modis natales fi
lij efficiant᷑ legitimi. §. Si q̄s vero. cołł. vi.
Vn̄ ouidius. Pectoribus mores tot ſunt
quot in orbe figure: Ideoqꝫ lex ꝓditur vt
hūana coerceatur audacia: et tuta ſit inter
improbos innocētia. di. iiij. c. facte ſunt
Nam p leges nēo bn̄facere cogit᷑: ſꝫ male
agere ꝓhibet᷑. xxiij. q. v. ad fidem. Merito
ergo dicit᷑ lex ꝓpter tranſgreſſores ꝛc.
In q̄bus verbis duo notant᷑. ſcꝫ
Ut leges ſeruemus. cum d̄r. Lex
Mala vitemꝰ. addēs. ꝓpter trāgreſſores.
Debemꝰ leges ſeruare. quia ſicut ce cus p
baculum dirigitur. nota. xxvij. E. F. G.
Secundo debemus mala vitare ſcꝫ adulte
rium. xxij. V. homicidiū. xxxviij. C. Rapi
nam. xx. A.

Sermo de euang.

Iheſu preceptor
miſerere nr̄i. Luce. xvij. Vox
inuocātis ēplicat᷑: vt acutiꝰ au
diatur. Sic freq̄ntius diuinā miſc̄diam
imploramus ꝛ inuocamꝰ vt deus celerius
miſereatur. Quotiens igit᷑ peccamuſ: ꝛ in
periculo eterne mortis conſtituti ſumus to
tiens in dolore cordis deum inuocare debe
mus ꝛ eius miſc̄diam īplorare. de pe. diſt.
p̄ma. Multiplex miſc̄dia dat᷑ his qui tpe
neceſſitatis ꝛ piculi vrgentis inſtantia. p̄-
ſidium penitentie et reconciliationis im-
plorant. nec ſatiſfactō interdicenda eſt: nec
reconciliatio denegāda. qꝛ miſc̄die dei nec
mēſuras poſſumꝰ ponere. nc tp̄a diffinire
apō quē nullaſ patit᷑ venie moras ꝯuerſio.

Clamem⁹ igit͛ oẽs in mortis ꝑiculo cõſti/
tuti. Jheſu ꝑceptor. ¶ In quibus verb̃
duo notant͛. ſcꝫ ¶ Peccatoris incitatõ
ad inuocandũ. cum dicit͛. Jheſu ꝑceptor.
Saluatoris cõmendatio ad miſerandum.
addens. miſerere nr̃i.
¶ Debet ꝑmo peccator deũ ſp̃ inuocare ꝓ
ſalute. vi. A. ſecundo dꝫ ↄmendare deum
quia nulli denegat ſuam miſcd͛iam. x. D.
Sed q̃ritur an oĩbus miſereat͛. xxxiiij. D.
¶ Dñica decimaq̃rta. ſermo de ep̃la.

Spiritu ãbulate

rc. Gal̃. v. Si eſſent due ſemite
vna leta ſecura: ⁊ tendens ad lo
cũ ↄſolatõis. altera tedioſa. lutoſa. ⁊ litigi/
oſa: tendens ad locũ turbationis ⁊ incarce
rationis. nullus ſane mẽtis ꝓ pomo vl̃ pi
ro daret ſe ꝑiculoſe ſemite. ſed potius iret
aliam. Sic in hac vita ſunt duo ſemite.
Una ſpũs tendens ad beatitudinẽ ſolatio
ſa et ſecura eſt. ſcꝫ ſemita ꝟtutũ. que ſemꝑ
in infinitũ creſcit in ſolacijs: nec obicẽ hꝫ.
De q̃ d͛r de peni. di. i. non p̃t in glo. Juſto
eum ſemita quaſi lux ſplendens creſcit in
perpetuũ diem. Alia autẽ ſemita ẽ carnis
multũ tedioſa lutoſa: ⁊ ꝑiculis plena ten/
dens ad mortem ſcꝫ ſemita iniquitatum.
que habꝫ obicem. ſcꝫ ſuꝑiorem ꝑtẽ rõnis:
que ſemꝑ reſiſtit ⁊ murmurat ↄ̃ peccantẽ.
Etiam hꝫ obicem offenſam creatoris. que
duo ĩpediũt ne tranſeat ĩ infinitũ. Poteſt
enĩ q̃s tranſire in ĩfinitũ in malo. cũ hic q̃s
poſſit eẽ ſũme mal⁹ de pe. di. ij. §. ecõtrario
Sed nõ ſũme bonus cũ caritas creſcat in
infinitũ. Dẽmus ei eligere ſemitã ſpũs et
non ſemitã carnis. Ad qd̃ hortat͛ ap̃ls
In quib⁹ ꝟbis duo ꝓponũt͛ nobis. ſcꝫ
Quõ ſemita anime eſt ambulãda. cũ dicit͛
ſpũ ãbulate. ¶ Deſideria corꝑis caſſanda
addens: et deſideria carnis. ¶ Primo nã
qꝫ debemus ãbulare ſemitã ꝟtutũ. xlvi. G
vel ſemita aĩme ẽ: vt vadam⁹ ꝑ ↄſideratõꝫ
ſuꝑ hec. xlvi. D. ſecundo debem⁹ carnis
deſideria caſſare qd̃ fit qñ corpuſ occidim⁹
nota. xxxvij. G T.
Sermo de euang.

Non poteſtis deo

ſeruire. rc. Mathei vi. ¶ Scd̃m leges
. C. Qui militare pñt vel nõ. l. iiij. Nemo
poteſt duaſ miliciaſ habere Sic ſpũaliter
q̃ vult eſſe miles xp̃i: nõ p̃t eſſe miles mũdi
vel dyaboli: cũ ille milicie repugnãt. vnde
xxiij. q. vltĩa d͛r. Qui ſunt milites chriſti:
non deñt ſtudere ſeculari milicie. ſꝫ orõibꝫ
vacare. vñ accidit caſus. Cũ q̃ndã nicola⁹
papa ꝑcepiſſet q̃buſdã ep̃is vt Romã veni
rent. karolus impator reſcripſit ei qꝙ ire ñ
poterant: qꝛ contra maritimoſ piratas die
noctuqꝫ cũ alijs fidelib⁹ militarent. quod
papa dicit eſſe rep̃henſibile. cũ h̃ tantũ mi
litibus ſecl̃aribus ↄueniat: et ad hoc ꝓban
dum adducit autoritatẽ ap̃li. ij. Thimo. ij
dicẽtis Nemo militãs deo implicat ſe ne
gocijs ſecl̃aribus. ſic cum dominus mũdi
ſit dyabolus: qui miliciã omnimodã habe
at contrariam chriſti milicie. qui dyabolo
vult ſeruire et militare: non poteſt chriſto
ſeruire ⁊ econuerſo. Et hoc oñdunt verba
thematis. ſcꝫ non poteſtis. ¶ In quibus
duo notant͛. ſcꝫ ¶ Dei ſeruitutis accepta/
tio. cũ d͛r. Nõ poteſtis. ¶ Dyaboli ſerui/
tutis refutatio. addẽs. et mãmone.
Primo debemus deo ſuire ꝓpter tria. xl/
viij. M. xxv. L M N. ſecundo debemus
cauere ſeruiciũ diaboli: quia vt ſeruitores
ſuos eternal̃r dãnet: hec facit eis. xlvij. O
¶ Dominica decimaq̃nta d͛ ep̃la

Alter alterius onera porta

te: et. rc. Gal̃. vi. Boues coniun
guntur vt bigam: vl̃ aratꝝ facilius trahãt
ſic vt habet͛ extra de ꝓſump. c. vltĩo. Man
data celeſtia efficaciuſ gerim⁹. ſi noſtra cũ
fratribus onera portamus vel parciamur.
vt igitur legem ⁊ mãdata xp̃i facilius im/
pleamus. hortamur ꝑ ap̃lm. Alter alteri⁹
¶ In q̃bus verbis apoſtolus duo docet ſcꝫ
Portare legẽ doloris. cum dicit. Alter al
terius rc. ¶ Seruare legem amoris. ad
dens Et ſic adimplebitis.
¶ Primo alter alteri⁹ dꝫ portare onera:
qd̃ fit ꝑ mutuã compaſſiõꝫ. xxij. k. xiiij. O
ſecundo lex amoris ⁊ concordie eſt haben
da vt legem xp̃i adimpleam⁹. ij. T. Etiã
cum inimicis. ij. A.

¶ Sermo de euāgelio.

A Doleſcens tibi dico: ſurge Luc. vij. Uirga tenera facile flectitur: et ad quācunq; partem inclinat: ſed cum indurat veterata flecti nō pt quin fracturā patiat. Sic cum oīs etas ab adoleſcentia in malū prona ſit. xij. q. i. c. i. Adoleſcēs qui a iuuentute a malo retrahit: et ad bonū inclinat faciliter ſine leſione et fractura laboris ad aſſuefactōem vtutū abilitat. Sed poſtq; in leuitatib; et malicijs inueterat⁹ indurat ad aliud nō ducit niſi frangat. Eſt eni cōſuetudo altera natura. ij. phiſi. g ſicut conſueuimus: ita dignamur facere. dicere et operari. ij. methaphi. quare cōmentator. ij phi. adducit qōdam exemplū q qdam homines ita erant aſſueti comedere venenum q erat eis cibus. Et de quadam puella copulanda alexandro dicit q veneno erat nutrita: vt poſtq; ei contingeret venenoſitate eum interimeret et venenū ei nichil nocuit quia cōſueta ab infantia. Sic difficile eſt conſueta relinquere. vnde vſus. Qui nō aſſueſcit vtutes dum iuueneſcit. Poſtq; ſeneſcit a vicijs cedere neſcit. Ut igit ado leſcens iuuenis ſurgat a vicijs et vtutib; do ſeruiat. hortat p euāgeliſtā in themate ¶ In quibus vbis duo notant. ſcʒ ¶ Quomō ſtatus iuueniliſ eſt pronus ad corpis corruptōem. cum d. adoleſcēs Amor pentelis dʒ eſſe ad filio correctiōʒ addens. tibi dico ſurge ¶ Primo dico q ſtatus adoleſcentiū pronus eſt ad malū. quod oñditur in filio prodigo. in tribus in quib; male fecit. xvi. L. Scdo amor pentū eſt neceſſarius ad filiorum iformatōem quo ad tria. xxix. P. quo ad honorandū eos in duobus. xxiiij. L. q ad nutritōem xvi. P

¶ Dominica ſedecima de epla.

F Lecto genua mea ad patrem rc. Epheſio. iij. Solſequium verſus illam ptem ſe inclinat. qua ſol influentiaʒ magis ſuſcipit. Sic co hominis p affectū ad deum prēʒ inclinare ſe debet in oratōne. quo maioreʒ impetrat⁹ pietatem. vnde Cyprianus de conſe. di. i. Qñ ſtamus ad oratōnem frēs cariſſimi. inuigilare et incumbere ad pces toto corde debemus. cogitatio carnal et ſecularis abſcedat: nec quicq; tunc anim⁹ q illud ſolum cogitet qd pcatur. Ideo ſacerdos ante orōem in pfatione pat hominuʒ mentes dicendo ſurſum corda. vt dū rñdet plebs. habem⁹ ad dñm. admoneat nichil aliud q dñm ſe cogitare debere. Claudat igit contra aduerſariū pectus. et ſoli deo pateat: nec in ſe hoſtē dei tempe orationis venire patiat hec ille. Sic etiam apoſtol⁹ p poplo orauit. danſ exemplū qliter r nos p inuicem orare debemus. dicēs. flecto genua rc. ¶ In quibus vbis duo notant. ſcʒ ¶ Operis regulatio: vt fine nō priuet cum dicit. Flecto genua mea. Muneris impetratio: ſi digne poſtuletur. addens. vt det vobis rc. ¶ Primo opus recte regulat. ſi intentōʒ ad deum dirigamus. vij. G. ij. V. Scdo munere nō fruſtramur. ſi hec poſtulemus xiij. D. Sed quare non ſemp exaudimur vij. X. ¶ Sermo de euang.

L Icet ſabbato curare. Lu. xiiij. Pbus d ſomno r vigilia. Somnus requies eſt data animalib⁹ pter eo ſalutem. Sic quia multis vanis occupatōib; et peccatis p hebdomadā inoluimur ad ſalutem datū eſt ſabbatū. i. dñica: vt ab illicitis opibus quieſcamus. Quare etiā precipitur: vt habet extra de ferijs. Omnes dies domīcas a veſpera in veſpam cū omni veneratōe obſeruem⁹. et ab omni illicito ope abſtineam⁹. r nihil aliō in eo agēduʒ eſt niſi deo vacandū. r cū hymnis r pſalmis: r canticis ſpūalib⁹ deo ſeruiendum. de conſe. di. iij. Ieiunia. De his ei opib⁹ poſſum⁹ deū in dñica placare. pdo vulgarit ſundag: d qſi. ſuentag. ſic igit. licet aīam ſabbato curare. ¶ In qb; vb duo notant ſcʒ. Iuſta occupatio bono cū d. Licet Recta vitatio malo: addens. curare. Debem⁹ igit primo diebus dñicis opib; occupari. viij. L. Scdo dēm⁹ hec vitare xxv. M. ¶ Dñica. xvij. de epla

Obſecro vos ego vinctꝰ
ĩ dño ⁊c. Ephẽ.
iiij. Vitis ſilueſtris fit dome
ſtica ꝑ culturam et econuerſo
ſic homo qui ꝑ negligentiã culture ↄ̄uertitur
in labruſtã et peccatorez. indiget diligenti
cultura vt reducat̃ in ſtatum rectũ ⁊ iuſtũ
anteq̃ꝫ induret̃ in culpa. qđ fieri đꝫ ꝑ p̄di
catorẽ vl' p̄latum. de ↄ̄ſe. di. v. c. Nunq̃m.
Inſerant̃ infructuoſe arbores vel gẽmis l'
ſurculis: vt ꝑuo poſt tp̄e laboris tui dulcia
poma decerpas. Doctor igĩ eccl'ie ſꝫ atten
dens vt labruſtas ĩ vites domeſticas ⁊ ar
bores virtutũ plantet. inſerit ſurculos vir
tutum. ut inde dulcia poma ↄ̄tutum colli
gat de pomerio cordis. di. Obſecro. ¶ In
q̃bus ↄ̄bis duo nos informat. ſcꝫ
Viam veritatis ambulare. cum dic̃. Ob
ſecro vos. ¶ Pericula mundi vitare.
addens. vt digne ambuletis ⁊c.
Primo debemus viã veritatis ambulare
et virtutis. xlvi. G. xli. k. ſecundo debemꝰ
ꝑicula mundi cauere. xxi. C.
¶ Sermo de euang.

Quid vobis vi
detur de chriſto Math. xxij.
Videns ꝑ vitrum coloratũ
celum clarum eiuſdẽ coloris diiudicat Et
hñs palatũ vl' linguã infectã humore febri
li. cibum dulcẽ iudicat eſſe amarũ Sic in
fectus malicia: alios nõ bene p̄t iudicare.
Debet ergo iudicans alios immunis eſſe a
peccato. nota. xxxi N. Cum igiĩ iudices: ⁊
ↄ̄ſules regentes alios. omni iniquitate ſũt
ĩfecti. ſunt adulteri. vſurarij. fornicatores
crapuloſi. luſores. ambitioſi. tranſgreſſoreſ
hmõi non pñt. nec audent corrigere nec iu
ſtificare. quia talia mala nõ eſtimãt. cũ nec
deũ timeãt nec p̄cepta papalia. nec impꝛia
lia teneant. his nihil videt̃ de chriſto cũ
interrogati fuerint. ſcꝫ Quid vobis videtur
de chriſto. ¶ In q̃bus verbis duo notant̃
ſcilicꝫ ¶ Peccatoris iniquitas deteſta
bilis. cum đr. Quid vobis videt̃.
Saluatoris pietas mirabilis. addens de
chriſto ⁊c. ¶ Dico primo pctõrum
quorundã magna eſt iniquitas. qđ de omĩ
bus bñficijs a xp̄o receptis ſunt ingrĩ: imo
đ xp̄o eis nihil videt̃. ⁊ ſũt tria genera. vl.
L. V. Scđo notat̃ mirabil' pietas ſalua
toris: ꝙ ſic diſſimulat cum pctõribus. xvi.
B. vij. V. ¶ Dñica. xviij. de ep'la.

Gratias ago deo
meo ſemꝑ. prime corinth. i.
Philoſophꝰ dicit. iiij. ethi.
ꝙ plura bñficia recipimꝰ a deo: ſed ex toto
ſibi nec ꝑntibꝰ ſatiſfacere poſſumꝰ ſed q̃n
tum poſſibile eſt eiꝰ bñficia recognoſcamꝰ
ſi vlterius aliq̃d expectare velimus: qꝛ q̃ ꝓ
huiuſmodi bñficijs deo grãs nõ agit. penu
riam ⁊ maledictõꝫ meret̃. Qui vero grãs
ei agit. miſcđiam ⁊ bñdictionem ↄ̄ſequit̃.
vt habet̃. xvi. q. i. Reuertimini in fine. iđ
pro beneficijs impenſis ei gratias refera
mus di. Gratias ago deo meo. ¶ In qui
bus verbis apoſtolꝰ nos đ duobus infor
mat. ſcꝫ ¶ Deo gratias agere. cum dicit
Gratias ago.
Bñficia dei recolere. addẽs. deo meo.
¶ Dico primo ꝙ debemus deo grãs agere
de multis beneficijs collatis. vi. L. V. Et
in iuuentute. xxv. P. Secundo debemus
eius beneficia ſemper recolere ad hoc fien
dum mittit nobis tres nũcios. xvi. A.
¶ Sermo de euang.

Surgẽ ⁊ ambu
la. Math. ix. Auicẽna dicit
. iij. cañ. fen. ij. ꝙ paraliſis cau
ſatur ex tribus. ſcꝫ frigiditate ↄ̄ſtringente:
humore opilante: aut vulnere ledente. Ex
his nanq̃ꝫ tranſitus ſanguĩs et ↄ̄tutis na
turalis impeditur ne tranſeat ad inſtrumẽ
ta ſenſuũ. vnde tunc priuat̃ ſenſus ⁊ motꝰ
naĩalis Sic cupiditas que ẽ radix omniũ
malarum affectionũ. affectũ pietatis ſtrin
git rõnem opilat: ⁊ aĩmã intantũ vulnerat
ꝙ per inſtrumenta corporis nõ valeat ex
ercere opera pietatis nͤ deo ꝑ deuotiõem
adherere. vnde Gregorius. xlvij. di. Bo
norum auctori inherere nõ valemꝰ niſi cu
piditatẽ a nobis que omniũ maloꝝ radix
eſt abſcindamꝰ. Debemus igitur ſurgere
a cupiditate et ambulare per affectum pie
tatis ſecundũ quod quilibꝫ hortatur ĩ ver
bis thematis.

In quibus duo notãtur. ſcilicet
Deſpectus cupiditatis. cum dic. Surge.
Affectus pietatis. addens. et ambula.
Debem⁹ primo cupiditatem deſpicere. x/
iiij. B. Secundo debemus opa pietatis
exercere. iij. F. xxiiij. R.

Dñica. xix. de epl'a

Deponẽtes men
dacium ꝛc. Epheſioꝝ. iiij.
Solinus dic ꝙ ſeps quidaꝫ
ſerpens eſt: cui⁹ lingua ita venenoſa ē ꝙ ſi
tãgat hominẽ. totus homo liqueſcit carne
et oſſibus ex fortitudine veneni. Sic ligua
mendax hominẽ inficit ꝛ reſoluit: quia ve
ritatem vite ꝛ fame adnichilat et diminu
it. Ideo yſidor⁹: vt allegat. xxij. q. ij. Omne
gen⁹ mẽdacij ſummope fuge: nec caſu nec
ſtudio loquaris falſum: nec vt proſis mẽ/
tiri ſtudeas: quod etiã hortatur apl'us.
In qbus verbis apoſtolus duo hortat̃
ſcilicꝫ Mendaciũ fugere. cum dicit
Deponentes. Veritatem ample/
cti. addens. loquimini veritatem.
Dico pmo ꝙ mendaciũ eſt cauendum
xxiiij. D. Secũdo veꝝ eſt dicendũ. xxi. k
xxviij. Q. Veritas comparatur aque be/
nedicte. xix. B. facit credulitatẽ. xxviij. C.
xxiiij. O

Sermo de euang.

Multi ſunt voca
ti. ꝛc. Mathei. xxij. Scdm
canões tria requirũtur ad hoc
vt aliquis ſit ydoneus ad eccl'iaſticam di/
gnitatem. ſcꝫ etas. moꝝum grauitas. ꝛ cõ
ſciẽtia. extra de elec. ꝛ electi. po. Cũ in cun
ctis. Etas vt ſit expertus. Nam puer inex/
pertus non bñ regit. Eccl'iaſtes. x. Ve tibi
terra cuius rex puer eſt. Moꝝum gũitas:
quia compoſitio moꝝ ꝛ corpis indicat q̃/
litatem mẽtis. xli. di. in fine. Scientia: qꝛ
viliſſim⁹ ↄputand⁹ eſt qui precellit digni
tate: niſi etiã pcellat animoſitate et ſcientia
pma. q. i. viliſſimus: ſic null⁹ eſt ydoneus
ad ſublimitatẽ et dignitatẽ eterne btĩtudi
nis niſi hec tria habeat ſpũaliter Opoꝛtꝫ
primo habere etateꝫ ꝛ diuturnitatẽ in vir
tutibus. honeſtatẽ et veritatẽ in moꝛibus
ſcientiã ꝛ intelligentiã ſeu intelligibilitatẽ
in celeſtib⁹. Et qꝛ multi ad hoc vocantur:
et pauci bñt. ideo dicit multi ſunt ꝛc.
In qbus verbis duo notãt̃ ſcꝫ
Vocantis benignitas. cũ dic. m'lti ſũt vo.
Tardantis malignitas. addens. pauci vo
electi. Primo magna ē dei benignitas.
ꝙ multos ad gl'iam vocauit: nec ceſſat vo
care p tres nuncios. xvi. A. vocat deus ad
ſequelam. xxviij. I. vocat deus ꝛ dyabol⁹
xli. L. Secundo notatur pũitas tardãtis
peccatoris: q̃ prẽm vocantẽ refutat obpro
brioſe. xvi. T.

Dñica viceſima de epl'a

Nolite inebriari vino ephe.
v. Medici phibent
ſumme: febricitantib⁹ vinũ. cui⁹
ratio eſt. quia accendit ſumme materiã fe/
bris. Sic medicus animarũ apl's phibet
vinum. quia incitat luxuriam ꝛ omne ma
lum. vñ Hieronim⁹ in epl'is ſuis. et. xxxv
di. luxurioſa res eſt vinum. et tumultuoſa
eſt ebrietas: ratio eſt. quia hodie ſeruitus
non eſſet ſi ebrietas nõ fuiſſet. vñ dicitur
eadem diſ. ſexta die. ꝙ in principio generꝭ
humani ignoꝛabat̃ ebrietas. Sed qñ pri/
mus homo Noe vineam plantauit. labru/
ſtas tranſplantando. dedit naturaꝫ: ſed ig
noꝛauit potentiã eius. itaqꝫ vinuꝫ nec ſuo
pepercit autori. Fuit etiã ebrietas origo in
ceſtus peſſime. ſicut legim⁹ ꝙ prẽm Loth
inebriauerunt filie ſue in mõte. ad queꝫ ti
mentes incendiũ ſodomitarũ cõfugerant.
et habitabãt in ſpelunca ꝛ dormiebãt cum
patre. Itm ea. di. in. c. vinolentũ vꝛ. Spõ
ſa xp̃i vinum fugiat vt venenũ: quia vinũ
et ebrietas incendiũ eſt. Ideo apl's etiam
phibet dicenſ. Nolite In qbus verbis
ſpecialiter duo notantur.
Prohibet vicium gule. cum dicit. nolite
inebriari vino. Predicit febrem luxu
rie. addens. in q̃ eſt luxuria.
Primo debem⁹ cauere ebrietatẽ pter
hec. xxiij. H. Queritur an ebrietas ſemp
ſit peccatũ moꝛtale. xxiij. L. Secundo debe
mus fugere luxuriã. qꝛ diſſipat ſubſtãtiam
corpis et anime. xvi. Y. qꝛ eſt filia diaboli
ibidem. Sermo de euang.

DOmine deſcen
de priuſq̃ moriat̃ filius me⁹.
Johãnis.iiij. Medic⁹ tempe
neceſſitatis quando de morte infirmi time
tur. ſolet plus honorari et inſtanti⁹ vocari
ad infirmũ. Eccl.xxxviij. Honora medi-
cum ꝓpter neceſſitatẽ. Sic quãdo homo
ꝑpendit ex aliqua temptatõe pctm̃ inua-
leſcere anteq̃ ꝑ ꝯſenſuȝ ſpũs rõnalis mo-
riatur vel etiam ne homo corꝑaliter citius
moriat̃: ꝓpter peccatũ quis citi⁹ moritur.xx
iij.q.iiij.c.ea vindicta: debet deum inuoca
re vt deſcendat ꝑ ſuaȝ grãm priuſq̃ ſpũs
moriatur. ¶ In quibꝫ ṽbis duo ꝓponũ-
tur.ſcȝ ¶ Mirabilis oꝑatio caritatis.cum
dicit̃. Domine deſcende.
Laudabilis obuiatio calamitatis addens
priuſq̃. ¶ Dico primo ꝙ caritas dei fe
cit eum deſcendere vt nos gubernaret. no
biſcum habitaret ⁊ ꝯſeruaret.xxx.poſt. L
Scdõ deus noſtre calamitati ⁊ miſerie
obuiat et ſua gratia ꝓuenit.xvij.L.M
¶ Dominica xxi. de epl'a.

INduite vos ar
matura dei ⁊c. Ephẽ.vi. Caſſ.
libro.i.epl'a.ix dic. Ars bellã
di ſi ñ ꝓluditur cũ fuerit neceſſitatis non
habet̃. Diſcat ergo miles in vico qð perfi
cere poſſit in bello. animos ſubito ad arma
nõ exigunt. niſi q̃ ſeipos ydoneos ꝓmiſſa
exercitatione diſponũt. geſtiunt vituli cer
tamĩa que implẽt etate robuſta. catuli etiã
nouelli venatõibus ludunt. Sic niſi homi
nes prius fuerint leuiter imbuti. ad h̃ qð
intendũt ydonei nequnt reperiri. primordia
cuncta pauida ſunt. aliter nõ tollũtur: niſi
cum rebus neceſſariis nouitas abigatur:
Ex q̃bus ṽbis colligitur. ꝙ inter alia que
neceſſaria ſunt bellatori. eſt expiẽtia armo
rum et aſſuefactõ a iuuentute: ſicut probat
ꝑ exemplũ vitulorũ ⁊ catuloꝝ. In cuius fi
gura legit̃.i. Regũ.xvij. de Dauid q̃ non
habuit vſum armorũ queȝ Saul repulit.
quia armatus armis illius incedere nõ po
tuit. Sic etiam ſpũaliter niſi armis virtu
tum vt ſunt orõnes. dolor. flet⁹. et lacrime
xxiij.q.viij. Non pila: a iuuentute exercea
mur in ſenectute hmõi virtutes exercerẽ
non valem⁹. Hortat̃ ergo apl'us ad virtu
tum exercitationẽ dicens. Induite.
In quibus ṽbis hortatur ſpecial'r duo.ſ.
Uirtutis exercitatõem. cum dic. induite.
Salutis progreſſionẽ addens. vt poſſitis.
¶ Primo enĩ debemus virtutibꝫ armari
contra diabolũ: ⁊ ſunt quatuor ꝯtra omnes
inuaſiones.xxxij.L. Secundo debem⁹ per
patientiã bellare.xxiij.B. vel ardua agre-
di ꝓpter xp̃m.xij.T. Sermo d' euãg.

IRatus dominus
tradidit eum.⁊c. Mathei.xviij.
Querit̃ an ſpũs maligni vicioꝝ
incentores. deducãt aĩmas morientiuȝ ad
purgatoriũ: et ſint eoꝝ tortores. Et videt̃
ꝙ ſic ꝑ mgr̃ȝ.iiij.ſen.di.xlvij.c.vlt. dicen
tem. demões habebũt tortores in pena: q̃s
habent incentores in culpa. In oppoſituȝ
demones nõ querũt vtilitatem animaruȝ.
ſed purgatoriũ eſt ad vtilitatẽ animarũ: g
non purgãt eas: cum ſciant indubitãt̃ hoc
eſſe ad earũ ſalutem. Rñdet richard⁹ iiij.
ſuꝑ ſnĩas diſt.ij.ar.ij.q.iij. ꝙ pena purga-
torij nõ fit miniſterio demonũ: ſed ſolũ di
uina iuſticia. Cuius rationẽ aſſignat: q2 nõ
decet iſtũ qui de aliquo triumphauit. iuſte
poſtea puniri ꝑ ipm̃: ſed aĩme q̃ ſunt ĩ pur
gatorio. iuſticie adherendo vicerũt diabo-
lum: ergo non eſſet cõueniens ꝙ punirent̃
miſterio eorũ. Ad argũm ṽo rñdet. ꝙ illð
ṽbum magis intelligendũ eſt de dãnatis
et ꝓ tempe añ iudiciuȝ ꝓ quo hĩ tradunt̃
tortoribꝫ infernalib⁹. Debet igit̃ quilibet
cauere a peccatis: ne dñs iraſcatur ſuꝑ eũ
et tradat eum tortoribꝫ. ¶ In quibꝫ ver-
bis docet euangeliſta duo. ſcȝ
¶ Cauere diuinaȝ vindictã. cum dicit. Ira
tus dominus. ¶ Recolere vindicte pe-
nam. addẽs. tradidit eum ⁊c.
Primo debemus dei vindictã fugere. et
ad eius miſericordiã cõfugere decioſeptio
B.C: Secũdo debem⁹ penam vindicte
recolere.v.P.xvA.
¶ Dñica.xxij. ſermo de epl'a.

COnfidimus in dño Jheſu
xp̃o Phil.i. Uiatori ſumme

cauendū eſt ne cadat in ꝓfundū precipiciū
Sic homo fidelis ne cadat in deſperatōez
de peni. di. i. ſerpens in glo. Non debemuſ
deſperare: ymo debem⁹ moli iter duas mo
las. ſpei ⁊ timoris. Vñ dr̄ non pignora ſu-
periorem molā: nec inferiorē Ille ſupiorē
pignorat q̄ non timet. ille inferiorē q̄ ita ti
met ꝙ in deſpatōz cadat. qd̄ eſt piculoſiſſi
mum pctm̄ in ſpm̄ſanctū. qd̄ nec h̄ nec
in eternū remittit̄. Quare Leo papa d̄ pe.
di. iij. c. Sceleratior omnib⁹ iuda: et infe
licior extitiſti. quez nō penitētia reuocauit
ad deum. ſed deſpatio traxit ad laqueuz. H̄
malum euadim⁹ quādo confidim⁹ in dño
ihesu xp̄o ¶ In qbus verbis apl's oñdit
ꝙ confidere debemus in dño.

¶ Quia ad ſaluandū habet plenitudinē pote
ſtatis. cum dr̄. Confidimus.

¶ Promptitudinē pietatis. cuz additur. in
domino ihesu.

¶ Primo hab3 plenitudinē ptātis ad ſaluā
dum noſ in tribus. xxix. L. Secundo h3
ꝓmptitudinē pietatis ꝓpter tria. vi. A

¶ Sermo de euang.

REddite que ſunt

ceſaris ceſari ⁊c. Mathei. xxij.
Scd̄m quod habet extra de ꝯmo
da. c. cum grā. Res quā aliquis ꝯmodatā
accepit. de leuiſſima culpa tenet̄ de dolo ⁊
lata culpa. quia talem diligentiā qualez in
ſuis reb⁹ adhibere debet. ff. e. in rebus. ym
mo nō ſufficit talem adhibere. qlem in ſuis
rebus. ſi alius diligenti⁹ cuſtodire poterit
Et ideo cōmodatū dicitur alicuius rei ad
aliquem ſpecialem vſum gratuita facta cō
ceſſio. Et notanter dicitur ad aliquez ſpe
cialem vſum: q2 ad certuz vſum cōmodat̄
Et ideo ſi tibi cōmodaui equū: vt ad vil-
lam duceres et tu duxiſti ad belluz michi
teneberis. ff e. ſi vt certo. §. ſi iterdū. Sic
ſpūaliter: quia deus homī ſpm̄ et carnez
ad tempus vite ꝯmodauit. ad certū vſum
hoc fecit. ſcz aīaz. ad vſum ꝟtutis ⁊ ſan-
ctitatis. carnez ad vſum ſeruitutis ⁊ hūili
tatis: vt ſpūi quaſi ceſari obediat ⁊ ſeruiat
Ne igit̄ deo teneamur de dāno: rōnez red
dere de alio vſu imundicie vel inobediētie
debemus omī diligentia cauere ⁊ reddere

In qbus ꝟbis de duob⁹ inſtruimur. ſcz
qualiter debeat̄.

¶ Dño tpali honor ⁊ obediētia. cum dr̄.
Reddite que ſunt ceſaris ¶ Dño eternali
amor et reuerētia: addens. q̄ ſunt dei deo.
Primo debem⁹ ſpūali dño ſcz ſacerdoti-
honorē impendere. xxi. C. xxiiij. L. Scd̄o
dbemus deo cor nr̄m reddere. xlvij. P. vl'
ex corde diligere. xxxvi. P. vel aīaz locatā
reddere mūdam. xvi. I. vel de his deo de-
bemus. ¶ Dñica. xxiij. de epl'a.

FRatres cariſſimi ⁊ deſi
derātiſſimi gau
diū meū ⁊c. phi. iiij. Quāto eī
caſus noſcit̄ piculoſior. tanto a
ductore ſtudioſius ꝓclamat̄ ad cauenduz
ſed q2 cū hoc in mundo nihil ſit dānabili
us ⁊ piculoſius pctō mortali: quia q̄ cadit
in ip3 morit̄ ſpūalr: ⁊ quo ad ſe ab oībus
bōis ſuſpendit̄. i. q. i. ſacerdotes. tradit̄ etiā
dyabolo. xi. q. iij. Audi. Iōo apl's volens
nos ducere ī viā beatitudīs ſecure ne ꝑ fra
gilitatem carnis in foueā peccati cadam⁹.
hortat̄ nos firmiter iu ꝟtutibꝫ ſtare dicēs
Fratres ⁊c. ¶ In qbus ꝟbis hortat̄ nos
ad Digne merendū pmiū. cū dic̄. frēs.
Debite attingendū terminū. addēs. ī dño
Debemus pmo firmiter ſtare in ſeruicio
dei. xlviij. G. Secūdo nō debm⁹ deuiare
a termīo: ſed dño ſeruire. xlviij. M

¶ Sermo de euang.

DOmine filia mea modo

defuncta eſt ⁊c.
Mat. ix. Videm⁹ ꝙ hō viuēs
naturalr̄ morit̄. qñ aīa a corpe
ſepatur. quia phus de pomo ⁊ morte dic̄.
Mors nichil aliud ē q̄ꝫ receſſus aīe a cor
pore. Sed impoſſibile ē ꝙ hō mortu⁹ na-
turaliter reducat̄ ad vitam cuz ſcd̄m phm
in p̄dicamentis in. c. de priuatōne. a priua
tione in habitū mutatō eſt impoſſibil'. Si
ergo debeat fieri mutatō talis de morte ad
vitam. oport3 ꝙ fiat ſupnaturaliter per po
tentiam diuinā. Sic ſpūalr homo ꝑ ſe pt
mori pctō. ſed reſurgere nequit ad vitam
ſpūalem: niſi ꝑ pñiam et potentiā dei. de
peni. di. i. c. porro. §. ſi anteq̄ꝫ. ſicut corp⁹
viuere nō pt abſente aīma. ita nō niſi de ꝓ
pñte anima viuere pt. Cū igit̄ deus ꝑ inſi

nitam ſuã potentiã ſolus poſſit tam natura
liter q̃ ſpũaliter hominẽ reducere ad vitã
ſicut hic princeps ꝓ vita corꝑali filie ſue
ſaluatorem exorauit. ſic nos ꝓ ſpũali vita
aĩe filie xp̃i exorare debemus dicẽtes Do
mine ꝛc. In quib⁹ ṽbis inſtruimur de
duobꝫ. ſcꝫ Quomõ moriĩ.

Per abſentiã dei penalr̃. cuꝫ d̃r. dñe filia
mea. Per p̃ſentiã ipſius ſpũaliter. addẽs
veni. ꝛc. Dico primo ꝙ aĩa nr̃a pena
liter moritur ex tribus. xxx. H. ſecundo
anima morit̃ ſpũaliter ſic. xxvij. s. T.

Domica. xxiiij. de epl̃a.

ERipuit nos d̃ ptãte tene
brarũ ꝛc. col. i.
Arbor plantata in turpi et ſte
rili terra. ſi ad terram fertileꝫ
tranſplantat̃. ſi ibi debet fructificare. neceſ
ſe eſt vt terra ſterilis ab eius radicibus to
taliter deponatur. ſic q̃ cum pctõrib⁹ ĩ mõo
ſunt multũ ꝯuerſati. ꝑ pniam tranſlati ad
aliam vitã. cum priorib⁹ vlterius non dñt
conuerſari. Cui⁹ ratõ habet̃. xxviij. q. i. ſe
pe malorũ conſortia bonos corrumpũt. q̃n
to ergo magis eos q̃ ad vicia ꝓni ſunt. In
ſignũ hui⁹ ꝓhibet eccl̃ia hebreis ad fideꝫ
tranſlatis. cum his q̃ in veteri ritu ſunt ꝯ
uerſari: ne forte eorũ ꝑticipatõe ſb̃uertãt̃
vbi ſnp̃ Debem⁹ ergo vltra peccata. ꝛ ma
lam ſocietatẽ cauere. quia de⁹ eripuit nos
In quibus ṽbis notant̃ ſpecialr̃ duo. ſcꝫ
Conuerſatio dãnoſa a qua nos xp̃s libera
uit. cum d̃r. Eripuit nos.
Tranſlatio gl̃ioſa quam nobꝫ ordinauit. ad
dens. ꝛ tranſtulit. Primo chriſtus nos
a morte liberauit. vi. A. B. Secundo de⁹
transfert iuſtũ. vi. N.

Sermo de euangelio

Videbũt filium
hominis in nubibꝫ ꝛc. Mathei
xxiiij. Ratio naturalr̃ dictat et
diuina iuſticia hoc exigit. malũ puniendũ
fore. et bonũ remunerãdum: qḋ ſi nõ. po
licia vniuerſi ꝑiret. g̃ ſcõm Senecã in li
bro d̃ remedijs fortuitoꝝ: puniri malos iu
ſtuꝫ eſt. Et boeci⁹. iiij. de ꝯſo. Nullũ malũ
impunitũ. nec bonũ irremuneratũ. Cũ igr̃
hanc virtutẽ que eſt iuſticia. reddens vni
cuiq̃ qḋ ſuum ẽ. ſiue ſit pena afficiendus
ſiue p̃mio remunerãd⁹. nullus homo hr̃e
poſſit ꝑfecte: ex eo ꝙ homo. nec pctĩ quali
tatem: nec peccantis affectũ neq̃ ꝓpoſitũ
mentemq̃ alterius videre aut cognoſcere
poſſit. ideo vt mala puniant̃ ꝛ bona remu
nerent̃. neceſſe eſt ꝛ rõni cõſonũ. habere iu
dicem vniuerſalẽ. ſ. deum: quẽ ſcõm Aug.
xxiiij. q. iij. Deus: non fallit nᶜ pctĩ q̃litas
nec peccantis affectus. Cuius aures talia
foris audiũt. qualia ex intimis proferunt̃.
xxij. q. v. humãe. vt dãnet malos et ſaluet
bonos. iuſtis appebit vt pi⁹ ꝛ miſicors p̃e
remunerator omniũ bonoꝝ. Reprobis aũt
ſcõm mgr̃m. iiij. ſent. di. xlviij. vt fili⁹ ho
mĩs nõ in forma dei in q̃ haberent ſummã
delectatõem: quã non meruerũt: ſed vt fili
us homĩs apparebit ad eoꝝ confuſionẽ et
terrorem: qḋ dicũt ṽba thematis. In
q̃bus ṽbis duo notant̃. ſcꝫ
Tempis incertitudo. cum d̃r. Tũc vide
bunt filiũ homĩs.
Judicis celſitudo. addẽs. in nubibꝫ celĩ
Dico primo ꝙ de illo tp̃e q̃n ille iudex ve
nerit nõ eſt certitudo. iiij. Y. Secundo no
tatur celſitudo iudicis: et hoc ꝯuocãdo ex
aminãdo ꝛ ſepãdo. iiij. Z. ꝛ. v. A B C.
Et tantũ de tempe. ꝛc.

Expedito prio. aggredi
ar nũc ad ſcõꝝ
videlicꝫ ad ſctõꝝ ꝛ feſtiuita
tum principaliũ themata ſiue
introductoria. iuxta materiarũ exigẽtiã ap
plicabiles et h̃ in ſpeciali. Et vltimo aliq̃
ſubiungã themata de cõmunibꝫ ſanctoruꝫ
et hoc in generali. Et primo de natiuitate
domini noſtri Jhu xp̃i.

Lux orta eſt Jſaie. ix. habetur in directo
rio de tempe poſt aduentũ dñi.

De eodem.

Egrediebat̃ foras ꝛ loquebat̃. Nota. vij.
O P. De ſancto Stephano.

Stephanus plen⁹ gratia ꝛ fortitudie
ꝛc. Actuũ. vi. Nam ſcõm naturales forti
tudo eſt ṽtus q̃ habet hominẽ firmare. no
to. xij. N. Stephanus nanq̃ ṽtute forti
tudinis fecit magna. qꝛ aggreſſus ẽ ardua
audacter. ſuſtinuit aduerſa patiẽter. ꝑfecit

aſpera ꝯſtanter. de qbus nota. xij. T
¶ De ſancto Johanne euãg.
Calicem meũ bibetis. Math. xx. Expo/
ne calicem ꝑ aduerſitate. nota. xij. Z. xlvij
V. ¶ In die circũciſionis dñi.
¶ Poſtq̃ꝫ conſũmati ſunt dies octo. Lu.
ij. nota in directorio de tpe.
¶ In Epiphania dñi
¶ Apertis theſauris ſuis obtulerũt ei mu.
Mathei. ij. nota in directorio de tpe.
¶ In purificatõe Marie vgis
¶ Suſcepim⁹ deus miſcđiam tuã ꝛc. ps
xlvij. ſicut eccl'ia confugiẽtes defendit: vt
notaẽ. xxxviij. Z. ſic Maria templũ ſeu ta
bernaculũ xp̃i confugientes defendit. In/
troduc. ꝑ q̃ſtiõꝫ. iij. L. vt g̃ Maria eẽt mũ
dum templũ ꝑ filio dei. tota trinitas eam
inſcripſit. nota. xxiiij. E.
¶ In annunciatõne virgis
Ecce concipies ꝛ paries filiũ ꝛc. yſa. vij.
Introductõem et ꝓſecutõem: quere. xxi.
E. F. ¶ De ſancto Georio
¶ Certa ſicut bon⁹ miles. ij. ad Thimo.
. ij. Introduc. et ꝓſecu. nota. xx. A B C.
¶ In tranſlatõe alicui⁹ ſancti.
¶ Enoch placuit deo et tranſlatus ẽ. Ec/
cleſiaſtici. xliiij. nota totũ. vi. N. O.
¶ De ſctõ Anthonio ordĩs mioꝝ
Dedi te in lucem gentiũ. yſa. xlix. ſcđm
pbm nota. xx. S. Deduc ſic Anthonius q
alte tonans interp̃tat'. quia grãm ſermonis
non ſub modio occultauit: ſed mundũ illũi
nauit. Datus eſt a deo in luceꝫ gentiũ. An
thonius nãq; luci compat' ꝓpter tria Pri
mo lux tenebras expellit. ſic ſermo eius pre
dicationis diabolũ ꝛ viciũ. nota. xviij. A.
ſecundo lux illuminat. ſic ipe conuerſatione
honeſte iuxta doctrinaꝫ apl'i. nota xxv. N
Tercio lux letificat tribulatos: ſic ipe mi
raculis qbus quotidie choruſcat. nota i e⁹
legenda. ¶ De ſctõ iohãne baptiſta
¶ Viam dñi p̃parauit. ꝛc. xix eccl'e. Nã ab
errantibus in mũdo vir bonus ꝛ prudẽs eſt
eligend⁹ nota. xxx. Y. applicat'. Deus igit'
vt nos ab his mortiferis ẽtraheret. homi
nem virꝫ iuſtum autorẽ in mũdum miſit. q
nobis viam dñi p̃pararet ꝛ paratam oñderet.
quare dicit. ꝛc. Nam iohãnes in vita ſua
nobis oñdit quõ in heremo huius ſeculi ẽ
ambulandũ poſt deũ. p⁹ noſ ipos et ante ꝓ
ximos. de qbus nota. xxx. Z. viam p̃mam
oñdit nobis ſua puritate naꝫ heremũ que/
ſiuit ab infantia. ne leui ſaltem maculare
poſſet famine vitã. Nota in eius legenda
Secundã viam etiam ambulãdo oſtẽdit
ideo iudei putabant ipm eẽ meſſiã, ꝓmiſſũ
mittẽtes ad eũ ſacerdotes et leuitas ad in
terrogandũ. Math. xi. in euangelio Ter/
ciam viaꝫ etiã oñdit increpando Herodẽ
de inceſtu. informãdo milites quõ nemini
calũniam facerẽt: ꝛ iuſtũ ſtipendiũ accipe/
rent. de qbus Luce. iij. Marci. vi. et in le
genda. ¶ In feſto Petri ꝛ Pauli
¶ Ecce nos reliqmus oĩa et ſecuti ſum⁹
ꝛc. Mat. xix. Nota totũ ꝓceſſum. x. F. G
¶ De maria magdalena
¶ Maria conuerſa eſt. iohãnis. xx. Nota
xxv. X. Y.
¶ De eodem.
¶ Maria optimã ꝑtem elegit. Lu. decĩo
Nota. xxxvi. O P.
¶ De ſancto Laurentio
¶ Igne me examinaſti ꝛ nõ ẽ inuẽta ĩ me
iniquitas. ps. xvi. nota. iiij. D. E vl'. xxxij
Z xl. xxx. B.
¶ De ſancta Clara
¶ Sicut lux meridiana clara eſt. yſa. xviij
Pro introductõe nota ꝙ tria mulierẽ cla
rificant. qbus btã Clara fuit clara. xxxviij.
S. Nam triplicẽ hũit claritatem. ſ. gene/
ris. quia in vtroq; genere et ꝑente milita/
ris fuit. nota eiuſ legendã. In principio v
tutis. nota eius vitã. etiã diſpenſatiõis. qꝛ
non terreno. ſꝫ regi altiſſimo copulata eſt.
In cuius ſignũ mater regis cum cetu vgi/
num ad eius obitũ venientes. animã eius
ſanctiſſimã xp̃o regi obtulerũt ꝛc.
¶ De aſſumptõe btẽ virginis.
¶ Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu
deaurato ꝛc. ps. xliiij. Nota totũ. xxxviij.
R. ¶ De ſcõ Ludouico ordĩs mioꝝ
¶ Rex iſrael mutauit hitum ſuum: et in/
greſſus eſt bellum. iij. Regũ. xxij. Nota. xxx
T. Ludouicus igit' fideliſſimus vaſallus
ſummi regis: volens cum dño vniuerſorũ
in hoc ſecl'o ꝯtra aduerſarios humani gene
ris bellare: mutauit hitum ſuum. ſumens
pro galea cappam: ꝑ lorica hitum ſiue cuc/

tam. ꝑ baliſta brachia extenſa in modum
crucis. cordam ꝓ gladio. crucem ꝓ haſta.
et ſic pugnādo cōtra aduerſariū ingreſſus
eſt belluꝫ. vicit nanqꝫ dyaboli ſuꝑbiam ꝑ
hūilitatē. de q̄ nota. ij. k. Et in legēda eius
de humilitate. mōi glīam ꝑ pauꝑtatem. x
iiij. S. Nota quomō pauꝑibꝫ ſuꝑflua di
ſtribuit ⁊ quomō gloriaꝫ mundi ſpreuit in
legenda. Carnis nequiciā ꝑ caſtitatē ⁊ ab
ſtinentiā ⁊ corꝑis maceratiōem. Nota. i.
E. F. et in legēda quō corpꝰ flagellauit ⁊c.

In natiuitate vgis glioſe

Egredieť virga de radice yeſſe. yſa. xi.
Nota. xi. E. Sicut igiť virga ſine macła
vtute ſolis ꝓgrediť. ſic vgo glorioſa abſqꝫ
macula pcī virtute ſpūſſancti ſanctificata
de ſtirpe regia eſt nata. ideo dꝛ ⁊c. Queriť
vtruꝫ Maria habuit potentiā peccandi pꝰ
natiuitatē. xxviij. V. Maria ꝯpatur vir-
ge ꝓpter tria. quia eſt flexibilis clementia
et pietate: expulſiua beſtiaꝝ demoniorum.
poteſtate directiua prudentia ⁊ ſapīa. de q̄
bus nota. xxiij. E.

De inuentōe ſancte crucis.

Benedictū lignum ꝑ quod fit iuſticia
Sapīe. xiiij. Totū quere. xlij. A B

De exaltatōne ſctē crucis.

Hoc ſignū erit in celo. ⁊c. Uox ecclīe
Dux volens ire ad bellum. erigit ſignū di-
ſtinctiuū. ſcꝫ vexillum. qđ habet ſubditos
ſuos confortare: ſed inimicos terrere ⁊ fu
gare. Sic filius dei in iudicio eriget ſignū
crucis ſeu vexillum cōtra omnes aduerſa
rios. Sunt nanqꝫ ducis noſtri tria ſigna
ꝯfortatiua erecta ⁊ exaltata ante nos. que
ſi diligēter ꝑſpexerimus. aduerſarios ſupe
ramus. de q̄bus nota. xxxvij. k.

De angelis.

Angelis ſuis mādauit de te. ⁊c. ps. xc.
Nota totum. iiij. P. Q. R.

De ſctō Franciſco pr̄e nr̄o.

Uidi alterū angelū aſcendentē ab ortu
ſolis ⁊c. Apocal. vij. Pro introductōe nō
xix. E. Et ſic cū inſtar angeli vir āgelicꝰ
Frāciſcus deo in nitida puritate miſtraue
rit: ⁊ in eius contemplatōe fuerit: merito
alter angelus eſt nomiatus. ⁊ hꝫ ꝓpter tria
ꝓpter puritatē. Nam angelus hꝫ magnaꝫ
puritatē ⁊ claritatē. de q̄ nota. iiij. Q. Sic
Franciſcus mētis ⁊ corꝑis caſtitatē. Ipſe
nāqꝫ mādauit in regula fratribꝫ ſe cauere a
conſortio ſuſpectarū mulierū. Dum ſemel
ꝑ diaboluꝫ temptatus fuiſſet. proiecit ſe in
foueam glacierū ⁊ niuiū: vt habeť in legen
da. Secūdo angeli ſunt obedientes. ſic ip
ſe minimo fratri. Nota ꝙ eius obedientia
ſciebat enī obedientiā max me eſſe merito
riam: nota. xx. Q. Tercio angelus eſt hūi
lis. Nam angeli ſuꝑbi eiecti ſunt. tantum
humiles permanſerūt. ſic Franciſcus vas
ſanctitatis ꝓpter hūilitateꝫ ſe viliorē ⁊ pe
iorem reputabat peſſimo latrone. nota. iij.
D. xij. L.

De omibꝫ ſanctis:

Beati ſunt ſerui tui qui aſſiſtūt corā te
omni temꝑe. ſcđi Paralipō. ix. nota totū
x. P. Q. De eodem

Gaudere cū gaudentibꝫ. Romāoꝝ. xij.
nota. xxv. T. V. X. Y. Z. xxvi. A.

De Animabꝫ.

Miſeremini mei miſeremini mei ſaltem
vos amici mei. Job. xix. Scđm ꝓbm refa-
mulari oportet. nota. ij. A. C. D.
Miſerendo debemus animabꝫ ſubuenire
ꝓpter tria. nota. ij. B. ⁊c.

De ſancto Martino.

Oculis ac manibꝫ ſemꝑ in celū inten
tus. Uox ecclīe. Introductōnem. nota. ij.
X. Hoc attendens martinus nō ſolum ex-
terminata oꝑa referebat in deum. verum
etiam inceſſanter mentē. Ideo dꝛ ⁊c. Nā
inſtar huius ſancti oꝑa noſtra debent eſſe
taliter regulata. ij. Y

De conceptione btē vginis.

Tota pulcra es amica mea ⁊c. Cañ. iiij.
Nota totū. ix. D. E. F. G. H. Sed que
ritur an vgo contraxerit peccatū originale
dic quid eſt pctm̄ originale: ⁊ qualiter con
trahitur. xxviij. C. D. E. Et reſpondendo
ꝙ non. qꝛ ꝑ ſeruata ab omni pctō: alias non
fuiſſet tota pulcra ſine macula: vt dicunt
vba thematis: Et tm̄ de ſanctis in ſpāli.

Ultimo incipit com

mune ſanctoꝝ Et pmo de aplīs. Sermo.
Bñdictio dni ſuꝑ caput iuſti. Prouer
bioꝝ. x. Nam iuſtus debꝫ vtutes a vicijs

ſegregare: ⁊ hec tria facere. nota. xxix. M.
Exemplū. xxx. L. M.

¶ Alius ſermo de vno aplo

¶ Veſtigia eius ſecut⁹ eſt. ⁊c. Iob. xxiij.
Nota introductōez. ij. M. xlviij. M. Nā
hic apl's ſecut⁹ ē xp̄m in trib⁹: in qbus etiā
chriſtū ſequi debemus. xxiiij. X.

¶ De duob⁹ vel pluribus apl'is

¶ Hoc eſt p̄ceptū meum vt diligatis in-
uicem ⁊c. Iohānis. xv. Introduc: vt ha-
bet. ij. L. totum. xiij. O. Xp̄s nos multi-
pliciter dilexit. xli. I.

¶ De eodem.

¶ Spiritus dn̄i ornauit celos. ſcz aplos.
Iob. xxvi. Introduc. vt habet. ix. I. Naz
ſpūſſanctus ornauit apoſtolos in trib⁹. ix.
k. vel in ſeptē donis ꝯ ſeptē vicia. xliiij. Z.

¶ Alius ſermo de eodem.

¶ Ecce nos reliquimus omīa. Mat. xix.
Prudens debet vtilia colligere: et nociua
ſpernere q̄ retrahūt. nota. xxxix. M. vel. xxij.
A. vl' tempalia d̄bemus ſpernere q̄ etiaz re-
trahunt a felicitate. nota i. L. M. vel. xx-
ij. Q. Sed cur deus dat reprobis tem-
poralia ⁊ iuſtis nō. nota. xxxi. Q. Querit'
an poſſeſſio tpalium ſit a natura. xiiij. T.

¶ Sermo de vno martire

¶ Ad aliquē ſctōꝝ ꝯuertere. Iob. v. intro-
ductōem habes. xiij. H. Debemus nos cō-
uertere ad iſtū ſanctū et eum venerari in
tribus. viij. V.

¶ De eodem.

Iuſtus cor ſuū tradidit ad vigilanduz
diluculo ad dn̄m q̄ fecit illum. eccli. xxxix.
introductōem quere xxxv. X. Nam cor ip-
ſius q̄druplicem hūit vigiliam: vt domīo
placeret. ſic et nos. iij. O.

¶ Alius ſermo de eodem

¶ Conuerſus ē ⁊ abijt. i. regū. xv. nota ꝓ
introductione xxxv. X. Nam hic ſanctus
cōuerſus eſt ad dn̄m. xxxvi. A. Certa ſicut
bonus miles. nota. xli. L. V.

¶ De eodem.

¶ Dilexit deum q̄ fecit illum. Eccci. xlvij.
Nā vt videm⁹. nō. xxxiiij. N. Nā ut hic
deū diligeret in trib⁹ oſ̄ndit de q̄bus nota
xxxv. A. vel. xxxvi. P.

¶ De eodem

¶ Iuſtum deduxit dn̄s ꝑ vias rectas. ſa-
pientie. x. Dn̄s ei doctor ipſius fuit. vt nos
etiam eius veſtigia ſeq̄mur. nota. xxx. Y. Z.
Docuit enim nos deus ire ꝑ illam viam
⁊c. xli. k. quere ibidem.

¶ De pluribus martiribus

¶ Viriliť agite et ꝯfortetur cor vr̄m. ps.
xxx. introductōem. q̄re. xij. S. Nam hi vi-
riliter ſunt aggreſſi. nota. xij. S. T.

¶ De eodem

¶ Gaudere cū gaudentibus. Ro. xij. In-
troductōem habes. xxv. L. Gaudere debe-
mus cū ſanctis: q2 poſt ſe reliq̄runt tria. xx-
v. V.

¶ De eodem

¶ Beati mortui q̄ in dn̄o moriūť. Apoc.
xiiij. Nota totum. xxxvij. S. T.

¶ De ꝯfeſſoribus pōtificib⁹.

¶ Ecce ſacerdoſ magnus q̄ in diebus ſuis
placuit deo. vox eccl'ie. Nota. xx. E. I.

¶ De eodem

¶ Non eſt inuentus ſimil' illi. Eccl'iaſtici
xliiij. Non enī ſanctus ē quin habeat ſpecia-
le donum. nota. ix. I. k.

¶ De confeſſorib⁹ nō pōtificibus

¶ Beatus vir qui ſuffert. temptatōem. ia-
cobi. i. Quere totū. iiij. C. D.

¶ De eodem.

¶ Vigilate ⁊ orate ne intretis in tempta-
tōem. Math. xxvi. Nam hn̄s cām arduā
coram iudice pendentē vigilat. nota. iij. O.
Debemus nāq3 temptatōem cauere. nota
xli. k.

¶ De eodem

¶ Euge ſerue bone ⁊ fidelis Mathei. xxv.
introductōem habes. xxxviij. N. cū ꝯfeſſor
ille nouerit deuz vt liberaliſſimū dn̄m. ſtu-
duit ei fideliť ſeruire, ꝓpter tria. xlviij. M.

¶ Sermo de doc. ſiue euāgeliſtis

¶ Scimus q2 verax es. Math. xxij. Diffe-
rentia eſt inter ſcientē ⁊ ignarum. Nota
xli. F. Cum igiť eccl'ia nebule ignorātie ob-
ſcurata fuerit, ꝓpter nimiā diſtantiam ſol'
iuſticie. et operū ſuorū malignitatē. euāge-
liſtas ⁊ doctores miſit q̄ lumīe doctrine et
veritatis eccleſiam illumīarent: ⁊ nebulam
ignorantie fugarēt. quorū vn⁹ fuit hic. q̄re
dicitur ⁊c. Hic enī doctor breuiſſima lec-
tione duo docuit. Nota. iiij. k.

¶ De eiſdem ſermo.

¶ Viam dei in veritate doces. Mat. xxij.
introductōez ⁊ ꝓſecutōz nota. xxviij. P.

Alius ſermo.

Qui vos odit me odit. Luce. x. Intro
ductionem ⁊ ꝓſecutōem applica. xxvi. P
Q. Alius ſermo de eodem

Qui fecerit et docuerit hic magnuſ vo
cabit᷑. Math. v. nota introductōem. xxiiij
M. Docuit nanq; in lectōnibꝫ ſuis legeȝ
rōnis. timoris ⁊ amoris. xxviij. F.

Sermo de v̾ginibus.

Inueni quē diligit anima mea. Cañ.
iij. Videmus nichil q̄leſcere. nota. xxv. X.
Volens inſtar huius v̾ginis deū inuenire
debet cor ab exterioribus total'r abſtrahere
Nota. xxxvi. A.

Alius ſermo.

Omniū dñs dilexit eā. Sap. viij. Sic
ignis ſemꝑ agit nunq̄m quieſcit: ſic amor
nunq̄ eſt ocioſus. amor enim cauſatur ex
triplici bono. Nota. lxiij. B. Cum igitur
virginitas ſit maximū honeſtum. q2 ſcd̄m
ap̄lum v̾go cogitat q̄ dñi ſunt. Ideo dñs
omniū hanc v̾ginem dilexit. Sed nota ꝙ
ꝓpter tria eam dilexit. Propter p̄ceptorū
ſuorum obſeruantiā. Conſiliorū ſuoꝝ im-
pletionem. Et omnis ꝑturbatiōis volūta
riam acceptatōem. xxxvi. P.

De eodem

O q̄ pulcra eſt caſta generatio. Sap.
iiij. Nā inter omnia donata nature. gene
ratio eſt p̄cipua. Nota. xv. N. O. Nam
generatio v̾ginalis pulcra ⁊ laudabilis ē
ex tribus. nota. xxv. B.

De eodem.

Aperi michi ſponſa mea. Canticoꝝ. v.
Introductōem habes. viij. Z. ꝓſecutōem
ix. k. De eodem

Deſpondi eni͂ vos vni viro virginem
caſtam exhibere xp̄o. ij. Corint. xi. Quilibꝫ
poti⁹ vult h̄re v̾ginē pulcrā ⁊ nobilē i ſpō
ſam q̄ his contrariā: ſic etiā xp̄s. Sponſa
igitur xp̄i virgo dꝫ ſe xp̄o exhibere i tribꝫ
ne fideȝ ꝑimat. quā ſponſo ſuo promiſit ap
plica. xxiiij. M.

Sermo de viduis.

Hec vidua erat: Luc. vij. Nota intro-
ductionem ⁊ ꝓſecutiōem. xxix. I. k. L.

In dedicatione eccl'ie.

Hic habitabo q̄m elegi eam. ps. cxxxi.
Introductōȝ ⁊ ꝓſecutōeȝ nota. xvi. B. C.

De eodem ſermo.

Sanctificauit tabernaculū ſuum altiſſi-
mus. Pſal'. xlv. Introductiōem et ꝓſecu
tionem. nota. ix. P. Q.

De eodem.

Domus mea dom⁹ orōnis vocabitur.
Luce. xix. Introductōem q̄re dñica nona
penthecoſtes. xcl. viij. M. ꝓſecutōȝ. ix. Q.

De eodem.

Petite ⁊ accipietis Iohis. xvi. Nota
totum. xix. B. D. Et tantū de ſanctis in
communi.

Explicit q̄dragesimale doctoris Iohis
Gritſch de ordine minoꝝ impſſum anno
ſalutis noſtre. M. cccclxxiiij. in die ſancte
Agathe v̾ginis ⁊ martiris.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Frm C [redacted]

B3 grul3
B3 bonevēture
Quale x̄pi ——— 2 f.
B3 ad omnes prelat' hom

Iste liber pertinet fratribus sancte crucis in duyss

Qd natura dedit nemo tolle' pt

Preptoris nimia seuicia culpe assignat' ff. Laqlea